

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN 65-66-67-68

VERGADERINGEN VAN JULI 1993

AANWENDINGSPERCENTAGE IN HET SECUNDAIR ONDERWIJS

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

CULTURELE BETREKKINGEN MET DE CHINESE VOLKSREPUBLIC

CULTURELE UITSTRALING VAN VLAANDEREN

DECREET BEHOUD MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING VAN DE OVEREENKOMST BETREFFENDE
DE EUROPESE ECONOMISCHE RUIMTE

DECREET HOUDENDE MAATREGELEN TOT BESCHERMING VAN DE KUSTDUINEN

DECREET HOUDENDE TOEKENNING VAN ZENDVERGUNNINGEN
AAN DE OMROEPORGANISATIES

DECREET TOT OPRICHTING VAN HET GRINDFONDS EN TOT REGELING VAN
DE GRINDWINNING

ERKENNING VAN REGIONALE TELEVISIEVERENIGINGEN

EVENTUELE ONREGELMATIGHEDEN IN DE GEMEENTE ZWALM

EXTRA-KREDIETEN VOOR HET BASISONDERWIJS

INTERPELLATIES

MEERJARENPLAN BRTN

SST

TAALGEBRUIK IN DE BRUSSELSE ZIEKENHUIZEN

VERZOEKSCRIFTEN

Inhoud

Nr. 65 Maandag 5 juli 1993

Berichten van verhindering, blz. 2463

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2463

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2463

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2463

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 2464

Verslagen

Indiening, blz. 2464

In eerste lezing aangenomen artikelen

Indiening, blz. 2464

Aanvullende verslagen

Indiening, blz. 2464

Jaarverslag

Indiening en verwijzing, blz. 2464

Adviezen van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 2464

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2465

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2465

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2465

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

— 154 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10

Algemene bespreking, blz. 2465

Sprekers : De heer V. Vautmans, M. Didden, J. Ulburghs, G. Vermassen, H. Olaerts, minister-president L. Van den Brande, minister T. Kelchtermans
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2474

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2483

Ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties

— 298 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2483

Sprekers : de heer F. Sarens, verslaggever, de heren G. Geens, H. Coveliers, W. Seeuws, M. Bartholomeeusen, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2489

Voorstel van decreet van de heer M. Capoen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

— 96 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10

Voorstel van decreet van de heer J. Vande Lanotte c.s. betreffende de duinen

— 174 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt betreffende de kustduinen

— 288 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer M. Maertens en mevrouw V. Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duingebied

— 306 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van de heren D. Ramoudt en M. Verwilghen betreffende de bescherming van de kustduinen

— 375 (1992-1993) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 2490

Sprekers : de heer R. Landuyt, verslaggever, de heren M. Verwilghen, J. Vande Lanotte, J. Van Looy, M. Capoen, D. Ramoudt, A. Denys, mevrouw V. Dua, minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2503

Sprekers : de heren J. Vande Lanotte, J. Van Looy

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2507

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2509

Nr. 66

Dinsdag 6 juli 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2515

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1994-1998

— 350 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2515

Sprekers : de heer M. Bartholomeeusen, verlaggever, de heren D. Van Mechelen, E. Van Rompuy, S. De Clerck, F. Van den Eynde, mevrouw M. Aelvoet, de heren G. Geens, P. Van Grembergen, H. Van Dienderen, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2539

Nr. 67

Dinsdag 6 juli 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2541

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van mevrouw A. Leysen tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de extra-kredieten voor het basisonderwijs, blz. 2541

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren R. Deswaene, J. Tavernier, minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele uitstraling van Vlaanderen in het buitenland in relatie met het totale cultuurbeleid, blz. 2547

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, L. Martens, L. Peeters, L. Dierickx, minister-president L. Van den Brande, minister H. Weckx

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de culturele betrekkingen met de Chinese Volksrepubliek, blz. 2555

Sprekers : de heren F. Dewinter, E. Van Rompuy, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heer P. Van Grembergen, mevrouw M. Aelvoet, de heer J. Valkeniers, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 2560

Interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de beslissingen omtrent de doortocht van de SST in Lembeek en Bierbeek

Interpellatie van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de doortocht van de SST te Lembeek, blz. 2560

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren S. Platteau, J. Valkeniers, J. De Mol, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede moties, blz. 2572

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm, blz. 2573

Sprekers : de heren J. Caudron, P. Van Grembergen, J. De Mol, L. Barbé

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2577

Interpellaties (Regl. art. 89) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over eventuele onregelmatigheden in de gemeente Zwalm, blz. 2577

Sprekers : de heren J. Caudron, P. Van Grembergen, J. De Mol, L.

Barbé, S. Platteau, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 2578

Interpellatie van de heer L. Pierco tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het geldelijk statuut van het gemeentepersoneel, blz. 2579

Sprekers : de heren L. Pierco, minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het taalgebruik in de Brusselse ziekenhuizen, blz. 2582

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, mevrouw S. Creyf, de heren A. De Boeck, J. Van Hauthem, minister H. Weckx

Met redenen omklede moties, blz. 2587

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2588

Nr. 68 **Woensdag 7 juli 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2589

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2589

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer F. De Man tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over arbeidsvergunningen voor karakterdanceressen, blz. 2590

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de houding van de VDAB tegenover de erkenning van studies met volledig leerplan als beroepsopleiding, blz. 2592

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de financiële situatie van de vertrouwensartsencentra, blz. 2592

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over EG-bezwaren tegen steun aan Boelwerf, blz. 2594

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een betaalde vakantiedag op 11 juli, blz. 2596

Actuele vraag van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bijeenkomst van de regeringsleiders van Vlaanderen, Wallonië en Brussel, blz. 2597

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de resultaten van de federale tewerkstellingsconferentie, blz. 2598

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een Vlaamse Maribeloperatie, blz. 2599

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een ruiterspadnet in West-Vlaanderen, blz. 2601

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het verlenen van vergunningen op basis van het minidecreet, blz. 2601

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de verankering van het drinkwaterbeheer in Vlaanderen, blz. 2602

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over hervormingen in het HOBU in Brugge en Kortrijk, blz. 2604

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de bevoegdheidsafbakening inzake leefmilieu tussen de federale en de gewestelijke overheid, blz. 2605

Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw M. Aelvoet, de heer C. Lisabeth, minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972 — 307 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 5
Tweede lezing, blz. 2611

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren L. Hancké, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Aangehouden stemmings, blz. 2612
Hoofdelijke stemming, blz. 2613

Ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

— 154 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10
Aangehouden stemmings, blz. 2614

Spreker : de heer J. Ulburghs

Hoofdelijke stemming, blz. 2618

Sprekers : de heren J. Ulburghs, G. Vermassen, D. Van Mechelen, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties

— 298 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2620

Sprekers : de heren J. Geysels, G. Anthuenis

Voorstel van resolutie van de heren D. Ramoudt en M. Verwilghen betreffende de bescherming van de kustduinen — 375 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2621

Voorstel van decreet van de heer M. Capoen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

— 96 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10

Aangehouden stemmings, blz. 2622

Sprekers : de heren J. Van Looy, D. Van Mechelen, minister N. De Batselier

Hoofdelijke stemming, blz. 2622

Sprekers : mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heer J. Vande Lanotte

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1994-1998

— 350 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2624

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, H. Van Dienderen

Met redenen omklede motie van de heer F. Dewinter tot besluit van de op 21 juni 1993 door de heer F. Dewinter gehouden interpellatie tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de rol van de minister van Staatshervorming

— 370 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2626

Met redenen omklede motie van mevrouw M. Vogels tot besluit van de op 21 juni 1993 door mevrouw M. Vogels gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken betreffende het dossier militaire domeinen

— 371 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2627

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 22 juni 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen

— **373** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2628

Met redenen omklede motie van de heer F. Wymeersch tot besluit van de op 22 juni 1993 door de heren A. Denys en C. Lisabeth gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen en over de verbintenissen van de Groep Begemann inzake de Boelwerf

— **372** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2629

Met redenen omklede motie van de heren H. Suykerbuyk, D. Van der Maelen en J. Valkeniers tot besluit van de op 22 juni 1993 door de heer H. Suykerbuyk gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de houding van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika

— **376** (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2630

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren J. Valkeniers, F. Dewinter, S. Platteau, D. Van der Maelen, H. Suykerbuyk, A. Denys

Met redenen omklede motie van de heer M. Maertens c.s. tot besluit van de op 24 juni 1993 door de heer M. Maertens gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de GIMV-dochter Fishlink

— **377** (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2636

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2637

Sprekers : de heer F. Dewinter, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, van 49 Protocolen, van de Slotakte en van de Bijlagen 1 tot en met XXII, opgemaakt in Porto op 2 mei 1992, en van het Protocol tot aanpassing van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, opgemaakt in Brussel op 17 maart 1993

— **379** (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2638

Spreker : de heer D. Van der Maelen, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2638

Hoofdelijke stemming, blz. 2639

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer J. De Meyer tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de beslissing van de Vlaamse regering inzake het toepassingspercentage voor het schooljaar 1993-1994 in het secundair onderwijs en de vermindering van het lesurenpakket

Actuele interpellatie van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche,

Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de beslissing van de Vlaamse regering inzake het toepassingspercentage voor het schooljaar 1993-1994 in het secundair onderwijs en de vermindering van het lesurenpakket, blz. 2640

Sprekers : de heren J. De Meyer, J. Tavernier, L. Appeltans, mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het advies van de VLOR inzake de spreiding van de migranten in het onderwijs, blz. 2647

Sprekers : de heren J. Sleetckx, L. Hancké, mevrouw A. Leysen, de heren F. Van den Eynde, G. Annemans, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede moties, blz. 2653

Interpellatie (Regl. art. 89) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Chevalier tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de recente erkenning van vijf regionale televisieverenigingen, blz. 2653

Sprekers : de heer P. Chevalier, minister H. Weckx

Met redenen omklede motie, blz. 2656

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2656

Verzoekschriften (Regl. art. 82), blz. 2656

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 2659

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

tocollen, van de Slotakte en van de Bijlagen 1 tot en met XXII, opgemaakt in Porto op 2 mei 1992, en van het Protocol tot aanpassing van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, opgemaakt in Brussel op 17 maart 1993 — 379 (1992-1993) — Nr. 1 + Bijlagen.
Verwezen naar de commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden.

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

- Voorstel van decreet van de heer J. Caudron houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en **Televisie-uitzendingen** in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap — 380 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

J. Tirnmersmans : gezondheidsredenen ;

J. Leclercq : buitenslands ;

G. Annemans, S. De Clerck, P. Hostekint : ambtsverplichtingen ;

F. Wymeersch : familieverplichtingen.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer W. Verreycken houdende wijziging van het decreet van 3 maart 1993 houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest — 369 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid.
- Voorstel van decreet van de heer J. De Seranno houdende wijziging van het decreet van 16 juni 1982 houdende maatregelen voor een sociaal grondbeleid — 378 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hauthem betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie — 374 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.
- Voorstel van resolutie van de heren D. Ramoudt en M. Verwilghen betreffende de bescherming van de kustduinen — 375 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, van 49 Pro-

BELEIDSBRIEF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende beleidsbrief werd ingediend :

- Beleidsbrief Migrantenbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. Een beleid van gelijke kansen, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
— 368 (1992-1993) — Nr. 1.
Verwezen naar de werkgroep Migranten.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer F. Sarens namens de commissie voor de Media over het ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties
— 298 (1992-1993) — Nr. 3.
- door de heer R. Landuyt namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer M. Capoen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen
— 96 (BZ 1992) — Nr. 10 + Bijlagen A en B.
- door de heer R. Landuyt namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer J. Vande Lanotte c.s. betreffende de duinen
— 174 (BZ 1992) — Nr. 3.
- door de heer R. Landuyt namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt betreffende de kustduinen
— 288 (1992-1993) — Nr. 2.

- door de heer R. Landuyt namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer M. Maertens en mevrouw V. Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duingebied
— 306 (1992-1993) — Nr. 2.
- door de heer M. Bartholomeeusens namens de commissie voor de Media over het meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1994-1998
— 350 (1992-1993) — Nr. 2.

IN EERSTE LEZING AANGENOMEN ARTIKELN

Indiening

De voorzitter : De volgende artikelen werden in eerste lezing aangenomen :

- Artikelen 2, 3 en 5 van het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972
— 307 (1992-1993) — Nr. 4.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

AANVULLENDE VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende aanvullende verslagen werden ingediend :

- door de heer E. Schuermans namens de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid over het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning
— 154 (BZ 1992) — Nr. 9.
- door de heer J. De Mol namens

- de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting over het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972
— 307 (1992-1993) — Nr. 5.

JAARVERSLAG

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Verslag van het MINA-fonds over het begrotingsjaar 1992.
Verwezen naar de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud.

ADVIEZEN VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende adviezen van de Vlaamse Mediaraad werden ingediend :

- Advies van de Vlaamse Mediaraad over het voorontwerp van decreet houdende het statuut van de Vlaamse Mediaraad
— Advies nr. 93/04.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Advies van de Vlaamse Mediaraad over het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 (statuut BRTN) en van het decreet van 12 juni 1991 (reclame en sponsoring)
— Advies nr. 93/05.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Adviezen van de Vlaamse Mediaraad over de aanvragen om doorgifte van Euronews, TV5 en ITV

Voorzitter

- Adviezen nrs. 93/06, 93/07 en 93/08.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Advies van de Vlaamse Media-raad over de evenementenlijst 1994
— Advies nr. 93/09.
Verwezen naar de commissie voor de Media.
- Advies van de Vlaamse Media-raad over het ontwerp van decreet betreffende de erkenning en de vergunning van de kabelradio- en kabeltelevisienetten en betreffende de bevordering van de verspreiding en de produktie van televisieprogramma's
— Advies nr. 93/10.
Verwezen naar de commissie voor de Media.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Arrest nr. 48/93 van 17 juni 1993 (rolnummer 536) ;
- Arrest nr. 49/93 van 24 juni 1993 (rolnummer 419) ;
- Arrest nr. 50/93 van 24 juni 1993 (rolnummer 422).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging

en tot gedeeltelijke vernietiging liggen ter inzage bij het secretariaat van de Vlaamse Raad, afdeling plenaire vergadering :

- Rolnummer 565 ;
- Rolnummer 568 ;
- Rolnummer 571.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

(Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Anthuenis, L. Appeltans, L. Barbé, M. Capoen, mevrouw S. Creyf, de heren J. De Bremaeker, E. De Groot, J. De-meulenaere, J. De Roo, J. Eeman, G. Geens, J. Geysels, P. Hostekint, M. Maertens, L. Martens, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren L. Standaert, H. Suykerbuyk, J. Vande Lanotte, B. Vandendriessche, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, A. Verlinden.

ONTWERP VAN DECREET tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning — 154 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Schuermans, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

Vraagt iemand het woord ?

De heer Vautmans heeft het woord.

De heer V. Vautmans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, het nu voorliggende ontwerp van decreet heeft reeds een lange lijdensweg afgelegd, maar het spreekwoord tijd brengt raad, is hier spijtig genoeg niet van toepassing. Integendeel, het ging met dit ontwerp van decreet van kwaad naar erger.

Ter verduidelijking wil ik voor de leden van de Raad enkele data meedelen die aantonen hoe lang men hiermee eigenlijk al bezig is. Ik zal dan nog niet spreken over de voorgeschiedenis van de commissie De Rycke die al van 1985 dateert. Het aantal compromissen dat in die periode en ook daarvoor diende te worden gesloten, is omgekeerd evenredig met de waarde van dit ontwerp van decreet.

Ik zal nu even de historiek schetsen.

Het ontwerp van decreet werd reeds op 16 oktober 1991 bij de Vlaamse Raad ingediend. Dit ontwerp werd vooraf uitvoerig besproken in een zogenaamde rondetafelconferentie. Dat was een gespreksforum waarin de belangrijkste betrokkenen waren vertegenwoordigd. De toen bevoegde minister, alsook de huidige, baseerden zich nog steeds op de zogenaamde bekomen consensus. Die was er niet.

Partijen bleven uit protest afwezig, anderen stemden tegen, nog anderen plooiden onder een quasi-chantage van de verdedigers van dit ontwerp van decreet. Trouwens, het ontwerp is ook zeer lang blijven sudderen binnen de Executieve omdat de meerderheidspartijen, CVP en SP, er niet in slaagden onderling een akkoord te bereiken. Uiteindelijk werd er onderhandeld en een oplossing gevonden tijdens een laatste vergadering van de Executieve, net voor de vakantie, toen er 120 punten aan de agenda stonden, werd het dossier uitgenogicieerd tegen de aanduiding van de kassier voor de Vlaamse administratie.

Na indiening van het voorstel werd aan de Raad van State een advies gevraagd. Dit advies kwam in maart 1991.

Vautmans

Het voorstel van decreet werd op 2 en 3 februari 1993 besproken in de bevoegde commissies om vervolgens in de plenaire vergadering van 31 maart 1993 te worden behandeld. Tijdens deze plenaire vergadering werd het ontwerp van decreet terug naar de bevoegde commissie verwezen.

Dit ontwerp van decreet dat op 31 juli 1990 door de Executieve werd gesleept, op 16 oktober 1991 werd ingediend, belandde in de plenaire vergadering op 31 maart 1993. Het werd opnieuw behandeld in de commissie op 9 juni 1993 en ten slotte staan wij hier voor de eindbespreking. Dit is de chronologische lijdensweg van dit decretaal initiatief.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal niet alle aspecten van dit dossier opnieuw naar voren brengen. Ik zal mijn uiteenzetting op twee thema's toespitsen met name de gevolgde procedure en de inhoud van dit ontwerp van decreet. Op beide thema's zijn er belangrijke opmerkingen en bezwaren te formuleren.

Mijnheer de voorzitter, wat de gevolgde procedure betreft, zal ik op basis van drie concrete vaststellingen tot een evaluatie komen van de handelwijze van de huidige coalitiepartijen.

Een eerste vaststelling die ik reeds in mijn inleiding heb aangehaald, is de toch wel lange lijdensweg die voorliggend ontwerp van decreet moest ondergaan. Indien zulks dan nog aanleiding zou hebben gegeven tot een betere decretale werking, zou ik dat alleen maar kunnen toejuichen ; het gendeel is echter waar.

De lange periode die voorafging aan de uiteindelijke bespreking in de commissie, heeft niet geleid tot een grondiger dossierkennis van sommige commissieleden. Het was zelfs pijnlijk dat ingediende amendementen van de meerderheid bij de discussie moesten worden verduidelijkt en toegelicht door een medewerker van het kabinet of van de administratie. Men mag toch aannemen dat wanneer

commissieleden zich geroepen voelen amendementen in te dienen, zij — en tenminste zij — beseffen wat zij hebben ondertekend. Dit was helaas niet altijd het geval.

Ik kan aanvaarden dat niet alle leden van de Vlaamse Raad over elk onderwerp even beslagen zijn, maar er mag toch worden verondersteld dat de leden van de decreetgevende macht die in een bepaalde commissie zetelen dit wèl zijn. Zij moeten tenminste begrijpen waarover zij stemmen en de draagwijdte kennen van de door hen ingediende amendementen. Dit bleek zelfs in de commissie niet altijd het geval te zijn.

Een eerste vaststelling is dat in de bevoegde commissie amendementen werden ingediend en goedgekeurd door laat ik het noemen onvoldoend voorbereide commissieleden. Waarschijnlijk hebben een aantal van die amendementen, blijkbaar opgesteld door de administratie, de hoogstnoodzakelijke wijzigingen in positieve zin tot gevolg gehad.

Een tweede vaststelling is dat sommigen geen gebruik willen maken van een toch voor ons wel belangrijk instrument, namelijk de Raad van State. Inderdaad, de afdeling wetgeving van de Raad van State is voor de decreetgever een uitermate belangrijk instrument.

In de commissie werden dus belangrijke amendementen goedgekeurd waarover de Raad van State geen uitspraak heeft kunnen doen. Vergeten wij niet dat het advies van de Raad van State alleen betrekking had op het oorspronkelijk ingediende ontwerp van decreet. Ik betreur dat men niet bereid was om tenminste de goedgekeurde amendementen voor advies over te maken aan de Raad van State.

Een derde vaststelling is dat het nu voorliggend ontwerp van decreet eigenlijk door iedereen wordt gecontesteerd. Ik stel mij dan ook de terecht vraag welk algemeen belang wij als decreetgever nog dienen als iedereen, zowel de sector als de milieuorganisaties, op zijn zachtst gezegd niet onverdeeld gelukkig zijn

met het ontwerp dat wij deze week gaan goedkeuren, terwijl — en dat zal waarschijnlijk blijken tijdens de stemmingen — ook de meerderheidspartijen nog verdeeld zijn over een aantal fundamentele punten.

Tijdens de commissiebesprekingen heb ik dan ook gepoogd om in de schoot van de bevoegde commissie een hoorzitting te organiseren teneinde ons toe te laten de diverse argumenten juist te kunnen inschatten. Een hoorzitting met de vroegere deelnemers aan de ronde-tafelconferentie van begin 1990 leek mij inderdaad geen overbodige luxe. Ik werd echter bekeken als een saboteur ! Nochtans de drie jaar tussen de principiële beslissing van de Executieve en vandaag zouden zeker een dergelijke hoorzitting rechtvaardigen. De meerderheidspartijen hebben dit echter bij de stemming in de commissie geweigerd.

De zogenaamde consensus waarover ik het daarstraks heb gehad, sloeg alleen op het oorspronkelijk ingediend ontwerp van decreet. Ik heb dan ook een motie van orde ingediend om — en ik leg hierop duidelijk de nadruk binnen de schoot van de commissie, een hoorzitting te organiseren omdat het essentieel is dat advies wordt gegeven binnen de decreetgevende macht.

De conclusie is duidelijk. Wat de gevolgde werkwijze betreft kan aan de meerderheidspartijen slechts een onvoldoende worden toegekend. Ik betreur het dat een dergelijk belangrijk economisch gegeven met zo weinig realiteitszin werd behandeld.

Vooraleer dieper in te gaan op de inhoudelijke aspecten van dit ontwerp van decreet wens ik de leden van de Vlaamse Raad erop attent te maken dat aangaande de problematiek van de ontgrinding reeds een instrument voorhanden was, met name de IML — Intercommunale Maatschappij Limburg.

Er werd zelfs een ingenieus, maar volgens mij pervers systeem uitgewerkt om aan deze intercommunale de nodige middelen te bezorgen. Inderdaad, vergunningen voor exploi-

Vautmans

tatie werden door de provinciale overheid slechts afgeleverd nadat de exploitanten privaatrechtelijke overeenkomsten met de IML hadden gesloten, waarin afdrachten werden overeengekomen die moesten dienen voor de herstructurering van de grindterreinen na de exploitatie.

Deze intercommunale heeft nu reeds de opdracht te beletten dat het Limburgs Maasland zou worden herleid tot één grote desolate en verlaten **gatenkaas**, wat trouwens door niemand wordt gewenst.

De IML werd voor deze opdracht in het leven geroepen en kon hiervoor beschikken over de nodige financiële middelen. De IML heeft nog steeds de beschikking over ongeveer 500 miljoen frank van de zogenaamde grindafdrachten van de betrokken bedrijven. Nu wordt men echter geconfronteerd met een decretaal initiatief met hetzelfde doel als de IML. Mijnheer de minister-president, ik ben er helemaal niet zeker van dat dit grinddecreet tot betere resultaten zal leiden.

Mijnheer de voorzitter, ik kom nu tot enkele kanttekeningen wat de inhoud betreft. Aan de hand van concrete voorbeelden zal ik aantonen dat dit ontwerp van decreet door de VLD niet kan worden goedgekeurd. Ik zal mij beperken tot drie opmerkingen.

Er werd een structuur voorgesteld tot regeling van de grindproblematiek. Er is het grindfonds, een instelling van categorie A. Binnen dit Grindfonds wordt een grindcomité opgericht, dat op zijn beurt wordt onderverdeeld in drie subcomités, namelijk het herstructureringscomité, het sociaal comité en het onderzoekscomité. Zowel het grindcomité als de subcomités bezitten rechtspersoonlijkheid.

Verder is er de bestaande optie om het Grindfonds als een instelling van categorie A op te richten. Ik ben van mening dat ter zake beter zou worden geopteerd voor een instelling van categorie B. In de eerste plaats, omdat bij behoud van de oorspronkelijk

ke tekst de bevoegde minister te veel invloed kan uitoefenen en over te veel beslissingsmacht beschikt. In dit geval zou het grindfonds als het ware uitsluitend worden beheerd door de bevoegde minister. De provincie zou geen controle kunnen uitoefenen en geen medezeggenschap hebben aangaande de aanwending van de middelen.

Om dit niet te laten gebeuren en ten einde de lokale overheid meer te betrekken in het beheer van het grindfonds is het aangewezen een instelling van categorie B tot stand te brengen. Deze stelling is volstrekt verdedigbaar omdat de problematiek zich uitsluitend situeert in de provincie Limburg en omdat de middelen van het grindfonds uitsluitend afkomstig zijn van exploitanten die in deze provincie zijn gevestigd. Daarenboven kunnen de bevoegde minister en de minister van Begroting een vetorecht uitoefenen ten aanzien van alle beslissingen en instellingen van categorie B.

Naast deze opmerking is er natuurlijk ook het probleem van de verdere creatie van nieuwe instellingen met een overgestructureerd kader. Vergeven wij daarenboven niet dat de bestaande intercommunale ook nu nog zal blijven bestaan.

Daarnaast is er de problematiek van de gewestplanwijzigingen en de planschade die ontegensprekelijk aanleiding zal geven tot een juridisch avontuur, enerzijds omwille van de vernietigingsberoepen bij de Raad van State en andere gerechtelijke instanties en anderzijds omwille van belangrijke planschade-eisen die onvermijdelijk zullen worden geformuleerd. Dit artikel werd tijdens de laatste commissiebesprekingen geamendeerd. Het zou toch te pervers zijn geweest als de benadeelde zijn eigen planschade moest vergoeden. Dit stond nota bene de facto wel in het oorspronkelijke artikel !

Ik wil ook even ingaan op de tweejaarlijkse productiequota. Tijdens de besprekingen in de bevoegde commissie werd de oorspronkelijke opzet, namelijk de jaarlijks vast te stellen productiequota, geamendeerd en

teruggebracht tot tweejaarlijkse quota. Ook dit geamendeerde artikel komt niet tegemoet aan onze eisen. De VLD is immers van oordeel dat de vaststelling van een einddatum tot waar en niet verder kan worden ontgonnen, het voorwerp kan uitmaken van een politieke beslissing. Het behoort ook tot de decreetgevende bevoegdheid om, rekening houdend met deze einddatum, een globaal productiequotum vast te leggen. Tot hier en niet verder moet de decreetgever zich uitspreken. Het is niet de taak van de Vlaamse Raad om elke exploitant tweejaarlijkse productiequota op te leggen. Onze terechte bekommernis is voldoende vertaald in het feit dat de definitieve einddatum van ontgrinding en de plafonnering van het globale productieniveau decretaal worden vastgelegd. Het is de taak van de particuliere sector om binnen deze twee gegevens te bepalen in welke periode zij hun totale geïndividualiseerde productiequotum willen opnemen. Zij moeten binnen de door de decreetgever vastgelegde lijnen zelf bepalen wat zij jaarlijks ontgrinden. Op deze wijze wordt de politieke bekommernis niet geschaad. Integendeel zelfs. Het toewijzen van globale, maar wel geïndividualiseerde productiequota, los van bijkomende jaarlijkse of tweejaarlijkse quota, zal ertoe leiden dat er vlugger werk kan worden gemaakt van het herstel van het landschap. Het behoud van de huidige tekst anderzijds geeft aanleiding tot stilstand en onproductiviteit van zeer dure machines. Binnen deze doelstellingen kan en zal de particuliere sector haar eigen verantwoordelijkheid nemen, maar dan wel op basis van economische wetmatigheden.

De VLD had een amendement ingediend om deze dubbele doelstelling te garanderen binnen een economische context. Dit amendement werd echter niet aangenomen.

Tot slot betreuf ik de houding van de meerderheidspartijen. Zij blijken eens te meer de werking van de Vlaamse Raad en deze van de commissies niet ten volle te willen aanwenden. Voor hen betekent deze assemblée dikwijls enkel een veredeld stemhokje. De discussie ten gronde, met de volle informatie en bekom-

Vautmans

mernissen, dient volgens de meerderheidspartijen niet in dit huis te gebeuren. Ik kan enkel besluiten dat de meerderheidspartijen er zelfs na al die jaren niet in zijn geslaagd om een gezamenlijke visie omtrent deze problematiek te ontwikkelen. Wij staan hier voor een decreet dat enerzijds onuitvoerbaar is en anderzijds niet tegemoet komt aan de noden van de provincie Limburg in verband met de grindproblematiek. De VLD zal dit decreet niet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik zal drie punten behandelen in mijn uiteenzetting : ten eerste, wat wordt in dit decreet geregeld, ten tweede, welke schadevergoedingen worden eventueel uitgekeerd, ten derde, wat met de doelstelling om tot een eindscenario te komen — hetgeen de basis voor dit ontwerp vormt. Dit ontwerp is mijns inziens een zeer goede beslissing. Ik kom daar later op terug.

Ten eerste, dit decreet regelt een aangelegenheid die lange tijd — de vorige spreker heeft daarop ook gewezen op contractuele basis werd opgelost, met name via een onderhandse overeenkomst tussen de provincie en de grindexploitant. Op basis daarvan werden de kosten voor de herstructurering gedekt.

Inderdaad, in het decreet wordt een bepaling in die zin verplichtend gemaakt door de oprichting van een grindfonds. Dat is een positieve beslissing .

Het grindfonds wordt een parastatale A en ressorteert bijgevolg in eerste en laatste instantie onder de Vlaamse regering. In tegenstelling tot de heer Vautmans meen ik niet dat zo'n organisatievorm per definitie slecht is en van centralisme getuigt. Trouwens, hij sprak zichzelf tegen door zich wel voorstander van een parastatale B te verklaren. Hoewel de inbreng van de Executieve daardoor inderdaad

wordt verminderd, zou men uiteindelijk geconfronteerd worden met een gelijkaardige situatie als deze die thans op provinciaal niveau bestaat.

Nochtans ben ik het er mee eens dat het provinciaal niveau, namelijk het provinciaal bestuur, de intercommunale maatschappij voor Ruimtelijke Ontwikkeling Limburg en de GOM Limburg, nauwer bij deze aangelegenheid moet worden betrokken.

Ik hoop dat de kredieten, zoals bepaald in dit ontwerp van decreet, op een soepele manier aan het grindcomité worden overgemaakt en dat de provinciale en gemeentelijke signatuur de spil blijft van elk dossier in dit verband.

Het grindcomité, en niet het bestuur voor Natuurlijke Rijkdommen en Energie, moet elke beslissing in verband met het grindfonds nemen. De Executieve krijgt met dit decreet de kans om aan te tonen dat het haar menens is met haar voornemen om te decentraliseren en het subsidiariteitsbeginsel te respecteren. Daartoe is nu een aanzet gegeven.

Ten tweede, artikel 3 paragraaf 4 bepaalt dat het fonds voor zijn rekening neemt de uitgaven die met betrekking tot de grindwinning voortvloeien uit maatregelen genomen in het kader van dit decreet met uitzondering van deze die afkomstig zijn van gewestplanruil of klassering als landschap van ontginningsgebieden. Dat is klaar en duidelijk. Het lijkt mij dan ook een te verregaande interpretatie wanneer men zou beweren dat er ook schadevergoedingen worden uitgekeerd in het kader van de wet op de stedbouw. Trouwens, artikel 17 stipuleert dat de wijze waarop men tot ontginning van de verschillende gebieden kan komen, de gewestplannen niet wijzigt. Een wijziging van het gewestplan kan slechts met toepassing van de wet op de stedbouw van maart 1962 en het KB met betrekking tot het gewestplan Maasland van september 1980. Bijgevolg wordt planschade door wijziging van het gewestplan niet ten laste van dit fonds genomen.

Ten derde, het eindscenario. Hoewel

het decreet geen wijzigingen aan het gewestplan aanbrengt, schept het wel voorwaarden binnen de welke maximaal 60 miljoen ton grind in de periode tot 2006 kan worden gewonnen.

Moet ik er in dit verband nog aan herinneren dat de wijziging van het gewestplan nooit geschiedt bij decreet, maar bij besluit van de Executieve op basis van de wet die ik daar net heb vermeld ?

Persoonlijk zie ik de bepalingen uit artikel 17 als de omschrijving van randvoorwaarden voor eventuele ontginning van reservegebieden die we thans nog niet kennen. Er is weliswaar een beleidsnota van de minister van Leefmilieu en Huisvesting die refereert naar een rondetafelconferentie. Er moet worden herinnerd aan het feit dat deze ronde-tafelconferentie op 6 juli 1990 weliswaar tot een consensus kwam over een afbraakscenario, maar dat er ook wel degelijk verzet was tegen de nieuwe gebieden Boterakker te Kinrooi en Meerheuvel in Rotem Dilsen.

Ik verzoek de Vlaamse Regering de kosten en baten van nieuwe grindgebieden grondig af te wegen. Men kan zich afvragen of het nu reeds niet beter zou zijn massaal een beroep te doen op grind uit het buitenland, dan wel nog eens een kleine 300 hectaren te offeren aan de rooibouw op deze mooie streek in Limburg en Vlaanderen. Een dergelijke afweging, vervat in een sociaal-economische en ecologische studie, kost geen astronomische bedragen. Het is de moeite waard zuinig om te springen met de ondertussen werkelijk erg schaars geworden, maar nog altijd aanwezige Maaswaterwaarden.

In deze optiek, mijnheer de voorzitter, geachte collega's, zullen wij dit decreet goedkeuren.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de ontginning, vooral in het Maasland, is een monocultuur die dit mooie dal heeft verminkt zonder de

Ulburghs

reconversie van dit gebied te bevorderen. Monoculturen zijn er in Limburg genoeg : denk aan de KS, maar ook aan de agressieve recreatie, aan autobedrijven enzovoort. Zij maken de provincie kwetsbaar.

Ik kan de initiatiefnemers van het grinddecreet echter volgen, waar het in hun bedoeling ligt paal en perk te stellen aan de grindellende door het vastleggen van twee belangrijke maatregelen in een decreet. Deze maatregelen zijn het bepalen van een einddatum voor de ontgrinding einde 2005 — en het bepalen van een eindquotum, namelijk 60 miljoen ton nog te delven grind.

Mijnheer de voorzitter, op 29 juli 1992 heeft de Vlaamse regering het grinddecreet tot één van haar prioriteiten gemaakt. Zo kon het inderdaad niet verder. De Vlaamse overheid kon haar ogen niet sluiten voor de geluidsoverlast, de vervuiling en de verminking van het mooie Maasdal, waardoor de ellende voor de bewoners tot ondraaglijke proporties aangroeide. Een goede nabestemming en een aangepaste herinrichting laten echter op zich wachten.

Op initiatief van de heer De Batelier, de toenmalige bevoegde gemeenschapsminister voor Economie, hadden op het kabinet drie rondetafelconferenties plaats, waarop alle betrokken partijen waren vertegenwoordigd en die tot een akkoord leidden over enige krachtlijnen. Ik zal deze echter niet opsommen, want dat zou mij te ver leiden.

Mijnheer de voorzitter, alvorens mijn amendementen toe te lichten, zou ik het standpunt van de groenen duidelijk willen toelichten. In feite zijn wij tegen verdere ontgrinding in Limburg en het Maasland. Het Kempisch plateau en het Maasland zijn unieke natuur- en cultuurlandschappen die beschermd dienen te worden. In mijn interpellatie over de Unesco heb ik federaal minister Claes gesuggereerd om behalve monumenten ook sites door de Unesco te laten erkennen, zoals bijvoorbeeld de Hoge Venen, het Zwin en het Maasdal van de oor-

sprong tot voorbij de beide Limburgen. Het geologisch toeval bracht de Maas ertoe een dikke laag grind te deponeren in het Limburgse Maasland, aan weerskanten van de grens.

Mijnheer de minister-president, net zoals ikzelf hebt u dit mooie Maasland bezocht. Wat u daar hebt gezien — ik hoop dat men u alles heeft laten zien — zorgt toch wel voor grote problemen. Het Maasland wordt een maanlandschap vol kraters. Door gruwelijke roofofbouw wordt een cultuurlandschap, naar ik hoop niet onherroepelijk, verminkt.

Prachtige historische dorpjes en sites zoals Aldeneik en Kessenich worden schiereilanden. De IML inde totnu toe de vrijwillige bijdragen van de grindboeren, wat een spaarpot van ongeveer 600 miljoen frank opbracht. Zij zou voortaan de verplichte bijdragen beheren in de grindpot en de GOM zou de genomen beslissingen uitvoeren. Deze twee instellingen zouden een samenwerkingsakkoord ondertekenen. De IML hielp bij de uitbouw van twee luxe-jachthavens waar gefortuneerde Nederlanders en Duitsers aanmeren, aangetrokken door het gunstig fiscaal regime. Wat een mooi wandel- en badplaatsje was voor de plaatselijke bewoners werd afgesperd door een prikkeldraad. Ik ben ter plaatse gaan kijken en werd getroffen door de zielige indruk die het gaf.

De ontgrinding in het Maasland is een voorbeeld van monocultuur. Door de strenge milieureglementering in Nederland kwamen grindboeren naar het lakse België, nu Vlaanderen, afgezakt. Met een machinepark dat in een industrieel museum thuishoort, wordt er door de dorpen gerateld en veroorzaakt men eindeloze verkeersellende aan de bewoners. Sinds jaar en dag reageerden milieuverenigingen en plaatselijke actiegroepen, maar ze werden moedeloos en verbitterd en legden er het bijltje bij neer. De grindboeren die vaak in de illegaliteit werken, kregen een beschermende hand boven hun hoofd met het argument tewerkstelling. Daarbij wordt echter niet vermeld dat Nederlandse firma's — zonder enige verankering in Vlaanderen —

het grootste deel van het gebaggerde of gedolven grind rechtstreeks via de plassen en de stroom naar Nederland vervoerden. Het aantal tewerkgestelde Belgen is uiterst miniem. Wij pleiten dus voor een euregionaal en Benelux-overleg.

Mijnheer de minister-president, u hebt in de commissie verklaard dat de gesprekken hierrond gestart zijn. Mogen wij van u vernemen wat de stand van zaken is ?

Daarbij komt nog dat bepaalde ontgrinde gebieden die in hun oorspronkelijke staat werden hersteld soms met rotzooi werden opgevuld waardoor de toekomst ecologisch zwaar werd gehypothekeerd. Mensen, ook in landbouw- en ecologisch waardevolle gebieden, werden onder psychologische druk gezet om hun grond te verkopen. Wie dat niet deed, zoals boer Leduc, werd als een zonderling aanzien.

Wanneer nu deze terreinen een andere bestemming kregen, kwamen de grindboeren aangedraafd met een enorme financiële claim zodat de overheid wel eens verplicht kon worden om prachtige natuurgebieden toch te laten ontgrinden. Deze praktijken die illegaal begonnen waren, werden vaak gelegaliseerd. Zo verdienden de grindbaronnen miljarden frank en lieten ze het landschap zwaar gehavend achter.

Mijnheer de voorzitter, ik kan namen plakken op deze paraktijken van bepaalde firma's die ik La Piovra noem. Het zijn inktvissen met grijparmen die aanwezig zijn zowel in het bedrijfsleven als in het politieke leven. Wij kbewoners van Lanklaar, Dilsen, Stokkem, Kinrooi, Maaseik worden of werden geterroriseerd door alomgeachte illegale ontgrinders. Dezelfde firma's specialiseren zich in de afval en bedreigen het mooie Limburgse landschap steeds meer met hun storten. Een voorbeeld hiervan is de NV Maasland.

Het terrein van ongeveer 200 hectaren, voorheen behorend aan de mijnmaatschappij Eidsen, behoort thans aan de NV Maasland — of eigenlijk Machiels. Deze NV heeft

Ulburghs

sinds 20 jaar grind gedolven in de illegaliteit, ondanks klachten, processen-verbaal en pogingen tot stillegging door diverse overheidsinstanties. De milieu-ellende werd ondraaglijk, maar Machiels, hij ploegde ongestoord voort. In tegenstelling tot andere grindbedrijven in het Maaslandse deed hij nooit een serieuze afdracht aan de IML. De omslagbelasting aan de gemeentebesturen van Dilsen en Maasmechelen stelde niet veel voor. Volgens voorzichtige ramingen zou Machiels tussen de jaren 1973 en 1992 ongeveer 10 miljoen ton grind gedolven hebben en zou de NV Maasland hiervoor minstens 4 miljard frank ontvangen hebben.

Dat is dan nog een lage schatting. Nu de terreinen bijna totaal uitgeput zijn en hersteld en gesaneerd moeten worden, laat Machiels deze taak over aan de gemeenschap : de Vlaamse en de Europese. Bovendien verkoopt hij deze gronden voor 450 miljoen frank aan Center Parcs. Deze maatschappij is bereid te investeren in een bungalowpark indien de 450 miljoen frank betaald wordt door de Vlaamse Gemeenschap en de Europese Gemeenschap in de vorm van steun bij opleiding en tegemoetkoming in de kosten van verfraaiing van het landschap, dus via de SIM en de GOM.

Na 20 jaar illegale exploitatie, want de diverse overheden bleven de vergunning in het verleden meestal weigeren, heeft gemeenschapsminister De Batselier op 19 mei 1992 de zo gegeerde exploitatievergunning voor twintig jaar aan de nv Maasland, dit wil zeggen Machiels gegeven. Hierdoor krijgt deze nv niet alleen het licht op groen voor de verkoop van de gronden, bovendien wordt met deze vergunning ook de spons geveegd over het verleden en komt Machiels uit de illegaliteit. Bovendien kan hij een andere optie tot **ontgrinden** opeisen, bijvoorbeeld in Wateringen, Beken Armenbos. Center Parcs staat ook nog toe dat Machiels een deel van het mijnterrein blijft ontgrinden tot 1997.

Men spreekt van de politiek voor de burger. Welnu, naar aanleiding van

Senator Ghislain Vermassen (SP) vertolkte het standpunt van zijn fractie bij de bespreking van het grinddecreet

de bespreking van dit grinddecreet hebben we een intens contact gehad met allerlei milieuorganisaties en actiegroepen, representatief voor het Maasland en het Kempisch Plateau. Als gevolg hiervan en met de bedoeling het kwaad in te dijken hebben we een aantal fundamentele amendementen ingediend eerst in de commissie en ook hier in plenaire vergadering. Het spijt ons ten zeerste dat de meerderheid onze belangrijke en fundamentele amendementen in de commissie verwierp. Maar de zondaar kan tot inkeer komen. Hoe groot was onze vreugde toen we via de media vernamen dat de meerderheidspartijen op het kabinet van minister De Batselier, en mede onder druk van de milieugroepen, tot inzicht kwamen en een aantal van onze amendementen die ze in de commissie hadden verworpen, opnieuw verdedigden en ter stemming wilden voorleggen eerst in de commissie en daarna in de Raad.

Toch blijven er nog een aantal amendementen over die we u graag opnieuw voorleggen. Bij artikel 2, 9e lid, stellen wij voor als minimum voor

grindwinning 20 percent voor en een productie van 25 000 ton per kalenderjaar.

Bij artikel 3, paragraaf 4,2e lid, stellen we voor dat de planschade uit het grindfonds moet worden betaald, waardoor natuurgebieden als Armenbos, Wateringen, De Bek, het Vijverbroek en Solterheide veilig kunnen worden gesteld.

Bij artikel 8 stellen we voor dat er uit de kandidaten voorgedragen door de GOM twee leden in plaats van één benoemd zouden worden in het grindcomité. Aangezien de IML tot nog toe weinig bewezen heeft, wensen wij niet dat ze vertegenwoordigd wordt in dit grindcomité. Daarentegen wensen we wel een sterkere vertegenwoordiging van de milieuverenigingen.

Bij artikel 10, 2e lid, hebben we een amendement dat de vertegenwoordiging van de IML in het herstructureeringscomité afwijst en ten slotte stellen wij via dit artikel overleg met milieu- en natuurverenigingen voor.

Vanaf 1 januari 2006 wordt er een

Ulburghs

einde gemaakt aan elke activiteit van grindwinning in de provincie Limburg. Er mogen geen achterpoortjes open blijven. De berekening van de gewonnen hoeveelheid breekzand moet op basis van wetenschappelijke studies gebeuren. Ik verwijs ter zake ook naar de onderwateropslagplaatsen. De hoogte van de afdrachten per ton gewonnen grind kan enkel worden bepaald op grond van de taken die de drie fondsen dienen te vervullen, zeker wat de nabestemming op sociaal-ecologisch en cultuur-historisch vlak betreft.

Indien blijkt dat de herstructurering en het herstel van het landschap zoals opgenomen in de structuurvisie, niet kan worden gerealiseerd via het grindfonds, dan dient deze coëfficiënt significant te worden verhoogd. Dit om te vermijden dat de overheid moet opdraaien voor de ellende door de grindboeren berokkend.

Voor paragraaf 5 van artikel 16 stellen we volgende aanvulling voor : Het binnen de Rondetafelconferentie overeengekomen globale volume grind van 60 miljoen ton dat bijkomend mag gedolven worden, dient te worden verminderd met de vanaf 1 januari 1991 gewonnen hoeveelheid grind in nieuwe ontginningszones in Limburg.

Voor artikel 17 stellen we een nieuw lid voor : Indien uit de MER blijkt dat de ontginning van bepaalde ontginningszones een aantasting van de onvervangbare of kwetsbare ecosystemen of een aanzienlijke milieuhinder teweegbrengt, dan dient deze zone in een eerste fase als effectief ontgrindingsgebied geschrapt te worden tot de situatie verandert.

Tot besluit vat ik de standpunten van Agalev samen.

Ten eerste, wij zijn tegen de verdere aftakeling van het Maasland.

Ten tweede, onze amendementen leggen de nadruk op het herstel op het economische, sociale, ecologische en landschappelijke vlak, uitgevoerd door het grindfonds en niet door de gemeenschap.

Ten derde, de gemeenten, de GOM,

milieuverenigingen en milieu-actiegroepen moeten worden betrokken bij de besluitvorming.

Ten vierde, er mogen geen achterpoortjes worden opengelaten en er moet een ernstige controle worden uitgeoefend.

Ten vijfde, iedere vorm van illegaliteit moet worden bestraft. Hiervoor geldt geen verjaring.

Ten zesde, iedere **belangenverstremming** moet worden opgeheven. Men kan onmogelijk tegelijkertijd rechter en partij zijn. Het grindfonds moet worden beheerd los van partijpolitieke belangen. De politisering van KS en de SIM moeten een les voor *ons* zijn.

Ten zevende, eigenlijk zou dit ontwerp van decreet, dat nog grondig door de meerderheid werd gewijzigd nadat het in de commissie werd goedgekeurd, terug ter bespreking naar de commissie moeten worden gezonden. Wij weten echter dat de tijd dringt.

Ten achtste, de groenen betreuren dat ecologische en sociale waarden van de gemeenschap weer eens worden opgeofferd aan nieuwe economische belangen van enkelingen, die op een vaak illegale manier roofofbouw blijven plegen op ons land. Wij hopen dan ook dat deze ellende zo snel mogelijk en definitief een halt wordt toegeroepen.

Ten negende, het ontwerp van decreet dat thans wordt besproken, is reeds een belangrijke vooruitgang ten opzichte van het vorige.

Ten tiende, wij vragen dat de minister-president snel werk zou maken van het beloofde grindoverleg in het kader van het euregionaal en het Benelux-overleg.

De besluiten van Galbraith in de cultuur van de tevredenheid kunnen we tot de onze maken. We hebben het bureaucratische communisme overwonnen. Gelukkig maar. De muur van Berlijn werd neergehaald. Maar de kloof tussen rijk en arm groeit onrustwekkend. Hetgeen me verontrust is niet zozeer de transfers van noord

naar zuid in dit land maar van de armen naar de rijken. We kunnen niet straffeloos, in naam van de economische opbloei ongecontroleerde geschenken geven aan de rijken. In naam van de economische opbloei kunnen we niet zomaar het milieu blijven opofferen. Einde citaat.

Politici moeten over een genereuze en ambitieuze toekomstvisie beschikken. Wij mogen de toekomst niet onherroepelijk onmogelijk maken door een kortzichtige visie.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, als Maaslander zou ik tevreden moeten zijn met dit ontwerp van decreet tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning. Naar aanleiding van het amendement dat door de heer Didden werd ingediend, is er echter een probleem gerezen. Ik zal dit amendement straks bespreken en de houding van de SP toelichten.

Over het algemeen verheugen wij ons over het tot stand komen van dit grinddecreet omdat het een belangrijke economische activiteit zal regelen, die in het verleden al te vaak was overgeleverd aan improvisatie.

De regels die door het grinddecreet zullen worden opgelegd, werden opgesteld na een bijzonder lange overlegperiode.

In 1990 kwamen alle partijen bijeen op een ronde tafelconferentie, georganiseerd door de toenmalige verantwoordelijke minister. Hierbij groeide een consensus die werd goedgekeurd door alle betrokkenen.

Het is de eerste keer in de geschiedenis dat een zo belangrijke ingreep in de economische activiteit weliswaar na een lange overlegperiode mede de goedkeuring wegdraagt van de milieubeweging. Voor het eerst is een evenwicht gevonden tussen de economische belangen — iedereen die met deze activiteit betrokken is, zal deze **belangen** ongetwijfeld beamen — en de ecologische belangen.

De voorzitter : De heer Ulburghs heeft het woord voor een interruptie.

De heer J. Ulburghs : Er zijn weinig economische belangen voor ons. U weet ook dat de meeste exploitanten en werknemers Nederlanders zijn en dat het grind rechtstreeks naar Nederland wordt vervoerd.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft opnieuw het woord

De heer G. Vermassen : Als u de economische belangen niet opmerkt, dan bent u toch wel naïef. Het gaat uiteindelijk om minimum toch meer dan 700 arbeidsplaatsen. In dit cijfer wordt alleen maar rekening gehouden met de rechtstreekse en slechts voor een gedeelte met de onrechtstreekse tewerkstelling. Ik meen dan ook dat we in verband met de tewerkstelling mogen spreken van een belangrijke economische activiteit. U zult het ongetwijfeld met me eens zijn dat Limburg elke arbeidsplaats kan gebruiken.

Mijnheer de voorzitter, grind is bovendien een belangrijke grondstof die in de bouwnijverheid heel frequent wordt gebruikt. Intussen zijn wel vervangende produkten gevonden, maar tot op heden wordt hoofdzakelijk grind gebruikt. Dankzij het decreet zal het onderzoek naar vervangende materialen allicht worden geïntensifieerd.

Ik herhaal dat er voor het eerst in een zo belangrijk economisch dossier een consensus is gevonden tussen de economische en de ecologische belangen. Dit zijn beide belangrijke aspecten waaraan mijn partij veel belang hecht.

Het ecologisch belang van een aantal gebieden heeft tijdens de discussie gewicht in de schaal geworpen en door een gewestplanruil zal het gebied Armenbos, Wateringen, De Bek niet meer worden ontgrind. Reservegebieden in het gewestplan worden dus ingevolge het decreet geschrapt.

Door het indienen van een aantal amendementen dreigde de consensus op de helling te komen. Door een naar mijn aanvoelen voor het groot-

ste gedeelte technische amendementen is vrees ontstaan bij de milieugroepering. Bij nader overleg bleek die vrees grotendeels onterecht te zijn maar als gevolg hiervan hebben we echter opnieuw een ruim overleg tot stand gebracht met de milieugroepering. Door het aanpassen van een aantal amendementen kon de consensus worden hersteld.

Wij zijn het voor 100 percent eens met een aantal krachtlijnen van dit decreet. Het einde van de grindwinning is vastgelegd. Theoretisch zou men nog ettelijke decennia aan grindwinning kunnen doen omdat er nog bijzonder veel grind voorradig is in het Maasland, maar er werd bepaald dat op 31 december 2005 met de ontgrinding wordt gestopt.

Dit geldt eveneens voor de grindwinning als nevenproductie. In de commissie werd overigens nogal wat gediscussieerd over de definitie van grindwinning als nevenproductie.

Wij gaan dus over tot een geleidelijke en planmatige afbouw van de grindwinning. Zowel de werkgevers als de werknemers kunnen zich dus met dat doel organiseren.

Niet onbelangrijk is de substantiële verhoging van wat wordt afgedragen door de grindexploitanten.

Ik herinner mij nog dat de grindexploitanten een paar luttele frank moesten afstaan aan het grindfonds van het IML. Dit bleek onvoldoende om de ontgrinde gebieden op een zinvolle manier te herstructureren en er een economische meerwaarde aan te geven. Met de 50 frank die men nu moet afstaan, zal men over een aanzienlijke som kunnen beschikken om dit wel te doen.

Er zou ook een grindcomité worden opgericht waarin alle partijen — gemeentebesturen, provincies, milieubeweging, werknemers en werkgevers — zijn vertegenwoordigd. Zij moeten de grindbeleidslijnen dan uitstippelen. Zolang de overheid bovendien niet alle gronden heeft verworven en er geen structuurplan wordt voorgelegd waaruit duidelijk de bestemming van het ontgrinde gebied blijkt, kunnen geen vergunningen

meer worden afgeleverd. Dat is tot nu toe niet altijd zo geweest. Ook het vooropgestelde quotum van 60 miljoen ton vinden wij een aanvaardbare maatregel.

Na een lange lijdensweg buiten en binnen het parlement, hebben deze krachtlijnen dan toch tot het bittere einde stand gehouden. De discussie met betrekking tot het beheer — een parastatale A of B — resulteerde uiteindelijk ook in een eenduidige keuze voor een parastatale A. Limburg wil wel een vinger in de pap hebben inzake het beheer van de middelen : wat in Limburg wordt beslist, zou enkel nog moeten worden bekrachtigd door de Vlaamse Executieve.

Er is evenwel nog een niet-onbelangrijke negatieve noot : het amendement op artikel 16. Tijdens de rondetafelconferentie werd overeengekomen dat er geen nieuwe bedrijven in het grindverhaal zouden worden opgenomen. Dit werd vastgelegd in de grindnota die uit de conferentie voortvloeide en die door de Vlaamse Executieve werd goedgekeurd. Het was een lovenswaardige denkwijze die daartoe de inspiratie vormde : indien er nieuwe bedrijven werden toegelaten en er bijgevolg nieuwe werknemers nodig zouden zijn, dan kon men die mensen geen enkel duurzaam perspectief bieden inzake tewerkstelling. Vanaf 31 december 2005 houdt de ontgrinding immers op te bestaan en bovendien vreesden de huidige werknemers dat zij sneller hun job zouden verliezen.

De heer Didden verwijst naar de adviezen van de Raad van State waarin staat dat bedrijven die zich in dezelfde situatie bevinden niet mogen worden gediscrimineerd. Hiermee ben ik het eens.

De nieuwe bedrijven waarover er in het amendement sprake is, verkeren echter niet in dezelfde situatie als de bedrijven die momenteel ontgrinden. Op basis van de trekkingsrechten zullen er namelijk quota worden toegekend, gebaseerd op produktiecijfers uit het verleden. Welnu, de nieuwe bedrijven die worden toegelaten, hebben geen produktiecijfers uit het verleden, zij hebben niet geprodu-

Vermassen

ceerd in het Maasland en komen naar mijn mening dan ook niet in aanmerking voor het bekomen van trekingsrechten en quota.

Het amendement zou dus wel degelijk nieuwe ondernemingen toelaten, terwijl het ontwerp van decreet nummer 2 niet in strijd is met het advies van de Raad van State. Terwijl is het amendement in strijd met de afspraken gemaakt tijdens de rondetafelconferentie en met de grindnota die door een vorige Vlaamse Executieve is goedgekeurd.

Dit ontwerp van decreet bevat ongetwijfeld een aantal positieve punten en ik zou het als Maaslander bijzonder jammer vinden indien er inzake de grindactiviteiten geen regeling tot stand zou komen. Wij zullen dit ontwerp van decreet evenwel niet goedkeuren, tenzij er te elfder ure nog een oplossing zou worden gevonden voor het amendement op artikel 16.

De voorzitter : Ik stel vast dat zowel minister-president Van den Brande als de heer Olaerts het woord hebben gevraagd. Ik zal eerst het woord geven aan de minister-president, aangezien hij een belangrijke afspraak heeft. Mijnheer Olaerts, gaat u hiermee akkoord ? (*Instemming*)

Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer Olaerts, verontschuldigd mij omdat ik eerst het woord vraag. Zoals door de voorzitter werd meegedeeld, heb ik inderdaad een belangrijke afspraak, ik zal namelijk met de vertegenwoordigers van het Waalse Gewest en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest overleg plegen in verband met een aantal dossiers in uitvoering.

Mijnheer de voorzitter, ik dank de leden van alle fracties, zij hebben hard gewerkt om tot een consensus te komen.

Ik heb de bedenkingen van de heren Vautmans en Ulburghs gehoord. Ook vanuit die hoek is er een constructieve bijdrage geleverd. Sommi-

ge punten zullen niet worden goedgekeurd. Dit neemt echter niet weg dat dit ontwerp van decreet is tot stand gekomen dank zij de samenwerking tussen de parlementsleden en de uitvoerende macht.

Er wordt dus onterecht beweerd dat alles op een draai zou zijn afgehandeld. Ik spreek dan ook mijn waardering uit ten aanzien van de meerderheidsfracties die een bijdrage hebben geleverd bij het tot stand komen van een aantal regelingen.

Na de ronde-tafelconferentie van 1990 is er nu een regeling getroffen met betrekking tot de produktiebeperking en in verband met de waardevolle natuurgebieden die moeten worden gespaard. Ik verwijs hierbij naar de opmerkingen van de heren Didden en Vermassen. Deze regeling geldt tot het einde van het jaar 2005. Er is bijzondere aandacht besteed aan de herstructurering, de sociale begeleiding van de werknemers en de studie van de alternatieve materialen. Deze elementen lagen ten grondslag aan dit ontwerp van decreet waarin een kader wordt vastgelegd ten einde in het jaar 2005 tot een produktiebeperking en uiteindelijk tot het einde van de grindwinning te komen.

Er is de oprichting van het grindfonds. Wanneer men zegt dat er een te grote betrokkenheid is van de Vlaamse regering in het grindfonds, de heer Didden heeft dit opgemerkt, dan kan ik daarop antwoorden dat de Vlaamse regering niet de intentie heeft om te betuttelen. Het gaat hier om een grindwinning in een duidelijk geografisch omschreven gebied. Het is de bedoeling, dat hebben wij ook in de commissie gezegd, om de regeling toe te passen in de provincie waar de activiteit aanwezig is. Ik was er voorstander van om tot een pararegionale A te komen, precies, mijnheer Vautmans om niet opnieuw nieuwe structuren in te stellen. Het is voor een stuk onlogisch te pleiten voor een nieuwe structuur. Ook zonder dat kan het probleem degelijk worden opgelost.

Er is de organisatie die rekening houdt met de drie basisdoelstellingen

die zich in subcomités zullen uiten. De herstructurering gericht op het landschappelijk behoud en het herstel, het sociale aspect en het onderzoek.

De koppeling met de GOM Limburg is een essentieel gegeven. De samenwerkingsprotocollen duiden aan dat het grinddecreet op zijn tijd komt. Er is misschien nog wel een of ander aan te merken, mijnheer Ulburghs, maar wij hebben een maximale inspanning gedaan om tot een globale regeling te komen.

Mijnheer de voorzitter, wij hebben uitdrukkelijk appel willen doen op de verschillende partners van de meerderheid omdat wij voor een belangrijke structurele regeling stonden. Het is de bedoeling om een consensus in een decreet te vatten in het licht van de vraag of er wel een decreet moet zijn of niet. Het is niet de bedoeling om volledig nieuwe bedrijven operationeel te laten worden in de ontginning. De tekst van artikel 16 geeft duidelijk de voorwaarden aan behoudens beperkte uitzondering, waaronder moet worden gewerkt. Er wordt geen afbreuk gedaan aan de evenwichten. Mijnheer Vermassen, het is de vaste bedoeling van de Vlaamse regering om de voorwaarden zeer strikt op te volgen.

Mijnheer de voorzitter, het ontwerp van decreet is het resultaat van de rondetafelbesprekingen. Collega Kelchtermans zal de uitvoering van het decreet van nabij volgen. (*Applaus bij CVP, SP en VU.*)

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, ondanks de vele steenslag in Limburg wil ik toch ook een steentje opgooien in dit grinddebat.

Enerzijds is het goed dat er eindelijk orde op zaken wordt gesteld. De grindoorlog begon immers op een wild west toestand te lijken waarin men zelfs in de illegaliteit dreigde te belanden — als dit al niet het geval

Olaerts

was. Anderzijds moet ik ook vaststellen dat de oorspronkelijke tekst van 1990 werd uitgehold, zeg maar uitgebaggerd.

Reeds jarenlang zijn we in Limburg bekommerd om de versnelde afbouw van de grindwinning, de oprichting van een doelmatig grindfonds, de bescherming van de waardevolle natuurgebieden, de herstelling van de beperkte vrijgegeven ontginningsgebieden, de sociale begeleiding van de sector en het gebruik van alternatieve materialen. De Vlaamse regering stak de armen uit de mouwen en er zijn op het laatst nog enkele welwillende amendementen ingediend, wat toch wel gunstige signalen zijn. Ik verheer u ook niet dat wij in Limburg steeds hebben aangedrongen op een vlottere afbouw. Wij zien ook meer heil in een eigen Limburgs beheer en eenvoudige structuren. Bovendien wensen wij nog betere garanties inzake de herstructurering van de ontginde gebieden en hadden we liever verder gegaan in de studie naar alternatieve materialen. Terloops, de GOM-Limburg heeft eenparig de overheveling naar Brussel betreurd.

Daarenboven moet ik vaststellen dat de Volksunie in Limburg inzake het natuurbeleid blijkbaar grotere bekommernissen heeft dan sommige milieugroepen. Nochtans zijn ook economische aspecten ons niet vreemd. Wij hadden eveneens graag gezien dat een maximale baggerdiepte werd vastgesteld, tevergeefs.

Er resten verder nog een hele rits vragen waarvan ik er slechts enkele zal stellen.

Ten eerste, wordt de 60 miljoen ton als definitief getal vastgelegd ?

Ten tweede, bestaat er een garantie tegen de manipulatie die vroeger zo duidelijk herkenbaar was ?

Ten derde, zijn de problemen van de planschade voldoende ingeschat ?

Ten vierde, is er tussen 1990 en 1993 al van enige afbouw sprake ?

Ten vijfde, hoever staat het met de

bescherming van de mergel-, zand- en kleigebieden ? Deze gebieden vormen een problematiek op zich. Zonder duidelijke antwoorden kan ik dit decreet niet goedkeuren.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, voor de laatste vragen betreffende de bescherming van mergel-, zand- en kleigebieden verwijs ik naar wat momenteel in voorbereiding is in het kader van het Structuurplan Vlaanderen. De verschillende sectoren kunnen hun voorstellen overmaken in het kader van deelplannen die nadien een oplossing zullen krijgen in het globale Structuurplan Vlaanderen. Volgens mij is dit toch een positief antwoord op de vraag van de heer Olaerts. Door deze maatregel zal de beperking decretaal worden ingeschreven voor de gebieden die hij heeft opgenoemd.

Op de overige vragen heeft collega Van den Brande al geantwoord, zeker wat de objectieve toewijzing van quota betreft. Ik onderschrijf op dat vlak enkel wat daarover in het verslag staat.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegen-

heid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten wordt verstaan onder :

1° fonds : het fonds dat uitsluitend dient voor de regeling van de grindwinning, ook grindfonds genoemd ;

2° IML : Intercommunale Maatschappij voor de ruimtelijke ontwikkeling in Limburg ;

3° bestuur : het Bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie van de Administratie Economie van het Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden ;

4° GOM : Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij van de provincie Limburg ;

5° grind : de fractie van het afbraakmateriaal van vast gesteente in diluviale gronden en op de bodem van rivieren die niet door een door het Bestuur aanvaarde zeef met een maaswijdte van 4 mm gaat. Fracties die de 4 mm overlappen worden eveneens als grind beschouwd ;

6° breekzand : de fractie van gebroken grind die door een aanvaarde zeef met een maaswijdte van 4 mm gaat en waarvan het wasslib, enkel in het geval dat de fractie gewassen wordt, niet in rekening wordt gebracht ;

7° berggrind : grind dat gewonnen wordt op het Plateau van de Kempen ;

8° valleigrind : grind dat gewonnen wordt in de alluviale vlakte van de Maas, inclusief de terrassen tot aan de steilrand van het plateau van de Kempen ;

9° grindwinning : de ontgroning van natuurlijke grondstoffen waarvan het percentage grind op kalenderjaarbasis ten minste 20 % bedraagt ;

10° grindwinning als **nevenproductie** : elke grindwinning waarvan het

Voorzitter

percentage grind op kalenderjaarbasis minder dan 50 % en meer dan 20 % bedraagt ;

11° nieuwe grindwinningsgebieden : gebieden die bij de goedkeuring van het decreet nog niet als ontginningsgebieden in de ruimste betekenis op de goedgekeurde gewestplannen zijn aangeduid en die in toepassing van artikel 17, § 2 als reservegebieden, effectieve grindwinningsgebieden en uitbreidingsgebieden worden aangeduid ;

12° ecologische impactstudie : een rapport dat een beschrijving bevat van de ecologische Ausgangssituatie van een gebied, een beschrijving van de ingreep, een analyse van de effecten op de deelaspecten van het milieu en een beoordeling van deze effecten met bijzondere aandacht voor de ecohydrologische aspecten ;

13° structuurvisie : een plan dat de belangrijkste beleidsdoeleinden en beleidsmaatregelen aangeeft voor de verschillende ruimtebehoevende activiteiten en ruimtelijke relaties in een bepaald gebied. Het vormt de basis voor de concrete plannen van de ruimtelijke ordening. Het omvat een richtplan, een structuurkader en een actieplan.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs.

Artikel 2

A. 5° vervangen door wat volgt :

„5° grind : na raadpleging van het bestuur, dat meebepaalt wat grind is (via een door het bestuur aanvaarde zeef), is het de Vlaamse Raad die eenduidig moet bepalen wat grind is ;”.

B. 9° vervangen door wat volgt :

„9° grindwinning : de ontginning van natuurlijke grondstoffen waarvan het percentage grind op kalenderjaarbasis ten minste 20 percent bedraagt, alsook elke ontginning met een productie van meer dan vijftienduizend ton grind per kalenderjaar ;”.

C. 11° vervangen door wat volgt :

„11° nieuwe grindwinningsgebieden : gebieden waar op dit moment nog niet ontgrind wordt en die bij de inwerkingtreding van dit decreet nog niet beschikken over de wettelijke voorgeschreven vergunningen en niet voldoen aan de toepasselijke wetgeving ;”.

De stemmingen over artikel 2 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Het Grindfonds

Artikel 3

§ 1. Er wordt een grindfonds opgericht, hierna te noemen het fonds. In de middelenbegroting van het Vlaamse Gewest wordt een artikel 06.22.03 ingeschreven.

§ 2. Het grindfonds heeft rechtspersoonlijkheid. Het wordt opgericht als een instelling van categorie A in de zin van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. De bepalingen van die wet zijn op het fonds van toepassing voor zover er in dit decreet niet wordt van afgeweken.

§ 3. De middelen voor het fonds zijn :

1° de opbrengsten van de in artikel 15 bedoelde grindheffing ;

2° de interesten op de overeenkomstig 1° aan het fonds toegewezen middelen.

§ 4. Het fonds neemt voor zijn rekening de uitgaven die met betrekking tot de grindwinning voortvloeien uit :

1° de maatregelen die in het kader van dit decreet worden getroffen door de Vlaamse Executieve of het grindcomité en de subcomités, bedoeld in artikel 4 ;

2° de schadevergoedingen die voortvloeien uit de maatregelen genomen in het kader van dit decreet en, in voorkomend geval, nadat de bevoegde gerechtelijke instanties hierover

een in kracht van gewijsde gedane uitspraak hebben gedaan.

§ 5. De Vlaamse Executieve beheert het fonds en stelt de nodige diensten, uitrusting, installaties en personeelsleden van haar diensten ter beschikking van het fonds. Bij het beheer van het fonds houdt de Executieve rekening met de adviezen van het grindcomité bedoeld in de artikelen 5 en 9. De Executieve kan van dit advies slechts bij gemotiveerd besluit afwijken.

§ 6. De Vlaamse Executieve stelt jaarlijks een verslag op over de werking en het beheer van het fonds. Het verslag wordt aan de Vlaamse Raad meegedeeld.

— *Aangenomen.*

AFDELING 1

Aanwending van de middelen van het grindfonds

Artikel 4

Binnen het grindfonds wordt een grindcomité opgericht.

Binnen het grindcomité worden 3 subcomités opgericht :

- het herstructureringscomité,
- het sociaal comité,
- het onderzoekscomité.

Het grindcomité en de subcomités bezitten rechtspersoonlijkheid.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

De Vlaamse Executieve bepaalt elk jaar de omslagsleutel tot aanwending van de middelen voor het daaropvolgende begrotingsjaar voor de werkingsterreinen van de in artikel 4 bedoelde grindcomités. De Executieve wint vooraf het advies in van het in artikel 4 en artikel 8 bedoelde grindcomité. Bij het vaststellen van de omslagsleutel neemt de Vlaamse Executieve de volgende marges in acht :

1° 70 tot 84 % van de te verdelen middelen wordt toegewezen voor de

Voorzitter

werking van het herstructureringscomité ;

2° 10 tot 20 % van de te verdelen middelen wordt toegewezen voor de werking van het sociaal comité ;

3° 5 tot 10 % van de te verdelen middelen wordt toegewezen voor de werking van het onderzoekscomité ;

4° 1 tot 5 % van de te verdelen middelen wordt toegewezen voor de algemene uitgaven van het grindcomité en voor de studies vermeld in dit decreet.

Het niet-gebruikt saldo van de voor een bepaald begrotingsjaar beschikbare middelen wordt overgedragen naar het volgend begrotingsjaar.

De Vlaamse Executieve kan voor een bepaald begrotingsjaar beslissen om van de in het eerste lid bepaalde marges af te wijken op voorstel van het grindcomité:

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulbrighs.

Artikel 5

In het eerste lid in fine van 4° de volgende zin toevoegen :

„Deze studies worden gemaakt in samenwerking met de experts van de verschillende subcomités. “.

De stemmingen over artikel 5 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

AFDELING 2

De werking van het grindcomité

Artikel 6

De beslissingen van het grindcomité worden meegedeeld aan de Vlaamse Executieve. De Executieve beschikt over een termijn van één maand vanaf de kennisgeving om de beslissing te vernietigen wegens strijdigheid met de wet of het algemeen belang. De uitvoering van de beslissingen wordt opgeschort tot na de termijn

van één maand vanaf de kennisgeving.

De Vlaamse Executieve kan de in de artikelen 9, 10, 11 en 12, bedoelde maatregelen nemen ter aanvulling van de maatregelen genomen door het betrokken comité of in de plaats van het betrokken comité, indien dit comité geen beslissing neemt ten aanzien van een haar door de Vlaamse Executieve voorgelegde aangelegenheid binnen een termijn van drie maanden.

Het grindcomité brengt jaarlijks verslag uit bij de Vlaamse Executieve betreffende zijn werkzaamheden en de werkzaamheden van de subcomités, alsook telkenmale de Executieve daarom verzoekt. Het jaarverslag wordt tevens meegedeeld aan de Vlaamse Raad, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

De in dit decreet bepaalde opdrachten van het grindcomité en de subcomités doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van andere instellingen of personen van publiek recht.

— *Aangenomen.*

AFDELING 3

Bepalingen gemeen aan het grindcomité en de subcomités

Artikel 7

§ 1. De voorzitters en de gewone leden van het grindcomité en van de subcomités worden door de Vlaamse Executieve benoemd voor een termijn van zes jaar.

De Executieve kan op elk ogenblik een einde maken aan het mandaat van een voorzitter. Het lidmaatschap van een gewoon lid neemt van rechtswege een einde op de datum waarop de vereniging, organisatie of rechtspersoon die dit lid heeft voorgedragen aan de Vlaamse Executieve meldt dat het betrokken lid niet langer haar of zijn vertegenwoordiger is en een nieuw kandidaat-lid voordraagt.

§ 2. Het mandaat van de voorzitter

en de leden van het grindcomité en de subcomités is onbezoldigd. De Vlaamse Executieve regelt de wijze waarop de leden worden vergoed voor de door hen gemaakte kosten, binnen de door haar vastgestelde grenzen. Deze vergoedingen zijn ten laste van het grindfonds.

§ 3. De Vlaamse Executieve stelt een lijst vast van de gemeenten die aangewezen worden als grindgemeente. Het betreft de gemeenten in de provincie Limburg op wier grondgebied zich een grindwinning bevindt, zoals bedoeld in artikel 2, 9°, al dan niet actief op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet.

— *Aangenomen.*

AFDELING 4

Het grindcomité

Artikel 8

§ 1. Het grindcomité heeft een voorzitter en een aantal gewone leden. Het aantal gewone leden wordt aangepast indien een gemeente het statuut van grindgemeente krijgt of verliest.

Indien zij geen deel uitmaken van het grindcomité, wonen de voorzitters van de subcomités de vergadering bij met raadgevende stem.

§ 2. De Vlaamse Executieve benoemt de voorzitter en wijst de gewone leden van het grindcomité als volgt aan :

1° één lid wordt benoemd uit kandidaten voorgedragen door de GOM ;

2° één lid wordt benoemd uit kandidaten voorgedragen door de IML ;

3° twee leden worden benoemd uit kandidaten voorgedragen door de werknemersorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ;

4° twee leden worden benoemd uit kandidaten voorgedragen door de werkgeversorganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ;

5° één lid wordt benoemd uit kandi-

Voorzitter

daten voorgedragen door de landbouworganisaties vertegenwoordigd in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ;

6° één lid wordt voor elk van de grindgemeenten benoemd uit kandidaten voorgedragen door de betrokken gemeenten ;

7° één lid wordt benoemd uit kandidaten voorgedragen door verenigingen die uitsluitend de bescherming van het leefmilieu en de natuur als doel hebben en vertegenwoordigd zijn in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen.

Deze leden hebben stemrecht.

§ 3. Een vertegenwoordiger van elk van de gemeenten waarin zich een reservegebied zoals bedoeld in artikel 17, § 2, bevindt, woont de vergaderingen van het grindcomité bij met raadgevende stem, voor zover deze gemeenten niet vertegenwoordigd zijn overeenkomstig § 2, 6°.

§ 4. Als vertegenwoordigers van de betrokken gemeenten komen enkel gemeenteraadsleden in aanmerking. Zij worden voorgedragen door de gemeenteraad.

§ 5. Als leden met raadgevende stem worden aangewezen :

— één vertegenwoordiger van het Bestuur Ruimtelijke Ordening van de Administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van het Departement Leefmilieu en Infrastructuur ;

— één vertegenwoordiger van de Vlaamse Landmaatschappij

— één vertegenwoordiger van het Instituut voor Natuurbehoud ;

- één vertegenwoordiger van het Bestuur.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs.

Artikel 8

A. In fine van § 1, eerste lid de zinsnede „en dit telkens met één vertegenwoordiger per gemeente met een maximum van dertien leden.” toevoegen.

B. In § 1 het tweede lid weglaten.

C. In § 2, eerste lid 7° vervangen door wat volgt :

„7° twee leden worden benoemd uit kandidaten voorgedragen door verenigingen die uitsluitend de bescherming van het leefmilieu en de natuur als doel hebben en vertegenwoordigd zijn in de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen. ”.

De stemmingen over artikel 8 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 9

Het grindcomité heeft tot opdracht :

1° het adviseren over het beheer van het grindfonds ;

2° de coördinatie van en het toezicht op de activiteiten van de subcomités ;

3° het verlenen van advies aan de Vlaamse Executieve bij de beslissingen van de subcomités ;

4° het toezicht op de naleving van de productiequota zoals bedoeld in artikel 16, § 1 ;

5° het adviseren over de financiering van de herstructurering, sociale begeleiding en het onderzoek zoals bedoeld in de artikelen 10, 11 en 12, op voorstel van de subcomités, binnen de marges zoals bepaald in artikel 5. Het grindcomité mag deze financiering weigeren of afwijken van de voorstellen van de subcomités, mits de weigering of afwijking met redenen wordt omkleed en een tweede meerderheid van de leden daarmee akkoord gaat. De afwijking mag de marges zoals bepaald in artikel 5, niet overschrijden. Voor de materies van het sociaal comité geldt deze afwijkingmogelijkheid bovendien enkel voor de aangelegenheden die niet geregeld werden door een collectieve arbeidsovereenkomst ;

6° de ontwikkeling en voortdurende actualisering van een globaal en coherent beleidsplan ter verwezenlijking van de in hoofdstuk III bepaalde doelstellingen ;

7° het adviseren aan de GOM over

de voorwaarden voor de aankoop of onteigening van gronden zoals bepaald in artikel 17, § 3 en artikel 18, 3° ;

8° het sluiten van een samenwerkingsprotocol met de IML, dat voorziet in de coördinatie van de maatregelen die werden genomen krachtens het bepaalde in artikel 10, vijfde lid, 2° en de initiatieven van de IML, wat de provincie Limburg betreft. Deze overeenkomst wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

AFDELING 5

Het herstructureringscomité

Artikel 10

Het herstructureringscomité heeft een voorzitter en een aantal gewone leden.

De Vlaamse Executieve benoemt de voorzitter en wijst de gewone leden van het herstructureringscomité als volgt aan :

1° één vertegenwoordiger van elk van de grindgemeenten benoemd uit kandidaten voorgedragen door de betrokken gemeenteraden ;

2° één vertegenwoordiger van de IML ;

3° één vertegenwoordiger van de landbouworganisaties zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 5° ;

4° twee vertegenwoordigers van de milieu- en natuurverenigingen zoals bedoeld in artikel 8, § 2, 7°.

Deze leden hebben stemrecht.

Als leden met raadgevende stem worden aangewezen :

1° één vertegenwoordiger van het Bestuur ;

2° één vertegenwoordiger van de Vlaamse Landmaatschappij ;

3° één vertegenwoordiger van het Instituut voor Natuurbehoud ;

4° twee vertegenwoordigers van de

Voorzitter

werkgevers in de ontgrindingsonder-
nemingen ;

5° twee vertegenwoordigers van de
werknemers in de ontgrindingsonder-
nemingen ;

6° één vertegenwoordiger van het Be-
stuur Ruimtelijke Ordening van de
Administratie Ruimtelijke Ordening
en Huisvesting van het Departement
Leefmilieu en Infrastructuur ;

7° één vertegenwoordiger van de Ad-
ministratie Milieu, Natuur en Land-
inrichting van het Departement Leef-
milieu en Infrastructuur.

Het herstructureringscomité heeft tot
opdracht :

1° het opmaken van een structuurvi-
sie ;

2° het nemen van de gepaste maatre-
gelen tot landschappelijk behoud en
herstel voor de grindwinningsgebie-
den in het kader van de structuurvisie
die blijkt uit het in artikel 9, 6° be-
doelde beleidsplan ;

3° het toezicht houden op de maatre-
gelen tot landschappelijk behoud of
herstel.

Op dit artikel is er een amendement
van de heer Ulburghs.

Artikel 10

In het vijfde lid in fine van 3° de
woorden „in overleg met de milieu-
en natuurverenigingen. ” toevoegen.

De stemmingen over artikel 10 en het
amendement op dit artikel worden
aangehouden.

AFDELING 6

Het sociaal comité

Artikel 11

Het sociaal comité is samengesteld
uit zeven leden : de voorzitter en zes
gewone leden.

De Vlaamse Executieve benoemt de
voorzitter en wijst de gewone leden

van het sociaal comité aan uit kandi-
daten op paritaire basis voorgedra-
gen door de organisaties vertegen-
woordigd in het paritair subcomité
voor het bedrijf der grind- en zand-
groeven die in open lucht worden
geëxploiteerd in de provincies Ant-
werpen, West-Vlaanderen, Oost-
Vlaanderen en Limburg.

Een vertegenwoordiger van de
Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemid-
deling en Beroepsopleiding woont de
vergaderingen bij met raadgevende
stem.

Het sociaal comité neemt, in het ka-
der van het in artikel 9, 6° bedoelde
beleidsplan, de sociale begeleidings-
maatregelen bij de omschakeling van
de grindwinningsgebieden.

— *Aangenomen.*

AFDELING 7

Het onderzoekscomité

Artikel 12

Het onderzoekscomité is samenge-
steld uit tien leden : de voorzitter en
negen gewone leden.

De Vlaamse Executieve benoemt de
voorzitter en wijst de gewone leden
van het grindonderzoekscomité aan
als volgt :

1° twee leden worden benoemd uit
kandidaten voorgedragen door pu-
blieke rechtspersonen die recht-
streeks betrokken zijn bij de aanwen-
ding van grind en grindprodukten en
als zodanig worden aangewezen door
de Vlaamse Executieve ;

2° twee leden worden benoemd uit
kandidaten voorgedragen door pu-
blieke rechtspersonen die recht-
streeks betrokken zijn bij het weten-
schappelijk onderzoek en als zodanig
worden aangewezen door de Vlaam-
se Executieve ;

3° twee leden worden benoemd uit
kandidaten op paritaire basis voorge-
dragen door de organisaties verte-
genwoordigd in het in artikel 11,
tweede lid, bedoeld paritair subco-
mité ;

4° twee leden worden benoemd uit

kandidaten voorgedragen door ver-
enigingen die uitsluitend de bescher-
ming van het leefmilieu en de natuur
als doel hebben en vertegenwoordigd
zijn in de Milieu- en Natuurraad van
Vlaanderen ;

5° één lid wordt benoemd uit kandi-
daten voorgedragen door het Weten-
schappelijk en Technisch Centrum
voor het Bouwbedrijf.

Deze leden hebben stemrecht.

Als lid met raadgevende stem wordt
aangeduid

— één vertegenwoordiger van het
Bestuur.

Het onderzoekscomité stelt onder-
zoeksprogramma's vast voor de ont-
wikkeling van grindsubstituten als-
mede projecten tot ondersteuning
van de commercialisering en het ge-
bruik van zulke substituten.

Op dit artikel is er een amendement
van de heer Ulburghs.

Artikel 12

Aan het tweede lid een nieuw 6° toe-
voegen dat luidt als volgt :

„6° twee leden uit gespecialiseerde
wetenschappelijke instellingen voor-
gedragen door de universiteiten.“

De stemmingen over artikel 12 en het
amendement op dit artikel worden
aangehouden.

AFDELING 8

De uitvoering van de beslissingen van de comités

Artikel 13

§ 1. Onverminderd het bepaalde in
§ 2 doen het grindcomité en de sub-
comités een beroep op de GOM wat
de materiële voorbereiding en uit-
voering van hun beslissingen betreft.

De GOM wordt voor haar werkings-
kosten vergoed. Deze vergoeding is
ten laste van het grindfonds.

§ 2. Het grindcomité kan bij overeen-
komst een aantal deeltaken toever-

Voorzitter

trouwen aan de personen of verenigingen of publieke rechtspersonen die het aanwijst.

§ 3. De in § 1 en § 2 bedoelde overeenkomst wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Executieve.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK III

Maatregelen betreffende de grindwinning

Artikel 14

§ 1. Vanaf 1 januari 2006 wordt er een einde gemaakt aan elke activiteit van grindwinning in de provincie Limburg.

§ 2. De houders van een vergunning verwijderen alle uitrustingen en installaties van de betrokken gebieden vóór 1 juli 2006. Een uitzondering kan worden gemaakt voor deze die dienen voor de herstructureringswerken.

§ 3. Bij het afleveren van de nodige vergunningen mogen de vergunningstermijnen voor de verschillende activiteiten de respectievelijke vervaldata niet overschrijden.

— Aangenomen.

Artikel 15

§ 1. De houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind in een grindwinning zijn, vanaf een door de Vlaamse Executieve te bepalen datum, onderworpen aan een grindheffing.

De heffing wordt halfjaarlijks betaald.

§ 2. De grindheffing wordt berekend op het gewonnen tonnage grind inclusief geproduceerd breekzand dat tijdens een periode van 6 maanden werd afgevoerd. De heffingsplichtigen doen, in de loop van de maanden januari en juli, bij de met de inning belaste diensten aangifte van de ge-

gevens nodig voor het berekenen van de heffing die verschuldigd is over de voorgaande periode van zes maanden.

§ 3. De Vlaamse Executieve regelt nader de aangifte en de aangiftetermijnen voor de grindheffing, alsmede de betaling en betalingstermijnen.

§ 4. De grindheffing wordt vastgesteld op een bedrag gelijk aan het produkt van de in § 5 bedoelde heffingscoëfficiënt en 50 fr. per ton gewonnen valleigrind, inclusief breekzand en 35 fr. per ton gewonnen berggrind, inclusief breekzand.

Een interest van 1 procent per maand is van rechtswege verschuldigd wanneer de heffing niet is betaald binnen de overeenkomstig § 3 vast te stellen termijn. De interest wordt om de maand berekend over het totaal van de verschuldigde heffing, afgerond op het duizendtal naar beneden.

§ 5. De heffingscoëfficiënt bedraagt minimaal 1 en wordt vanaf 1994 elk jaar aangepast aan de evolutie van het indexcijfer der consumptieprijzen.

De heffingscoëfficiënt voor het begrotingsjaar 1993 bedraagt 1.

De heffingscoëfficiënt wordt jaarlijks aangepast in het kader van de afbouw van de grindwinning.

De voor een begrotingsjaar toepasselijke heffingscoëfficiënt wordt bij besluit van de Vlaamse Executieve bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad vóór 1 januari van het betrokken begrotingsjaar.

§ 6. De vordering tot betaling van de heffing en van de interesten verjaart door verloop van 5 jaar, te rekenen van de dag waarop zij is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

§ 7. Betwistingen inzake de betaling en betalingstermijnen van heffingen die voor het inleiden van een rechtsgeding ontstaan, worden geregeld door de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve werkt hiervoor nadere regels uit.

§ 8. Bij gebreke van betaling van de heffing en van de interesten, wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd. Dit dwangbevel wordt geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door de daartoe door de Vlaamse Executieve aangewezen ambtenaar.

De kennisgeving van het dwangbevel gebeurt per ter post aangetekende brief. De afgifte van het stuk ter post geldt als kennisgeving vanaf de daarop volgende dag.

De in het tweede lid bedoelde kennisgeving :

1° stuit de verjaring van de vordering tot voldoening van de heffingen, en van de interesten ;

2° maakt het mogelijk inschrijving te nemen van de wettelijke hypotheek ;

3° stelt de heffingsplichtige in staat verzet aan te tekenen tegen de tenuitvoerlegging van het dwangbevel ;

4° doet de moratoire interesten lopen tegen de rentevoet in burgerlijke zaken en met inachtneming van de ter zake geldende regelen.

§ 9. Tot zekerheid van de voldoening van de heffing, de interesten en de kosten, heeft het Vlaamse Gewest een algemeen voorrecht op alle roerende goederen van de heffingsplichtige, met uitzondering van schepen en vaartuigen, en een wettelijke hypotheek op al zijn voor hypotheek vatbare en in België gelegen goederen, met inbegrip van de in België teboekgestelde schepen en vaartuigen.

De rang van de wettelijke hypotheek wordt bepaald door de dagtekening van de inschrijving die genomen wordt krachtens het uitgevaardigde en uitvoerbaar verklaarde dwangbevel, waarvan overeenkomstig § 8 aan de heffingsplichtige kennisgeving is gedaan.

Het voorrecht neemt rang in onmiddellijk na de voorrechten die vermeld zijn in de artikelen 19 en 20 van de wet van 16 december 1851 en artikel 23 van boek 11 van het Wetboek van Koophandel.

De hypotheek wordt ingeschreven op

Voorzitter

verzoek van een daartoe door de Vlaamse Executieve gemachtigde ambtenaar. De inschrijving heeft plaats, niettegenstaande verzet, betwisting of beroep, op voorlegging van een afschrift van het dwangbevel dat eensluidend werd verklaard door die ambtenaar en dat melding maakt van de kennisgeving ervan.

§ 10. Artikel 447, tweede lid van boek III van het Wetboek van Koophandel met betrekking tot het faillissement, de bankbreuk en het uitstel van betaling, is niet van toepassing op de wettelijke hypotheek inzake de verschuldigde heffing waarvoor een dwangbevel werd uitgevaardigd waarvan kennisgeving of betekening aan de heffingsschuldige is gedaan voor het vonnis van faillietverklaring.

§ 11. Onder voorbehoud van wat bepaald is in § 7 en § 8 geschiedt de tenuitvoerlegging van het dwangbevel met inachtneming van de bepalingen van het vijfde deel, titel III van het Gerechtelijk wetboek inzake gedwongen tenuitvoerlegging.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs.

Artikel 15

A. Aan § 4 een nieuw derde lid toevoegen dat luidt als volgt :

„De hoogte van de afdracht per ton gewonnen grind kan enkel worden bepaald in functie van de taken die de drie fondsen dienen te vervullen, zeker wat de nabestemming op sociaal-ecologisch en cultuurhistorisch vlak betreft.“.

B. In § 5 in fine van het derde lid de volgende zin toevoegen :

„Indien blijkt dat de herstructurering en het herstel van het landschap, zoals opgenomen in de structuurvisie, niet kan worden gerealiseerd via het grindfonds, dan dient deze coëfficiënt significant te worden verhoogd.“.

De stemmingen over artikel 15 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 16

§ 1. Om de 2 jaar bepaalt de Vlaamse Executieve het totaal produktiequotum voor grindwinning teneinde een planmatige en geleidelijke afbouw van de grindwinningssector te verwezenlijken tegen 1 januari 2006.

De Vlaamse Executieve verdeelt het tweejaarlijks produktiequotum onder de houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van een grindwinning pro rata van het gemiddelde produktievolume van de meest representatieve produktiejaren tijdens de periode van vijftien jaar die voorafgaat aan de jaren waarop het produktiequotum betrekking heeft.

In afwijking kan er een beperkt deel van het tweejaarlijks produktiequotum worden toegewezen aan bedrijven die op 1 januari 1991 eigenaar waren of een ontginningsrecht hadden op gronden die toen gelegen waren in een ontginningsgebied dat voor grindwinning in aanmerking kwam. Een dergelijke afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden toegestaan :

— dat er binnen de zes maanden na de eerste bekendmaking van de produktiequota in het Belgisch Staatsblad een aanvraag tot het verkrijgen van een deel van de tweejaarlijkse produktiequota bij de Vlaamse minister bevoegd voor de natuurlijke rijkdommen wordt ingediend ;

— dat de beoordeling zal gebeuren op grond van de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf ;

— dat het toegewezen deel van het produktiequotum de aanwezige grindhoeveelheden binnen bovenvermelde gronden niet overstijgt ;

— dat het eigendoms- en/of ontginningsrecht officieel geregistreerd is of zijn ;

— dat het bedrijf bij de goedkeuring van het decreet over geen vergunde grindwinning met recht op een produktiequotum beschikt.

Ingeval een houder meer dan één vergunning voor de exploitatie van grind bezit, wordt het quotum per

afzonderlijk grindwinningsgebied berekend en toegekend.

Het bij het einde van de tweejaarlijkse periode niet gebruikte gedeelte van een produktiequotum kan enkel in het geval van heirkraft worden overgedragen op de volgende tweejaarlijkse periode.

De Vlaamse Executieve zal bij het vaststellen van de produktiequota een onderscheid maken tussen valleien berggrind.

§ 2. De in § 1 bedoelde produktiequota worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad vóór 1 december voorafgaand aan de tweejaarlijkse periode waarop zij betrekking hebben. De produktiequota voor de eerste tweejaarlijkse periode worden bekendgemaakt uiterlijk één maand na de bekendmaking van dit decreet.

§ 3. Een houder van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind kan het hem toegewezen produktiequotum geheel of ten dele overdragen aan een andere houder. Dergelijke overdracht wordt op straffe van nietigheid, binnen de vijf werkdagen vanaf de overdracht, aangemeld bij het grindcomité.

§ 4. De Vlaamse Executieve kan bij overschrijding van het toegewezen produktiequotum de vergunning voor de exploitatie van grind schorsen voor de periode die zij vaststelt en, ingeval het produktiequotum met meer dan 20 procent wordt overschreden, de vergunning voor de exploitatie van grind definitief intrekken of het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode halveren. In ieder geval wordt de gedurende twee kalenderjaren teveel gewonnen hoeveelheid grind in mindering gebracht van het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs.

Artikel 16

A. In § 1 het vijfde lid vervangen door wat volgt :

„Het bij het jaareinde niet gebruikte

Voorzitter

gedeelte van een produktiequotum kan niet worden overgedragen op het volgend kalenderjaar. “.

De stemmingen over artikel 16 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 17

§ 1. De Vlaamse Executieve neemt het initiatief tot wijziging van de betrokken gewestplannen. Zij laat een ecologische impactstudie, inclusief eco-hydrologische aspecten, maken ter bepaling van de ecologisch waardevolle zones. Daarnaast wordt een studie gemaakt ter bepaling van de grindreserves waarvan de exploitatie economisch en milieutechnisch kan worden verantwoord. De kosten van de studie vallen ten laste van het grindfonds.

§ 2. De reservegebieden, de effectieve grindwinningsgebieden en de uitbreidingsgebieden worden door de overeenkomstig § 1 gewijzigde gewestplannen aangeduid evenals hun nabestemming rekening houdend met de structuurvisie bedoeld in artikel 10.

De effectieve grindwinningsgebieden zijn de gebieden waar op de datum van het vaststellen van het betrokken ontwerp van gewestplan vergunde grindwinning plaatsvindt of mag plaatsvinden.

Vergunningen voor de winning van grind worden aangevraagd volgens de bestaande wetten, decreten en besluiten.

Een vergunning voor de exploitatie van grind met betrekking tot een uitbreidingsgebied kan slechts worden verleend indien het effectieve grindwinningsgebied, waarvan het de uitbreiding vormt, is uitgeput.

§ 3. De GOM verwerft bij aankoop of onteigening, op bindend advies van het grindcomité, de eigendom van de in de gewijzigde gewestplannen aangeduide reservegebieden die zich in de provincie Limburg bevinden, alsmede de voor de herinrichting benodigde randzones.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs dat luidt als volgt :

Artikel 17

A. Aan § 1 een nieuw tweede lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Indien uit de MER blijkt dat de ontginning van bepaalde ontginningszones een aantasting van de onvervangbare of kwetsbare ecosystemen of een aanzienlijke milieuhinder (abnormale burenhinder) teweeg brengt, dan dient deze zone in eerste fase als effectief ontgrindingsgebied geschrapt te worden. Indien na effectief uitgevoerde maatregelen blijkt dat de natuuraantasting en de milieuhinder voorkomen zijn, kunnen de betreffende zones in een volgende fase worden aangeduid als uitbreidingsgebied.“.

B. Aan § 2 een nieuw vijfde lid toevoegen dat luidt als volgt :

„Het tijdstip waarbij er voor de reservegebieden vergunningen kunnen worden verleend, wordt geregeld door artikel 19.“.

De stemmingen over artikel 17 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 18

Vergunningen voor de exploitatie van grind voor nieuwe grindwinningsgebieden kunnen slechts worden verleend nadat :

1° het betrokken gewestplan is gewijzigd overeenkomstig artikel 17 ;

2° het betrokken gebied op het gewijzigd gewestplan is aangeduid hetzij als effectief grindwinningsgebied hetzij als uitbreidingsgebied ;

3° wat de provincie Limburg betreft, de GOM de eigendom heeft verworven van het betrokken gebied en met de exploitant een concessie-overeenkomst heeft gesloten.

In de vergunning voor de exploitatie van grind voor nieuwe ontginningsgebieden wordt de precieze nabestem-

ming van deze ontginningsgebieden opgenomen zoals vastgesteld in het kader van de structuurvisie, vermeld in artikel 10, en in het gewestplan.

De in het eerste lid, 3° bedoelde concessie-overeenkomst neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken of het intrekken van de vergunning voor de exploitatie van grind.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

Het tijdstip waarop de voorschriften inzake effectieve ontginningsgebieden en uitbreiding van ontginningsgebieden van kracht worden in de reservegebieden wordt bepaald bij besluit van de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve wint ter zake voorafgaand het advies in van het grindcomité.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

§ 1. Aan de houders van een in toepassing van artikel 16 toegewezen produktiequotum wordt een trekingsrecht verleend op de gebieden die overeenkomstig artikel 19 worden ondergebracht bij de effectieve grindwinningsgebieden of uitbreidingsgebieden, rekening houdend met hun toegewezen produktiequotum. Het trekingsrecht van elke houder wordt door de Vlaamse Executieve bekendgemaakt. Het is overdraagbaar.

Op straffe van nietigheid wordt deze overdacht gemeld aan het grindcomité binnen 5 werkdagen na de overdacht.

Indien een houder meer dan één vergunning voor de exploitatie van grind bezit, wordt het trekingsrecht per afzonderlijk grindwinningsgebied berekend en toegekend.

§ 2. De Vlaamse Executieve regelt de uitoefening van de trekingsrechten en de toewijzing van nieuwe grindwinningsgebieden binnen de reservezones aan de houders van vergunningen voor de exploitatie van

Voorzitter

grind die hun trekkingsrecht hebben uitgeoefend.

§ 3. De uitoefening van een trekkingsrecht ontslaat de houder ervan niet van de verplichting de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind te verkrijgen voor de betrokken gebieden binnen de reservegebieden.

Artikel 20 Op dit artikel is er een amendement van de heer Ulburghs dat luidt als volgt :

Artikel 20

In § 1, eerste lid de eerste zin vervangen door de volgende zin :

„Aan de houders van een vergunning voor de exploitatie van grind wordt een trekkingsrecht verleend op de gebieden die overeenkomstig artikel 19 worden ondergebracht bij de effectieve grindwinningsgebieden of uitbreidingsgebieden, rekening houdend met hun toegewezen produktiequotum.“.

De stemmingen over artikel 20 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK IV

Diverse bepalingen

Artikel 21

§ 1. De Vlaamse Executieve regelt de bekendmaking van de beslissingen die krachtens dit decreet worden genomen.

§ 2. Tegen elke beslissing van het grindcomité of een subcomité die genomen wordt krachtens dit decreet kan beroep worden ingediend bij de Vlaamse Executieve. De Vlaamse Executieve doet uitspraak binnen een termijn van drie maanden na ontvangst van het beroepsschrift.

§ 3. Het in § 2 bedoelde beroep kan worden ingediend door :

1° de aanvrager of houder van een vergunning ;

2° elke natuurlijke persoon en elke

rechtspersoon die tengevolge van de betrokken grindwinning rechtstreeks hinder kan ondervinden, alsook elke rechtspersoon die zich de bescherming van het leefmilieu dat door deze hinder kan worden getroffen, tot doel heeft gesteld.

§ 4. Het in § 2 bedoelde beroep wordt, op straffe van verval, ingediend bij aangetekend schrijven gericht tot de Voorzitter van de Vlaamse Executieve binnen een termijn van dertig dagen na bekendmaking van de bestreden beslissing.

De in § 3, 1° en 2° bedoelde partijen kunnen op eigen verzoek of op verzoek van de Executieve gehoord worden.

De vastgestelde termijn van 3 maand kan bij gemotiveerd besluit door de Executieve met 30 dagen worden verlengd .

Indien binnen de gestelde termijn geen beslissing wordt genomen, wordt het beroep geacht verworpen te zijn.

De beroep aantekende partijen worden schriftelijk op de hoogte gebracht van de beslissing van de Executieve .

§ 5. Het indienen van een beroep schorst de bestreden beslissing niet.

— *Aangenomen.*

Artikel 22

De houders van een vergunning voor de exploitatie van grind kunnen, zonder schadevergoeding, een einde maken aan de betaling van de bijdragen aan de IML, die door de Executieve als vervangen door de grindheffing worden aangemerkt.

De bepalingen in de overeenkomst tussen de GOM en de Limburgse Berggrind Uitbating betreffende de verpachting van de Mechelse Heide, inzake de financiële verplichtingen voor de herstructurering, komen te vervallen.

Voor de grindwinningen die als nevenproductie van de winning van andere natuurlijke grondstoffen optreden, zoals gedefinieerd onder artikel

2, 10°, kan de Vlaamse Executieve vrijstelling van heffing verlenen voor wat het gedeelte voor de herstructurering betreft zoals bepaald in artikel 5. Dit houdt in dat het grindcomité niet meer instaat voor de herstructurering van de betrokken ontginningsgebieden en de bestaande verplichtingen van kracht blijven.

— *Aangenomen.*

Artikel 23

Onverminderd de bevoegdheden van de officieren van de gerechtelijke politie zijn de ambtenaren van het Bestuur gerechtigd om de overtreding van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten op te sporen en vast te stellen.

Zij hebben bij dag en nacht toegang tot alle instellingen of inrichtingen — woongelegenheden uitgezonderd — als ze redenen hebben om aan te nemen dat dit decreet of zijn uitvoeringsbesluiten worden overtreden. Een afschrift van hun processen-verbaal wordt aan de overtreders toegezonden binnen tien dagen na de vaststelling.

— *Aangenomen.*

Artikel 24

Met gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van honderd frank tot honderdduizend frank of met een van die straffen alleen, wordt gestraft :

1° hij die het hem krachtens artikel 16, § 1, toegewezen produktiequotum overschrijdt ;

2° hij die het bij dit decreet geregelde toezicht verhindert ;

3° hij die het voorschrift van artikel 15 niet naleeft.

— *Aangenomen.*

Artikel 25

Het eerste lid van artikel 18 treedt in werking zes maanden na de bekendmaking van dit decreet.

— *Aangenomen.*

Voorzitter

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag 7 juli om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord in verband met de regeling van de werkzaamheden.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, wij zullen straks de voorstellen van decreet in verband met de bescherming van de kustduinen bespreken.

Onze fractie heeft, na de bespreking in de commissie, een voorstel van resolutie ingediend, het stuk nummer 375, waarin in een andere procedure inzake de bescherming van de kustduinen wordt voorzien.

Ik vraag om dit voorstel van resolutie gelijktijdig met de voorstellen van decreet te bespreken. Het gaat hier toch over dezelfde materie. Ik heb daarover mijn collega's fractieleiders geraadpleegd en zij hebben daar geen bezwaar tegen.

De voorzitter : Wij zullen ons straks, bij de aanvatting van de bespreking van die voorstellen van decreet, uitspreken over deze wijziging van onze dagorde.

ONTWERP VAN DECREET houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties

— 298 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Sarens, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Sarens, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de commissie voor de Media van de Vlaamse Raad behandelde op donderdag 29 april en dinsdag 25 mei 1993 het ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties.

In zijn toelichting gaf de minister de na te streven doelstellingen van dit ontwerp van decreet aan.

Dit decreet zorgt ervoor dat de Vlaamse Gemeenschap ten volle haar culturele bevoegdheid kan uitoefenen op het vlak van radio en televisie, en dit zonder enige inmenging van de federale overheid. Hierdoor wordt decretaal bepaald wat reeds eerder door het Arbitragehof in zijn arrest nummer 1/91 van 7 februari 1991 was besloten.

Het ontwerp gaat ervan uit dat de gemeenschappen, op de door de bijzondere wetgever bepaalde uitzonderingen na, volledig bevoegd zijn voor radio en televisie. In uitvoering van het regeerakkoord wordt ten volle de technische bevoegdheid over de media opgenomen.

Het ontwerp volgt de overwegingen van het Arbitragehof waarin wordt gesteld dat de federale overheid, onder meer om storingen te vermijden, moet instaan voor de algemene politiek van de radio-elektrische golven en daarom bevoegd blijft om de technische normen betreffende het vermogen van de zendtoestellen uit te vaardigen die gemeenschappelijk moeten blijven voor het geheel van de radio-berichtgeving.

Het ontwerp bepaalt dat voor het bezitten of exploiteren van omroepzendapparatuur een vergunning van de Vlaamse Executieve noodzakelijk is. Het bepaalt de voorwaarden voor

het bekomen van de zendvergunning en legt het principe vast dat de titulaires de kosten voor het uitreiken of wijzigen van vergunningen en voor het toezicht op de vergunningen aan de Vlaamse gemeenschap moeten betalen.

De Vlaamse Gemeenschap gaat ervan uit dat niet alleen de zendapparatuur maar ook de apparatuur voor het transport van signalen, die onlosmakelijk met de omroepfunctie verbonden zijn, onder de bevoegdheid van de Gemeenschap ressorteren.

De minister zegt voor een efficiënte uitvoering van het decreet te opteren, zonder dat hiervoor grote eigen Vlaamse diensten moeten worden opgericht.

Het ontwerp legt het principe vast dat de Vlaamse Gemeenschap, onafgezien het feit dat zij taken zelf uitvoert of laat uitvoeren, voor de uitgaven kan worden vergoed. De Vlaamse Gemeenschap kan hiervoor akkoorden sluiten met de federale overheid, maar zou ook een aantal taken aan de BRTN kunnen toevertrouwen.

De controle van het spectrum, de zogenaamde ethercontrole, en de coördinatie van de frequenties blijven federale bevoegdheden. De minister deelt ook mee gesprekken te voeren met de Franse Gemeenschap en met de federale overheid om tot praktische afspraken te komen.

De leden van de commissie maakten nog volgende opmerkingen en stelden ook een aantal vragen.

Een reeks vragen handelde over de adviezen van de Raad van State. Een eerste bedenking hield verband met het overzichtelijk maken van de adviezen van de Raad van State en van de gevolgen die eraan worden gegeven.

Op vraag van een lid verduidelijkte de minister waarom bepaalde adviezen niet werden gevolgd. Fundamenteel had dit te maken met de bevoegdheidsbetwisting tussen de federale overheid en de gemeenschappen.

Er werd ook meegedeeld dat de Mediaraad advies heeft uitgebracht. Dit advies kan worden geraadpleegd op

Sarens

het secretariaat van de Vlaamse Raad.

Vervolgens werd de problematiek besproken aangaande de moeilijkheden die mogelijks kunnen ontstaan enerzijds bij de culturele erkenning van een omroepvereniging en anderzijds bij het verstrekken van de technische zendvergunning aan een omroepvereniging.

De minister antwoordt dat het verschil tussen de culturele erkenning en het verlenen van de technische zendvergunning om twee redenen werd gehandhaafd. Het verschil werd ook gehandhaafd in het decreet op de lokale radio's. De omroeporganisaties die hun programma's via de kabel uitzenden, hebben geen omroepzendvergunning nodig.

Het volgende onderwerp betrof de verhouding met de federale overheid en met de Franse Gemeenschap. De onderhandelingen tussen de bevoegde ministers zijn momenteel nog aan de gang. De federale overheid voert de ethercontrole uit. Op termijn moet deze controle worden uitgeoefend door het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT).

De gesprekken met de Franse Gemeenschap inzake radio- en televisieuitzendingen beogen een maximale reciprociteit tussen de twee gemeenschappen tot stand te brengen. De onderhandelingen zijn echter vastgelopen op de regionale televisie.

Een aantal vragen had betrekking op de grote bevoegdheid die door het decreet aan de Executieve wordt gegeven. De Vlaamse Executieve kan alleen de modaliteiten en de procedure bepalen. Hier wordt niet verder gegaan dan bij andere decreten. De uitvoeringsbesluiten zullen aan de commissie voor de Media worden voorgelegd.

Het voorliggend ontwerp van decreet werd vervolgens geplaatst tegen de achtergrond van een globale herziening van de mediawetgeving. Zo kwamen aan de orde het op stapel

stapel staande kabeldecreet en de problematiek van de straalverbindingen.

Er werden nog vragen gesteld over het taalgebruik in het decreet, de verduidelijking van het begrip radio-transportvergunning en de toepassing van het decreet op de kabelmaatschappijen.

Bij de artikelsgewijze bespreking werd een aantal amendementen aangenomen, die de draagwijdte van het voorliggend decreet hebben verduidelijkt.

Het ontwerp van decreet werd met 9 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

De voorzitter : De heer Geens heeft het woord.

De heer G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de CVP-fractie heeft uiteraard geen enkele moeite met voorliggend ontwerp van decreet. Het komt er inderdaad op aan te vermijden in een mediachaos terecht te komen. Wij moeten ter zake dus wetgevend optreden.

Destijds stond ik nogal wantrouwig ten aanzien van de vermenigvuldiging van de initiatieven, meer bepaald wat de vrije radio's betreft. Nadien heb ik echter mijn mening gewijzigd omdat het in feite een element kan zijn van kwalitatieve verbetering. Het gevolg hiervan is dat een soort competitie wordt georganiseerd waarbij kwaliteit wordt nagestreefd ; in het Frans zegt men une émulation, dit wil zeggen een competitie met een positief effect.

Ik wens het echter meer speciaal te hebben over artikel 7 dat in strafbepalingen voorziet.

Tijdens de commissievergadering diende ik een amendement in, ertoe strekkend ter zake de gevangenisstraffen te schrappen en de geldboetes aanzienlijk te verhogen. Uiteindelijk gingen wij een compromis aan.

De minister verdedigde terecht zijn standpunt, maar ik wens er nog een paar opmerkingen aan toe te voegen aangaande de argumentatie.

De Vlaamse Raad kan in gevangenisstraffen voorzien in geval van overtreding van bepalingen van een decreet. Daartegenover staat dat gevangenisstraffen van korte duur toch niet worden uitgevoerd en wanneer wij het voorzitterschap van de Europese Gemeenschap opnemen, bovendien, verlenen wij amnestie voor kleine straffen.

Verder weten wij ook dat gevangenisstraffen geen doelmatig effect hebben. Daarbij komt nog dat onze gevangenen propvol zitten. Men mag ook niet vergeten dat een gevangene per jaar ongeveer 1 miljoen frank kost aan de federale overheid. Inderdaad, bewaking, gebouwen, veiligheidsmaatregelen — die dan nog onvoldoende zijn — kosten een hoop geld.

De fundamentele vraag is : quid met de gevangenisstraffen ingevolge het niet nakomen van decretale bepalingen ? Het is evident dat gevangenisstraffen in bepaalde omstandigheden wel zijn verantwoord, wanneer decretale bepalingen zich situeren in een ruimere context. Hier geldt niet alleen het privilege van de wet.

Wat mij vooral trof was de argumentatie van een commissielid die zei dat de rechtbanken toch niet vervolgen indien er niet wordt voorzien in gevangenisstraffen. Het zou dus geen zin hebben gevangenisstraffen op te leggen. Wil men echter de zekerheid dat de rechtbanken vervolgen, dan moet men gevangenisstraffen bepalen. Ik vind dit veelbetekenend voor de werking van onze rechtbanken.

Dit probleem moet worden behandeld in het kader van de algemene problematiek van de strafbevoegdheid van de Gemeenschappen.

Ik ben van oordeel dat geen gevangenisstraffen moeten worden opgelegd wat deze aangelegenheden betreft.

In een recent verleden bespraken wij de ecotaks, waarbij ook in straffen wordt voorzien, maar niet in gevangenisstraffen. Daarentegen zou op de uitzending van een vrije radio zonder vergunning wel een gevangenisstraf staan, althans wanneer het enkele keren gebeurt, dixit de minister.

Geens

Het zou nochtans efficiënter zijn alles verbeurd te verklaren en dit te koppelen aan een zware financiële sanctie. De daders – waarvan sommigen niet eens zwaar tillen aan een kleine gevangenisstraf – zouden in dat geval niet zo snel herbeginnen.

Mijnheer de minister, het is slechts naar aanleiding van dit concreet geval dat ik de algemene vraag stel : quid met de strafrechtelijke bevoegdheid van de decreten ?

Vervolgens vraag ik mij af welke de efficiëntie is van strafbepalingen, wanneer men weet dat de rechtbanken toch niet optreden indien uitsluitend geldstraffen worden opgelegd.

Graag vernam ik het standpunt van de minister hieromtrent.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben blij dat ik na de heer Geens het woord mag voeren, omdat dezelfde materie een van de punten is waarover ik het wou hebben. Met de uitbreiding die de decreetgever in zijn normbepaling gaat nemen, is het dringend nodig dat wij een debat besteden aan de mogelijkheden tot sanctieregeling in het bijzonder strafrecht.

Mijnheer de minister, u weet reeds dat wij dit ontwerp in de commissie hebben goedgekeurd en wij zullen dat opnieuw doen. Ik wil alleen graag enkele kanttekeningen maken.

Een eerste kanttekening kwam reeds in het zeer degelijke en volledige verslag van de heer Sarens naar voren. Zonder enig leedvermaak stellen wij vast dat er een verschil bestaat tussen de interpretatie van de bevoegdheidswetten van de Raad van State enerzijds en het Arbitragehof anderzijds. Dat is niet verbazingwekkend. Als beide instellingen hun werk scrupuleus uitvoeren, zal dat nog wel voorvallen. Daarom moet men de functie van beide instellingen in ons systeem duidelijk zien en daaruit de nodige gevolgtrekkingen maken.

De **heer W. Seeuws** : Functie en samenstelling !

De heer H. Coveliers : Daar hebt u gelijk in. Het Arbitragehof zal ten gevolge van zijn samenstelling politiek gevoeliger zijn. Dat is ook nodig, omdat het Arbitragehof bijna altijd op het scherp van de snede politieke en juridische beslissingen moet nemen. Men zou zich kunnen afvragen in hoeverre de Raad van State geen inbreng in die zin zou kunnen gebruiken. Dat is een ander debat, maar u maakt die opmerking terecht.

U hebt terecht de visie van het Arbitragehof gevolgd omdat die stelling in ons federaal systeem niet alleen de meest logische is, maar ook de juridisch juiste. Het gaat niet op om te stellen dat het Arbitragehof een wetgeving vernietigt, maar – en dat geeft de Raad van State aan dat dit niet volledig gebeurt. Er blijft nog iets hangen dat aangeeft dat men eigenlijk niet volledig bevoegd is. Het Arbitragehof zei dat niet met zoveel woorden, maar ze zeiden zeer duidelijk dat de tekst van 1979 omwille van de bevoegdheidsverschrijding is verbroken. Aangezien er maar twee mogelijke bevoegde lichamen zijn, impliceert dit per definitie dat het andere lichaam de bevoegdheid heeft. In dit geval is dat dan de Vlaamse Gemeenschap en ook de Franse. Zonder afbreuk te doen aan de juridische waarde van de adviezen van de Raad van State, moeten wij dit in de toekomst nauwkeurig afwegen om uit te vinden waar nu precies de wil ligt van de wetgever en de grondwetgever van destijds om uit te maken wie bevoegd is. De basis van het decreet is correct. U hebt correct gehandeld, rekening houdend met de chaos die anders zou ontstaan.

Mijn tweede opmerking is dat deze tekst bijzonder veel volmachten inhoudt. Ik zou u dat verwijten als het niet om een dergelijke technische materie ging. In principe lijkt een volmacht mij niet democratisch te zijn. Ik neem echter aan dat u die volmachten nodig hebt om een aantal technische bepalingen op te stellen. Wij kunnen moeilijk alle technische aspecten van die vergunningen in de Vlaamse Raad gaan bepalen. Ik heb

Kamerlid Freddy Sarens (CVP) trad op als verslaggever bij de bespreking van het ontwerp van decreet houdende de toekenning van zendvergunningen aan de omroeporganisaties

met genoeg genoteerd dat u bereid bent om al deze teksten in de commissie te bespreken en er uitleg over te verschaffen.

Mijnheer de minister, in artikel 4 heeft u het over de specifieke politieverordeningen die de omroeporganisaties aanbelangen. Hier moet men zeer goed opletten om geen verwarring te creëren met de verordenende bevoegdheid van de gemeenten wat de politie betreft. Ik weet dat u iets totaal anders bedoelt en ik kan niet onmiddellijk een betere naam bedenken, maar misschien kan iemand van uw kabinet proberen een middel te vinden om deze naamsverwarring te vermijden. Men zou anders immers ook met bevoegdheidskwesties komen te zitten wat de eventuele geplande sancties betreft.

Over sancties gesproken, de heer Geens heeft natuurlijk overschot van gelijk. De federale wetgever probeert sancties op te stellen die wij trachten in onze decreetgeving in te bouwen. Ik verwijs naar de wet op de huwelijksbureaus waarin ook in gevangenisstraf is voorzien voor personen die

Coveliërs

een huwelijksbureau runnen zonder een registratie, zonder dat zij daarom andere misdrijven hebben begaan.

Welnu, vooralsnog hebben wij slechts de geldboete of het afnemen van vermogen, en de gevangenisstraf of het afnemen van vrijheid. Gelukkig worden nu pogingen ondernomen om alternatieve sancties te ontwikkelen, zij het met vallen en opstaan want het is geen gemakkelijke materie. In ieder geval komt het mij voor dat men bij een strafbepaling moet nagaan waarvoor de straf moet dienen. Haast iedereen is er intussen over eens dat het afschrikwekkend karakter van de straf enkel in hoofde van de normbewuste bestaat, dit wil zeggen in hoofde van iemand die nooit de norm zal overtreden. Degene die daarentegen de norm wenst te overtreden, bouwt daarvoor zijn eigen motivatie op en zal die belangrijker achten dan het eventueel afschrikwekkend karakter van een sanctie.

De enige sanctie die hier in aanmerking komt, is inderdaad een geldboete. Die boetes zijn overigens vrij hoog, want gelet op het systeem van opdecimen bedraagt een geldboete van 4.000 frank vlug 400.000 frank.

De gevangenisstraf is hier, mijns inziens, totaal misplaatst en niet alleen omwille van de kostprijs. Ik ga ermee akkoord dat normovertreders die gevaarlijk voor de gemeenschap zijn en schade kunnen aanbrengen, inderdaad moeten worden opgesloten, hoeveel dat ook moge kosten. Dat is nu eenmaal het gevolg van ons streven om een rechtsstaat te vormen. (*Protest bij de heer Geens*)

Ik begrijp zeer goed dat u dit zo niet heeft bedoeld.

In ieder geval is een differentiatie van de straffen noodzakelijk. Trouwens, in het verslag lees ik dat een van de mede-indieners kan akkoord gaan met het principe dat de gevangenisstraf de uitzondering en de geldboete de regel is. Zo staat het echter niet in het decreet. De strafrechter wordt dus geenszins verplicht. Aangezien hij zal kunnen kiezen, zal hij in func-

tie van zijn eigen innerlijke overtuiging — dat is zijn enige argument — de strafmaat bepalen en al dan niet de gevangenisstraf uitspreken.

In dit verband moet ik toch een voorbeeld aanhalen van sommige strafrechters die uitbaters van herbergen tot effectieve gevangenisstraffen veroordeelden wegens nachtlawaai. Er zijn zelfs procureurs die gevangenisdirecteurs de haren ten berge doen rijzen door de straf uit te voeren. Zo is enige tijd geleden een herberguitbater van Rumst inderdaad acht dagen in de gevangenis van Vorst moeten gaan zitten als gevolg van een uitspraak in verband met een klacht over nachtlawaai, dit tot grote verontwaardiging van de directeur van de gevangenis. Dergelijke gasten ontregelen compleet het systeem. Ons gevangeniswezen is nu eenmaal niet bedoeld voor zulke overtreeders. Anders krijgt men er naast zware delinquenten die werden gevat, ook burgers die een vergunning niet hebben gerespecteerd of andere administratieve overtredingen hebben begaan.

Overigens lijkt mij de heraanpassing van degene die de norm heeft overtreden toch de bedoeling van het strafrecht? Welnu, ik denk niet dat u iemand die zonder vergunning heeft uitgezonden, in de gevangenis zal overreden om dat in de toekomst niet meer te doen. Integendeel, ik vrees dat u de mogelijkheid creëert voor de betrokkene andere misdrijven te leren kennen zodat hij uiteindelijk in het crimineel milieu terecht komt.

De heer Geens heeft terecht opgemerkt dat er hier een probleem rijst van bijzonder strafrecht, waarvoor wij de volle bevoegdheid hebben. Die bevoegdheid situeert zich echter wel op het wetgevende vlak, terwijl het uitvoerend aspect de verantwoordelijkheid is van de politiediensten en eventueel van door de Vlaamse regering op te richten speciale opsporingsdiensten, wat de vaststellingen en opsporingen betreft, en van het openbaar ministerie voor de vervolgingen. Ik geloof niet dat het openbaar ministerie per definitie niet zou vervolgen indien er niet in een gevangenisstraf is voorzien.

Men moet trouwens toegeven dat er vaak alleen maar een geldboete wordt gevorderd door het openbaar ministerie, zelfs wanneer men de kans heeft een gevangenisstraf te vorderen.

Waar schort het echter, mijnheer de minister? Ik heb dit reeds eerder gezegd in de Vlaamse Raad. Het beleid van de procureurs-generaal bij de twee Vlaamse hoven van beroep en bij het Vlaamse deel van het hof van beroep van Brussel wordt niet meebepaald door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. In een openingsrede van een procureur-generaal werd er reeds op gewezen dat er eigenlijk nood is aan overleg met de Vlaamse overheden voor de gewestelijke materies, zoals niet onbelangrijke milieudelicten, maar ook in het kader van het bijzonder strafrecht. Men kan dus de rechter niet verbieden een gevangenisstraf uit te spreken, want men voorziet daarin, maar men mag het Openbaar Ministerie wel medelen dat het Vlaamse crimineel beleid erin bestaat op de eerste plaats geldboetes te vorderen in plaats van gevangenisstraffen. Daarom vraag ik u nogmaals om samen met andere collega's die wellicht dezelfde problematiek kennen als zij op een strafrechtelijk aspect stoten, tot dit overleg over te gaan. Daardoor zou men tot een eigen crimineel beleid kunnen komen voor de materies waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn. Trouwens, de federale minister van Justitie heeft gezegd dat hij bij het bepalen van zijn crimineel beleid rekening zou houden met de wensen en desiderata van zijn collega's van de gemeenschappen en gewesten. Niets belet u om voor de specifieke bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest daarvoor rechtstreeks met de vervolgingsambtenaren een beleid te bepalen.

Mijnheer de minister, collega's, dit alles om u nogmaals te bevestigen dat wij, met deze bemerkingen, dit ontwerp zullen goedkeuren.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, ik wil uiteraard niet in de plaats van de minister repliceren op beide voorgaande sprekers die het hadden over de strafbepaling.

Voor de volledigheid wil ik er wel aan toevoegen dat de argumentatie van wie tegen de wijziging waren en dus voor de tussenoplossing kozen, er ook rekening mee hield dat het dikwijls om zeer zware financiële belangen gaat. Een straf van zelfs vierhonderdduizend frank is eigenlijk niet afschrikwekkend genoeg. De gevangenisstraf als stok achter de deur was in dezen dan ook wel nuttig, want het gaat hier over iets anders dan een gewone materie. Ik herhaal dat hiermee immers zeer vaak zeer zware financiële belangen zijn gemeoid, dit ter vervollediging van het gesprek.

De heer H. Coveliers : Mijnheer Seeuws, indien u in die optiek zegt dat er gevangenisstraf moet aan te pas komen omdat er zeer grote financiële belangen mee zijn gemeoid, denk ik dat u een foute redenering hanteert.

Als u het over zeer grote financiële belangen hebt, moeten de geldboetes desnoods nog veel hoger liggen. Maak ze dan hoger. (*Onverstaanbare onderbreking door de heer Seeuws*)

De heer H. Coveliers : Dat is niet waar. Dat is een probleem van het economisch strafrecht, waar men nu reeds een duidelijke bepaling heeft van wat men noemt de achterban. Daar kan men dus wel naar de werkelijke verantwoordelijke gaan.

Als het zelfs maar stromannen zijn, heeft een gevangenisstraf nog minder reden. Dan zet men immers de stroman in de gevangenis, terwijl de werkelijke dader kan gaan lopen. Ik denk dat dit argument dus eigenlijk niet geldig is.

De voorzitter : De heer Geens heeft het woord.

De heer G. Geens : Wanneer het gaat om zware financiële belangen, of eigenlijk zware financiële misdrijven, gaat men jammer genoeg zeer dikwijls vrijuit. Dat is hetzelfde als

voor de fiscale fraude : hoe belangrijker die is, hoe groter de kans dat men vrijuit gaat.

Men moet ook het verband zien tussen het misdrijf en de straf. De straf is ten eerste bedoeld om te voorkomen dat de feiten zich zouden herhalen. Zware financiële straffen zijn bijgevolg veel efficiënter naar ik meen. Ten tweede is de straf ook bedoeld om de delinquent terug in het maatschappelijk leven te integreren. Onze gevangenis zijn daarvoor in de meeste gevallen niet het aangewezen middel. Daarover kan lang worden gediscussieerd. Dit is een probleem am Rande dat wij, zoals de minister reeds heeft gezegd, toch eens in een ruimer kader moeten bekijken.

De voorzitter : De heer Bartholomeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeussen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in de eerste plaats feliciteer ik de verslaggever voor de correcte weergave van een bespreking die vrij technisch was. Dit ontwerp beoogt een algemene regeling tot regionalisering van het systeem van de zendvergunningen.

Bij de bespreking in de commissie hebben wij uiting gegeven aan heel wat bezorgheden in verband met dit probleem. Met zijn antwoord heeft de minister er al een aantal weggenomen, maar voor een aantal punten zijn we nog niet helemaal gerust.

Deze wetgeving moet ruimte laten voor invullingen die noodzakelijk zijn ingevolge de snelle technische evolutie op dit terrein. Vele praktische zaken zullen via uitvoeringsbesluiten moeten worden geregeld. Zoals de heer Coveliers maken ook wij ons zorgen over de betrokkenheid van het parlement bij het tot stand komen van deze uitvoeringsbesluiten. Het verheugt ons dat de minister zich bereid verklaard heeft de uitvoeringsbesluiten telkens aan de commissie voor de Media voor te leggen.

Wij maken ons ook nog zorgen over de ethercontrole. Wie zal de controle uitvoeren en wie speelt scheidsrechter in geval van conflict ? De af-

spraak is dat de federale overheid de ethercontrole uitvoert en optreedt tegen overtreders. Normaal gezien moet deze controle gebeuren door het Belgisch Instituut voor Post- en Telecommunicatie dat zopas werd opgericht, maar nog niet operationeel is.

De SP-fractie is van mening dat dit technisch decreet snel moet worden uitgevoerd en zal dit ontwerp dan ook goedkeuren (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, na het uitstekende en volledige verslag van de heer Sarens en de andere sprekers die in dit debat zijn tussenbeide gekomen, wens ik nog het volgende te beklemtonen.

Vrij algemeen wordt gedacht dat de Vlaamse overheid met dit decreet alle technische problemen inzake omroep zal kunnen oplossen. De Vlaamse Gemeenschap zal na het nemen van de uitvoeringsbesluiten inderdaad zelf zijn eigen frequentieplan kunnen opstellen, zal kunnen beslissen over aanvragen tot wijziging van uitzendplaats, tot wijziging van frequentie enzovoort.

De coördinatie van de frequenties zal evenwel nog steeds via de federale overheid volgens de internationaal vastgelegde normen en procedures verlopen.

Wat de controle betreft, herhaal ik nogmaals met klem dat niet de Vlaamse overheid, maar de federale overheid bevoegd is. De federale overheid moet optreden tegen overtredingen en moet aan de radio-omroepen het zendcomfort garanderen waarop ze recht hebben. Een voortdurende controle door de federale overheid en de daaruit voortvloeiende ordening is noodzakelijk opdat de Vlaamse Gemeenschap haar eigen bevoegdheid ten volle zou kunnen uitoefenen. Ik blijf bij de federale overheid op geregelde controles aandringen. Het is voor het lokale radiogebeuren immers essentieel dat tegen overtreders wordt opgetreden en dat

Weckx

het eigen zendgebied volledig kan worden bestreken.

Omdat frequenties geen rekening houden met taalgrenzen en omdat de Franse Gemeenschap een ander radiobeleid voert, heb ik met die gemeenschap een aantal gesprekken gevoerd.

Wijzigingen in de samenstelling van de Franse Gemeenschapsexecutieve hebben enige vertraging teweeggebracht.

Ik heb steeds verklaard dat de culturele autonomie inhoudt dat elke gemeenschap haar eigen beleid kan voeren maar ook dat het beleid van de andere gemeenschap niet wordt geschaad of onmogelijk wordt gemaakt. Dit betekent dat de Franse Gemeenschap slechts grotere zendvermogens kan toekennen indien de voorgeschreven coördinatieprocedure wordt gevolgd en op voorwaarde dat dit niet gebeurt ten koste van de lokale radio's in Vlaanderen.

Ik ben ervan overtuigd dat pragmatische en realistische afspraken in de komende maanden mogelijk zullen zijn.

Met het goedkeuren van dit ontwerp inzake zendvergunningen zal de Vlaamse Raad een eerste en belangrijke stap zetten voor de invulling van zijn bevoegdheid inzake de technische aspecten van radio en televisie.

De verslaggever en verscheidene sprekers hebben reeds verwezen naar het arrest van het Arbitragehof van 7 februari 1991 met betrekking tot de wet van 30 juli 1979 betreffende de radioverbindingen.

Tot vóór het arrest werd er algemeen van uitgegaan, mede op basis van adviezen van de Raad van State, dat de technische aspecten van omroep onder de bevoegdheid van de federale overheid ressorteerden. Het arrest bepaalde evenwel dat de federale overheid in 1979 ten onrechte sommige bevoegdheden inzake technische aspecten van radio en televisie opnam.

De Raad van State had eerder advies

uitgebracht over een voorontwerp van decreet inzake zendvergunningen. Omdat ik ervan overtuigd was dat de Vlaamse Gemeenschap ook bevoegd was voor het transport van signalen die onlosmakelijk verbonden zijn met de omroepfunctie, heb ik daarover na advies van de Media-raad een bijkomend advies gevraagd aan de Raad van State.

De Raad bevestigt in zijn advies en in een later advies over de straalverbindingen voor de kabel, naar aanleiding van een voorstel van wet van de heren De Clerck en Van Rompuy, dat de Vlaamse Gemeenschap inderdaad bevoegd is voor het transport van signalen voor omroepdoeleinden, dus ook voor de straalverbindingen. De opvatting dat dit niet het geval kon zijn omdat het ook van punt-tot-puntverbindingen betreft, werd dus door de Raad van State, terecht niet gevolgd.

Ten slotte wil ik even terugkomen op de problematiek van de strafbepaling.

Mijnheer Coveliers, ik ben het ermee eens dat de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve zich zouden moeten buigen over de specificiteit van strafbepalingen met betrekking tot decreten.

U zal zich wellicht herinneren dat tijdens de vorige legislatuur ter gelegenheid van het decreet aangaande de medisch verantwoorde sportbeoefening, door mij het initiatief werd genomen om de Vlaamse procureurs-generaal en de procureur-generaal van Brussel samen te roepen op het kabinet om met hen vooraf het voorontwerp van decreet te bespreken ten einde erop toe te zien dat de sancties die in het decreet worden ingeschreven, in de praktijk worden toegepast. Bij deze gelegenheid werd bovendien een constructief debat gevoerd over de sanctie met betrekking tot de specificiteit van het bedoelde decreet. Ook op dat vlak werd tijdens de vorige legislatuur een vrij origineel decreet tot stand gebracht.

Ik zal de minister-president verzoeken om hierover een algemeen gesprek op gang te brengen met de ver-

antwoordelijken van de staande magistratuur die bevoegd zijn voor ons territorium. Tijdens dit gesprek kunnen maatregelen worden overwogen en sancties worden bepaald, die zullen worden toegepast wanneer de parketten autonoom hun vervolgingsbeleid zullen uitvoeren.

Dit is een goede suggestie want dit gebeurde te weinig in het verleden. Het zou zelfs goed zijn hierover een algemeen coördinerend gesprek te organiseren. Nadien en met de gegevens van deze gesprekken zou er zelfs in de Vlaamse Raad een debat kunnen worden gehouden over de problematiek van de strafbepaling in de decreten.

Men heeft terecht de geldboeten verhoogd — het bedrag in de oorspronkelijke tekst werd verdubbeld — want het gaat uiteindelijk om een vorm van witteboordcriminaliteit. Toch heeft men de gevangenisstraf behouden. De rechter zal dus de keuze moeten maken tussen de verschillende mogelijkheden.

Ik heb sterk gepleit voor het behouden van deze mogelijkheid. We moeten immers rekening houden met de federale wet van 1979, met uitzondering dan van de drie artikelen die door het Arbitragehof zijn vernietigd.

Wat de problematiek van de politieverordeningen betreft, wens ik te wijzen op het feit dat in de eerste tekst van het voorontwerp, die nog door mijn voorganger is opgesteld, een onderscheid werd gemaakt tussen politieverordeningen en verordeningen van algemeen bestuur. De Raad van State oordeelde dat men hierin te ver ging. Als gevolg hiervan werd alleen politieverordeningen behouden, waarop in de twee andere adviezen van de Raad van State geen opmerkingen meer werden gemaakt.

Mijnheer Coveliers, u hebt gelijk. Deze term zou verwarring kunnen scheppen gelet op de bevoegdheid inzake politieverordeningen van de gemeente, en van de burgemeester in het bijzonder. In de uitvoeringsbesluiten zullen we hieraan de nodige aandacht besteden. Ik zeg in plenaire

Weckx

vergadering toe wat ik tijdens de commissievergadering heb toegezegd, namelijk dat de uitvoeringsbesluiten zullen worden onderworpen aan een bespreking in de commissie voor de Media.

Mijnheer de voorzitter, ik besluit. Vlaanderen bleef lang verstoken van de hefboomen om ten volle zijn omroepbeleid te bepalen. Vlaanderen is nu bevoegd inzake reclame en sponsoring op radio en televisie. Het kijken luistergeld zal integraal aan de gemeenschappen worden bezorgd.

De Vlaamse Raad kan nu een nieuwe en belangrijke stap doen door de goedkeuring van dit decreet. De eigen bevoegdheid inzake de technische aspecten van de omroep wordt hierin immers volledig opgenomen.

Ik nodig de Vlaamse Raad dan ook uit dit decreet met een zo ruim mogelijke meerderheid goed te keuren. Ik dank de verschillende sprekers die dit reeds namens hun fractie hebben toegezegd. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— *Aangenomen.*

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° omroepen : het oorspronkelijke

uitzenden via de kabel of draadloos, via zendapparatuur op aarde of aan boord van een satelliet, in al dan niet gecodeerde vorm van voor ontvangst door het publiek bestemde programma's.

Die programma's kunnen bestaan uit klank-, televisie- of andere soorten van programma's. Hieronder is mede begrepen het overdragen van programma's tussen ondernemingen met het oog op doorgifte daarvan aan het publiek. Hieronder zijn niet begrepen communicatiediensten die informatieve gegevens of andere prestaties op individueel verzoek verstrekken zoals telekopie diensten, elektronische databanken en andere soortgelijke diensten ;

2° radio-omroepdienst : dienst voor radioverbindingen die uitzendingen doet welke bestemd zijn om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen. Deze dienst kan bestaan uit klank-, televisie- of andere soorten van uitzendingen.

Voor de radio-omroepdienst per satelliet geldt de uitdrukking „bestemd om rechtstreeks door het publiek in het algemeen te worden ontvangen” zowel voor de ontvangst via een kabelradio- of een kabeltelevisienet als voor de ontvangst door middel van een collectieve of een individuele antenne ;

3° omroepzendapparatuur : ieder apparaat bestemd om signalen van de radio-omroepdienst uit te zenden of om het transport van omroepsignalen via radioverbindingen te verzorgen ;

4° omroepzendvergunning : vergunning voor de exploitatie van ieder apparaat bestemd om signalen van de radio-omroepdienst uit te zenden ;

5° omroeptransportvergunning : vergunning voor de exploitatie van ieder apparaat bestemd om het transport via radioverbindingen te verzorgen van omroepsignalen voor omroepdoeleinden ;

6° openbare omroeporganisatie : de Nederlandse Radio en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, afgekort BRTN ;

7° particuliere omroeporganisatie : de niet-openbare televisieverenigingen en de niet-openbare radio's, door de Vlaamse Gemeenschap erkend.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Niemand mag omroepzendapparatuur bezitten of exploiteren zonder schriftelijke omroepzendvergunning en/of omroeptransportvergunning, uitgereikt door de Vlaamse Executieve.

De omroepzendvergunning en de omroeptransportvergunning zijn persoonlijk en mogen aan een derde slechts worden overgedragen na het schriftelijk akkoord van de Vlaamse Executieve.

§ 2. Onverminderd het gestelde in § 5 mag de Vlaamse Executieve uitsluitend een omroepzendvergunning en/of omroeptransportvergunning toekennen aan de door haar erkende particuliere omroeporganisatie.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten en de procedure voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen, of het intrekken van de omroepzendvergunningen.

De omroepzendvergunning geldt voor de duur van de erkenning van de particuliere omroeporganisaties.

Het opschorten of intrekken van de erkenning van de particuliere omroeporganisaties heeft het opschorten of het intrekken van de omroepzendvergunning tot gevolg ;

§ 4. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure en de modaliteiten voor het aanvragen, het wijzigen, het schorsen of het intrekken van de omroeptransportvergunning en de duur van de omroeptransportvergunning.

§ 5. De in § 1 van dit artikel bedoelde vergunningen zijn niet vereist voor de openbare omroeporganisatie. De Vlaamse Executieve stelt de openbare omroeporganisatie de frequenties ter beschikking die zij nodig heeft voor het exploiteren van haar omroepzendapparatuur.

— *Aangenomen.*

Voorzitter

Artikel 4

De Vlaamse Executieve stelt de specifieke politieverordeningen vast die de omroeporganisaties aanbelangen.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

De Vlaamse Executieve bepaalt de specifieke technische voorschriften van de vergunningen.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

De Vlaamse Executieve stelt het bedrag vast dat moet worden betaald door de titularissen van de vergunningen voor de dekking van de kosten voor het uitreiken, wijzigen of toezicht op de vergunningen. Zij bepaalt de betalingsmodaliteiten van deze rechten.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

Inbreuk op artikel 3 van dit decreet en de in uitvoering daarvan genomen besluiten wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar en met een geldboete van tweehonderd tot vierduizend frank of met één van die straffen alleen.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

Artikel 3 van de wet van 18 mei 1960 houdende organisatie van de Instellingen der Belgische Radio en Televisie, wordt opgeheven wat de Vlaamse Gemeenschap betreft.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen woensdag 7 juli om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer M. Capoen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

— 96 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 10

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. Vande Lanotte c.s. betreffende de duinen

— 174 (BZ 1992) — Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN DECREET van de heer D. Ramoudt betreffende de kustduinen

— 288 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN DECREET van de heer M. Maertens en mevrouw V. Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duinengebied

— 306 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren D. Ramoudt en M. Verwilghen betreffende de bescherming van de kustduinen.

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heer Capoen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, het voorstel van decreet van de heer Vande Lanotte c.s. betreffende de duinen, het voorstel van decreet van de heer Ramoudt betreffende de kustduinen en het voorstel van decreet van de heer Maertens en mevrouw Dua houdende maatregelen tot bescherming en beheer van het maritieme duinengebied die door de commissie in samenhang werden behandeld en het voorstel van resolutie van de heren Ramoudt en Verwilghen betreffende de bescherming van de kustduinen, met dien verstande dat het voorstel van decreet van de heer Capoen als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Landuyt, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Landuyt, verslaggever, (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de besprekingen over de bescherming van het duinengebied werden gestart op 1 oktober 1992 in onze

kustduinen. Wat men daar ter plekke heeft kunnen vaststellen was het onderwerp van een hoorzitting met deskundigen van het Instituut voor Natuurbehoud. De eerste les die ons daar werd geleerd, is dat de duinen meer zijn dan een hoop zand, dat er aan iedere duin een rand is die zich ver kan uitbreiden en dat een duin op ecologisch vlak een heel gebied omvat.

Het geschreven verslag is eigenlijk slechts de weergave van de laatste commissievergaderingen en de vele discussies die werden gevoerd tijdens het bezoek en de hoorzittingen zijn er niet uitgebreid in weergegeven. De discussie, gestart in oktober 1992, is uiteindelijk geëindigd met de stemming op 22 juni 1993. Vier voorstellen van decreet lagen ter tafel. Wij hebben het eerste voorstel als basis van de bespreking genomen, de inhoud van het tweede voorstel werd er bij wijze van amendement in opgenomen. Het bestond erin dat een maritiem duinengebied zou worden uitgetekend op een kaart. Daarbij vroegen de commissieleden zich af of deze kaart al dan niet gedetailleerd zou worden verwerkt en wie dit beschermd duingebied zou bepalen, de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering. Uiteindelijk werd bepaald dat de Executieve binnen het aangewezen maritiem duingebied zou aanduiden welke gebieden als beschermd duingebied moeten worden vastgelegd. Voorts bepaalde het amendement Vande Lanotte dat er een inventaris moet worden opgemaakt van alle gebieden binnen het maritiem duinengebied, dat er beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de eigenaars van bepaalde gronden, dat er een voorwaardelijke plan-schadevergoeding kan worden uitbetaald en tenslotte wordt er een strenge bestraffing vastgelegd voor degenen die in overtreding zijn.

Het amendement Vande Lanotte-Capoen werd voorgelegd aan de Executieve die er vooral bezwaar tegen had dat de gemeenten liggend in het maritiem duinengebied zouden moeten voorzien in een bouwverordening. Deze bepaling is uiteindelijk niet behouden. Wellicht zal daar in de loop

Landuyt

van de discussie door bepaalde groepen nog worden naar verwezen. Wel is bepaald dat later de inventaris van het gebied zal worden opgesteld door het ministerie Leefmilieu, in samenspraak met het ministerie van Ruimtelijke Ordening en met Monumenten en Landschappen. Zo zullen drie leden van de Executieve aan de besprekingen kunnen deelnemen.

De algemene bespreking kan worden ingedeeld in een drietal grote problemen. Een goed verstaander kan daar drie partijstandpunten uit afleiden. Een eerste probleem is het landbouwgebied. Vertegenwoordigers van de landbouwers vroegen of men het een landbouwer kan aandoen dat zijn grond duin wordt genoemd.

Impliceert de bescherming van het duinengebied dat de landbouwer zijn werk in dit gebied niet langer kan uitoefenen? Mag hij zijn landbouwactiviteiten dan niet meer uitbreiden en kan hij dan geen nieuwe stallingen meer bouwen? Krijgt hij dan geen toestemming om zijn gebouwen te verplaatsen binnen zijn eigendom? Uiteindelijk kwam men na bespreking tot de conclusie dat hier een aantal criteria mee zullen bepalen wat duinengebied is en wat niet. Bij het artikel waarin de criteria worden opgesomd die de Executieve moet hanteren, vindt u het resultaat van die discussie. Een bijkomende aanpassing van de oorspronkelijke tekst bepaalt uitdrukkelijk dat eventueel gebouwen voor landbouwdoeleinden worden toegelaten mits er een vergunning voor werd afgeleverd. Bovendien wordt met het psychologische aspect rekening gehouden door de invoering van een aantal nieuwe termen: er is niet alleen sprake van beschermd duinengebied, maar ook van voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied. De landbouwer zal dus op zijn akkers blijven werken en niet op zijn duinen.

Het andere uitgangspunt van het niet-aangenomen amendement Duamaertens vormde een tweede belangrijk punt van de algemene bespreking. Daarin wordt immers geopperd dat een kaart niet volstaat om het

gebied af te bakenen, zoals in het amendement Vande Lanotte-Capoen wordt voorgesteld, maar dat daartoe een echte oppervlakenorm moet worden uitgewerkt waarbij dan een duidelijke definitie wordt gegeven van het begrip duinengebied. In een technische discussie probeerde men uit te maken of het al dan niet mogelijk was die definitie in een decreet op te nemen. De indiener van het amendement Vande Lanotte stelde dat het verschil tussen beide standpunten absoluut niet van ideologische, maar eerder van praktische aard is. Dit kan dan ook weer worden betwist.

Behalve de twee vorige punten, stonden ook de eigendomsrechten van de burger op de agenda tijdens de algemene bespreking. Welk juridisch statuut zou men immers aan een beschermd duinengebied of een voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied moeten toekennen? Hier komen wij bij de kern van het huidige decreet: het is precies de bedoeling een bescherming van het duinengebied voorop te stellen op een hoger niveau dan tot nu toe het geval was. Daarmee bedoelen wij de Vlaamse Raad die decretaal die bescherming kan bepalen zodat elke afwijking onmogelijk wordt. De nieuwe juridische begrippen — beschermd duinengebied of voor het duinengebied belangrijk landbouwgebied — moeten de vuurproef in de juridische wereld kunnen doorstaan.

De bemerking dat het decreet artikel 1 van het protocol van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens zou schenden, is subtieler. Dit artikel handelt over de eigendomsrechten van de burger. De term beschermd zou het eigendomsrecht schaden omdat dit inhoudt dat men niet langer in de duinen mag bouwen. Het bewuste artikel bepaalt evenwel dat de eigendomsrechten van een persoon soms moeten inboeten ten bate van het algemeen belang. Dit druist niet in tegen de rechten van de mens, het volstaat gewoon niet om eigenaar te zijn van een duin om daarop ook nog te mogen doen en laten wat men wil.

In verband met deze materie moeten

wij rekening houden met drie belangrijke aspecten, met name de zorg omtrent het landbouwgebied, het wantrouwen nopens de al dan niet ver genoeg gaande bescherming en de zorg omtrent de eigendomsrechten van de burger.

De bespreking per artikel is uiteindelijk de weerslag geworden van de algemene opmerkingen, geformuleerd in de algemene bespreking. Een grondiger discussie nopens de geplande schadevergoeding is evenwel noodzakelijk. Volgens ons mag er pas na vijf jaar van enig vorderingsrecht sprake zijn. Dit vorderingsrecht moet in ieder geval binnen de acht jaar worden uitgeoefend. Voor het aantal stemmen per artikel verwijs ik naar mijn geschreven verslag.

Mijnheer de voorzitter, sta mij toe een slotbedenking te maken die het eigenaardige karakter van het voorstel tot decreet benadrukt. Laten wij hopen dat de werking van het decreet niet wordt uitgehouden door het feit dat het beschermd duinengebied niet tijdig zou zijn aangeduid en goedgekeurd. Binnen de drie maanden na de goedkeuring en de afkondiging van het decreet moet het beschermd duinengebied door de Executieve worden aangeduid en vervolgens moeten deze gebieden binnen de zes maanden ook worden goedgekeurd door de Vlaamse Raad, **zoniet** vervalt het hele beschermingsmechanisme. Ik hoop dan ook dat dit decreet de dag na de verjaardag van de heer Vande Lanotte zal worden goedgekeurd.

De voorzitter: De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wie spreekt over de bescherming van de duinen, moet rekening houden met twee belangrijke punten.

Ten eerste, moet worden nagegaan of men effectief de beslissing neemt om de duinen te beschermen.

Indien het antwoord op deze vraag positief is, moet worden gezocht naar de middelen die nodig zijn om dit doel te kunnen bereiken. Om het

Verwilghen

standpunt van de VLD kenbaar te maken, zal ik met deze twee punten rekening houden. Ook zal ik toelichten waarom onze partij een resolutie heeft ingediend.

Ten eerste, de bescherming van de duinen is noodzakelijk om ecologische en toeristische redenen. Niemand in de Vlaamse Raad twijfelt nog aan de opportuniteit van deze beslissing. Integendeel, tijdens de verschillende commissievergaderingen heb ik vastgesteld dat men het over alle partijgrenzen heen, eens was met de beslissing om de duinen te beschermen. Rekening houdend met het afwijkende standpunt dat wij later innemen, wens ik te beklemtonen dat ook de VLD voorstander is van de bescherming van de duinen.

Bij de bespreking van het oorspronkelijke voorstel van de heer Capoen, van het voorstel van de heer Vande Lanotte, en de amendementen van het voorstel van de heer Vande Lanotte op het voorstel van de heer Capoen, stellen wij echter vast dat er een belangrijke divergentie over de middelen tot stand is gekomen.

De heer J. Vande Lanotte : Over de verzanding ?

De heer M. Verwilghen : Mijnheer Vande Lanotte, hierop kom ik later terug. Het voorstel dat u verdedigt, zal misschien aanleiding geven tot verzanding.

Het VLD-standpunt terzake is eigenlijk gebaseerd op de wetgeving inzake ruimtelijke ordening en stedenbouw van 1962 waarin zeer duidelijk de principes zijn beschreven hoe wij onze ruimten ordenen en hoe wij ze beschermen.

Wij kunnen de wetgeving van 1962 niet los denken van de **gewestplannen** die een bijzondere waarde hebben en die de burger de rechtszekerheid moeten bieden waar hij in zijn maatschappelijk verkeer moet kunnen op bouwen. Er bestaat een procedure om de bestemming van een bepaald gebied te kunnen wijzigen. In het voorstel van decreet is er geen sprake meer van het geëigende ka-

naal dat elke burger geacht wordt te kennen. Wij vinden er geen rechtszekerheid in terug. Vandaar dat wij twee punten van kritiek hebben.

Ten eerste, heeft men een bouwstop ingesteld die alle min af meer geldende principes die tot nu toe werden toegepast op losse schroeven zet. Wij geven aan de decreetgever immers een bijzonder grote macht door hem toe te laten voor het eerst bij wijze van uitzondering het gewestplan te wijzigen op een andere manier dan in de wet van 1962.

Ik kan nog aannemen dat het om landbouwgebieden gaat waar een bouwverbod wordt opgelegd omdat het de bestemming van die gebieden niet is er bouwwerken uit te voeren. Men kan dat niet hard maken voor de gebieden die binnen het uitbreidingsgebied vallen. Daar kan geen bouwstop worden opgelegd want dan wijzigt men hoe dan ook de bestemming van de gebieden, en dit op een andere wijze dan waarin wettelijk werd voorzien. Dat is een gevaarlijk precedent. Het gevaar schuilt er voornamelijk in dat men ook voor andere terreinen naar het gelijkaardige middel zou kunnen grijpen. Ik kan mij bijvoorbeeld inbeelden dat, wanneer men in de toekomst bepaalde gebieden bepaalde bestemmingen wil toekennen of bepaalde bestemmingen wil wijzigen, men naar het precedent zal grijpen en zal werken op een andere basis dan de BPA's of APA's. De rechtszekerheid wordt meteen op de helling gezet. Het is een uitzondering op de regel die per definitie ongezond is. Zij is zelfs zo ongezond dat de vraag rijst of het gehele voorstel van decreet daarop niet zal stranden. Ik voorspel dat diegenen die zich door het decreet benadeeld zullen voelen, stappen zullen doen bij de rechtinstanties. Zij zullen dan wellicht geen bot vangen.

Onze tweede kritiek geldt de vergoeding. Het werd daarstraks op een correcte wijze in het rapport geciteerd. De vergoeding wordt op een vrij onorthodoxe manier geregeld. Men mag onze kritiek niet beschouwen als een kritiek van de VLD waarbij de belangen van bepaalde burgers worden beschermd. De ver-

goeding beantwoordt niet aan de essentiële principes die wij terzake kennen. Dat wordt niet alleen verwoord in artikel 11 van onze Grondwet. Ik voeg daar onmiddellijk aan toe dat dit artikel misschien niet het goede voorbeeld is omdat het handelt over een onteigening terwijl de bescherming die wij voor ogen hebben niet kan worden gelijkgesteld met een onteigening. Er zijn te veel juridische uitzonderingen om deze parallel te kunnen doortrekken. Men kan wel terugvallen op het artikel 1 van het protocol van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens waarin op een zeer duidelijke manier staat beschreven hoe men de eigendomsrechten kan aantasten en welke de **repercusies** daarvan zijn. Men heeft als grote voorwaarde voor een dergelijke ingreep van de overheid gesteld dat er een billijke vergoeding aan de eigenaars diende te worden uitgekeerd maar dat deze ook **voorafgaandelijk** diende te zijn.

Deze twee elementen vinden wij in het voorstel van decreet niet terug. Ik stel wel vast dat men een vergoeding wil uitkeren. Men zegt niet wat die vergoeding zal zijn. Ik neem dus aan dat zij billijk zal zijn. Onze rechtbanken zullen dit duiden. In verband met het tweede essentiële element dat zowel in de Grondwet als in het protocol voor de rechten van de mens staat namelijk dat het om een **voorafgaandelijke** vergoeding moet gaan wordt het principe totaal verlaten. In het voorstel van decreet staat immers dat de uitkering van de vergoeding slechts zal plaatsgrijpen binnen een termijn van 5 tot 8 jaar. Hoe kan dat nog in overeenstemming worden gebracht met het essentiële principe van de voorafgaandelijke vergoeding ? Wij schieten op dat vlak met deze wet zeker te kort. Mocht er een toetsing zijn van dit decreet aan onze Grondwet dan zouden wij daar op een tegenstrijdigheid stoten. Spijtig genoeg beschikken wij nog altijd niet over een grondwettelijk hof dat onze aandacht daarop zou vestigen. Men was voor die kritiek waarschijnlijk niet ongevoelig. Vandaar dat men gepoogd heeft het voorstel van decreet niet te vergelijken met het artikel 1 van het protocol of met het artikel

Verwilghen

11 van de Grondwet maar dat men gezegd heeft dat de bescherming die men invoert moet worden gelijkgesteld met de erfdiensbaarheid non edificandi waarbij het niet is toegelaten om op een terrein bepaalde bouwwerken op te richten. Ik kan mij moeilijk met dit principe akkoord verklaren want ook dit is een vrij substantiële andere benadering van de normale bescherming van het eigendomsrecht. Het doet mij denken aan een techniek die ik vrij onlangs heb vastgesteld bij de NV Aquafin die op het moment dat zij gronden moet innemen om er waterzuiveringsriolen in aan te brengen, niet overgaat tot de procedure van onteigening, wat zij toegeeft te moeten doen, maar die zich integendeel beroept op dezelfde stelling als deze die hier wordt ontwikkeld, namelijk dat de erfdiensbaarheid van niet-bebouwning wordt gevestigd en dat men in die omstandigheden zou mogen afwijken van het grondwettelijk principe geuit in het protocol van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. De erfdiensbaarheid en de wetgevende techniek die men nu heeft ontwikkeld, zijn in wezen niets anders dan een juridische kraag die wordt gepast rond de problematiek om uiteindelijk af te wijken van de geëigende procedure namelijk deze van de wijziging van het gewestplan.

Mijnheer de voorzitter, in die omstandigheden kunnen wij ons onmogelijk akkoord verklaren met het voorstel van decreet. Ik vrees dat, wanneer wij volmacht geven aan de Vlaamse Executieve om binnen de drie maanden de stappen te doen die zij wenst te doen, een blanco cheque geven met een veel te ver strekkend gevolg voor de burger. Vandaar dat collega Ramoudt en ik zelf een voorstel van resolutie hebben ingediend waarin wij vier punten hebben ontwikkeld. Bepaalde punten zijn volledig in overeenstemming met het voorstel van decreet.

Wij willen in eerste instantie de duinen beschermd zien.

Ten tweede vinden wij de geëigende procedures die moeten worden ge-

volgd voor de wijziging van gewestplannen niet terug.

Ten derde zijn wij er ons van bewust dat wij bij het volgen van de procedures enkele maanden in een vacuüm zouden verkeren. Vandaar dat wij een moratorium hebben voorgesteld om in de tussenperiode alle hangende dossiers omtrent de bouwaanvragen op te schorten tot op het ogenblik dat de geëigende procedure is beëindigd.

In die omstandigheden moet volgens ons dan ook de vierde trap worden uitgevoerd, namelijk de vergoeding van de schade van de burger. Wij zijn ervan overtuigd dat deze vergoeding niet alleen billijk maar bovendien in overeenstemming moet zijn met een heel belangrijk principe, meer bepaald de voorafgaandelijkheid.

De VLD zal haar standpunt bepalen, haar resolutie verdedigen en er de hoogdringendheid voor vragen. Wij zullen echter tegen het voorliggende decreet stemmen.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is in dit huis al dikwijls gezegd : er moest iets gebeuren met onze duinen. In de commissie bestond daarover trouwens weinig twijfel, zeker op het vlak van de echte duinen.

Onze fractie zal dit decreet goedkeuren, temeer omdat wij in het voorjaar onze plaatselijke afdelingen en besturen met deze voorstellen hebben geconfronteerd. Het huidige voorstel van decreet komt overeen met de geest van de besprekingen die we met onze plaatselijke militanten hebben gevoerd.

Bij een brede laag van de plaatselijke bevolking is inderdaad het besef gegroeid dat het ongebreideld aansnijden van de open ruimte, meer bepaald de duinen, niet meer verder kan. Volgens sommigen is het trouwens niet vijf vóór maar vijf ná twaalf ! De reden waarom dit voorstel zolang in de commissie werd besproken, had te maken met het feit dat tijdens de discussie de term dui-

nen werd uitgebreid tot de achterliggende landbouwgronden en men ging spreken van het maritieme duingebied. Het heeft wat tijd gevraagd om die noodzakelijke ingreep in de juiste juridische vorm te gieten.

Onze fractie heeft steeds gesteld dat het niet om oogverblindende mag gaan. Wij hebben geen nood aan ronkende verklaringen over het feit dat honderden hectaren duingebied werden beschermd. Trouwens, recent stond in een krant dat dit decreet 1.000 hectaren duingebied zou beschermen. In de realiteit gaat om het 80 percent weiden en 20 percent duinen. Er zijn vooral ingrepen nodig op die plaatsen waar de duinen effectief worden bedreigd en dat is in de bouw- en recreatiezones, niet zozeer in de landbouwzone.

Om die reden heeft onze fractie voorgesteld om naast de te beschermen duingebieden een ander type beschermd gebied te creëren, namelijk het voor het duingebied belangrijk landbouwgebied. Die landbouwgronden zijn nu eenmaal belangrijk voor de duinen, ze vormen onder andere een niet onbelangrijke waterbuffer van deze duinen. Wij hebben er niks op tegen dat deze landbouwgebieden worden beschermd, zolang dit kan gebeuren zonder aan de huidige bestemming te raken. Het gaat hier in feite om technische verbeteringen die, in overleg met de indieners, aan de ingediende teksten werden aangebracht.

Onze fractie heeft echter nog steeds enigszins problemen met de voorgestelde regeling van de schadevergoeding. Wij willen echter niet zo ver gaan als de VLD want dan zal er geen sprake zijn van het bescherming van duinen. Ik heb dan ook enkele amendementen ingediend die de discussie enkel maar wat kunnen aanwakkeren.

Ten slotte, dit decreet is slechts een eerste stap. Een definitieve oplossing voor de duinen moet in het Structuurplan Vlaanderen vorm krijgen. Dit structuurplan is immers bij uitstek een visie op langere termijn. Wat willen wij van het duingebied vrijwaren voor de toekomst ? Aan

van Looy

welke recreatiebehoeften willen wij nog tegemoetkomen ? Waar kan wel en waar kan niet worden gebouwd ? Welke delen komen nog in aanmerking voor landbouw ? Al deze verzuhtingen moeten in dit structuurplan hun weerslag krijgen.

Na de vrijwaring van de duinen zal ook de vraag rijzen naar het beheer van die duinen. Dit moet volgens mij geregeld worden in het decreet op het natuurlijk milieu.

Vandaag is echter een eerste belangrijke stap gezet naar een duurzaam beheer op langere termijn. Het komt er dan ook op aan om hiervan snel werk te maken.

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de oppervlakte van het maritieme duingebied is, bij gebrek aan beschermende maatregelen, in minder dan honderd jaar gehalveerd.

Het resterende duingebied, ongeveer 2.500 hectaren groot, wordt zo sterk bedreigd en gedegradeerd, dat men dringend nood heeft aan een effectief duinenbeleid, wil men, in de toekomst, de overblijvende delen met een hoge natuur- en ecologische waarde veilig stellen.

Men kan vier belangrijke bedreigingen vaststellen.

Ten eerste, de duingebieden zijn sterk versnipperd ten gevolge van de onverantwoorde en chaotische bouwpolitiek die nog in de hand gewerkt werd door een niets ontziende speculatie. Door de versnippering ontsnappen maar weinig duingebieden aan de nadelige gevolgen van de randverstoringen.

Ten tweede, in deze gebieden werkt men niet of onvoldoende aan een samenhangend natuurbeheer. De v.z.w. Natuurreservaten beweert dat amper 10 hectaren duingebied onderworpen is aan een consequent natuurbeheer.

Ten derde, het duingebied heeft te kampen met een recreatieve overdruk. Voor ongeveer 90 percent van het duingebied werd geen enkele bepaling opgelegd inzake toegang. Dit heeft verstorende gevolgen zoals schade, verstoring en vervuiling.

Ten slotte, de waterwinning en de ongecontroleerde pompingen veroorzaken verdroging waardoor veel typische eco-systemen bedreigd worden of reeds verdwenen zijn.

In het verleden hebben heel wat instanties gepleit voor een effectieve bescherming van de duinen. Uit de vergaderingen van de commissie is gebleken dat men, over de partijgrenzen heen, unaniem akkoord ging met het principe van bescherming ; er was echter heel wat minder eensgezindheid over de aanwending van de middelen.

Ook de Vlaamse regering heeft een aantal positieve signalen gegeven in verband met de bescherming van de duinen. Het MINA-plan 1990-1995 wil de overgebleven duingebieden veilig stellen door ze op te nemen als natuurkerngebieden. Het regeerakkoord van de huidige regering vermeldt dat de duingebieden een extra bescherming moeten krijgen.

De leden van de Vlaamse Raad hebben aan de hand van het huidig voorstel van decreet en de voorstellen van de heren Vande Lanotte, Ramoudt, Maertens en mevrouw Dua, op het regeerakkoord willen inspelen en een debat lanceren over het unieke maritieme duingebied. Na een werkbezoek aan de bedreigde duingebieden aan de Westkust en een hoorzitting met vertegenwoordigers van het Instituut voor Natuurbehoud en de v.z.w. Natuurreservaten enerzijds en een eerste bespreking in de commissie anderzijds, was het duidelijk dat het voorstel grondig moest aangepast worden om het doel te bereiken.

De amendementen van de heren Vande Lanotte en Van Looy en van mevrouw Tyberghien-vandenbusche kwamen tegemoet aan de opmerkingen van de leden van de commissie, van de Vlaamse regering en de wetenschappelijke kringen.

Op die manier heeft men als het ware, een nieuw voorstel geformuleerd dat door de commissie goedgekeurd werd.

Ik ga wat dieper in op de voornaamste elementen van het huidig, voorliggend, voorstel van decreet.

Ten eerste, de kustzone wordt gedefinieerd op basis van de bodemkaart.

Men zal voor deze zone een inventaris moeten opstellen die de basis zal vormen voor een doeltreffende bescherming en een beter beheer van de duinen. De inventaris zal opgesteld worden door de ministers van Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu en Monumenten en Landschappen zodat een gecoördineerd en gericht natuurbeleid gewaarborgd wordt.

Ten tweede, het bouwverbod wordt, via een decreet, door de Vlaamse Raad bekrachtigd. De planschadevergoeding gebeurt volgens de regels bepaald in de wetgeving op de ruimtelijke ordening.

Ten derde, het is belangrijk dat de Vlaamse regering met de eigenaars en gebruikers van de betrokken gronden beheersovereenkomsten kan sluiten om aldus tot een verantwoord beheer van de maritieme duinstreek te komen.

Ten vierde, werd voor de landbouwbedrijven die in de beschermde zone liggen de mogelijkheid opengelaten om hun bedrijfsgebouwen aan te passen en uit te breiden volgens de noodwendigheden van de moderne landbouwbedrijfsvoering.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij hopen dat het aldus geamendeerde en opnieuw geschreven voorstel een evenwichtig en doeltreffend instrument is geworden, dat aan de meest dringende eisen inzake de bescherming van het maritieme duingebied kan tegemoetkomen en dat het in deze optiek, als eerste maar belangrijke stap, de goedkeuring van deze Raad zal krijgen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D. Ramoudt (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het voorstel van decreet houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen, ingediend door collega Capoen, dat vandaag ter bespreking wordt voorgelegd is inzake zijn doelstelling, namelijk de bescherming van de kustduinen, goed. Wat de middelen of de manier betreft om deze doelstelling te bereiken, is het minder goed om niet te moeten zeggen slecht.

Dat de kust een toeristische trekpleister is, hoeft geen betoog. Velen komen er de rust en de verpozing opzoeken. Door de verbeterde levenskwaliteit en de georganiseerde vrijetijdsbesteding van het individu, vinden steeds meer mensen de weg naar de kust, met alle gevolgen vandaan. Inderdaad, wie droomt er niet van een studio, een appartement of een villa aan het Noordzeestrand te bezitten. Deze drang, zowel van Belgen als van niet Belgen, om aan de kust over een persoonlijk goed te beschikken is voor de bouwpromotoren, ten einde aan deze vraag te kunnen voldoen, een stimulans geweest.

Een zeer gebrekkig stedenbouwkundig beleid door de overheid van de kustgemeenten heeft dan ook de vrije loop aan de fantasieën gegeven. Daardoor werden BPA's gewijzigd of anders geïnterpreteerd. Afwijkingen zijn dan ook schering en inslag. Dat alles is mogelijk op een kust van slechts 67 kilometer.

Rustige dorpen aan de kust worden stilaan verstedelijkt. Villa's en vissershuisjes ruimen de plaats voor torenhoge gebouwen. De vraag naar eigendommen blijft bestaan en de vraatzucht van verkavelaars in de duinen gaat onverminderd voort.

Collega's, als wij aan deze situatie vandaag geen halt toeroepen, dan blijven er binnen een aantal jaren geen duinen meer over, kennen wij geen rust meer, komen er geen toeristen meer, is er geen werk meer aan de kust en blijft er misschien alleen een betonnen muur, een Atlantic Wall, van 67 km.

De eerste linie, sta mij toe dit zo te

noemen, is bijna volgebouwd. Straks volgt de tweede linie. Dat zijn de gronden gelegen in agrarisch gebied of in een agrarisch gebied met landschappelijke waarde. Een verdere afbraak van een voor ons allen, meen ik toch, waardevol natuurgebied moet dan ook worden vrijgesteld.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, met deze woorden wens ik te onderstrepen dat de doelstelling, bepaald in het voorstel van decreet — zijnde een bouwstop — nobel is. Wij kunnen deze doelstelling volkomen onderschrijven.

Wat wij echter verder in het voorstel van decreet lezen, vinden wij niet zo nobel, integendeel.

Tijdens de verschillende commissievergaderingen hebben wij kunnen vaststellen dat alleen al voor de gebiedsomschrijving, waar het bouwverbod zou gelden, de meningen ver uit elkaar lagen.

Immers, de snelheid waarmee dit decreet in de commissie werd behandeld, zou men lovenswaardig kunnen noemen. Ik meen echter dat wij hier moeten spreken van haast en spoed is zelden goed. Trouwens, de talrijk ingediende amendementen getuigen hiervan.

Eén van de in de commissie aanvaarde amendementen is duidelijk geïnspireerd door de landbouwlobby, zijnde de Boerenbond, die de duinenpolders aan het decreet wisten te onttrekken. Hier wordt opnieuw duidelijk gewerkt met twee maten en twee gewichten. De landbouwer mag best een schuur of stallen **bijbouwen**, maar de garagist mag zijn garage of toonzaal niet meer aanbouwen. Van objectiviteit gesproken !

Mijnheer de minister, collega's, het artikel 51 van het decreet bepaalt : De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de maritieme duinenstreek, zoals zij in bijlage in kaart wordt gebracht. Einde citaat. Deze bijlage, zijnde de kaart, werd ons tijdens de bespreking in commissie nooit bezorgd. Pas vandaag krijgen wij die voor het eerst onder ogen.

De heer J. Vande Lanotte : Deze

kaart werd reeds vier maanden geleden getoond, maar u was niet in de commissie aanwezig.

De heer D. Ramoudt : Zij werd inderdaad getoond, maar wij hebben ze nooit in bezit gekregen. Uw redenering is dus : wie niet deelneemt, niet krijgt !

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, wat is de juridische waarde van die bijlage in het kader van het decreet ?

De heer J. Vande Lanotte : Ze heeft een decretale waarde.

De heer A. Denys : En wij krijgen pas vandaag deze kaart op de banken rondgedeeld !

De heer J. Vande Lanotte : Inhoudelijk is het identiek dezelfde als degenen die in het bezit is van de heer Van Looy.

Inhoudelijk werd deze bijlage mee goedgekeurd maar deze kaart drukken op een A4-formaat was onmogelijk.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, niet iedereen heeft de besprekingen in de commissie gevolgd. Ons reglement bepaalt dat het verslag drie dagen voor de plenaire vergadering moet worden toegezonden. Vandaag pas ontvangen wij een onderdeel van een decretaal stuk.

Er wordt verwezen naar een discussie in de commissie, maar in de commissie richt men zich tot de **commissieleden** ; hier spreekt men tot de plenaire vergadering. Ik stel vast dat een stuk dat drie dagen voordien moet worden toegestuurd, pas vandaag werd rondgedeeld.

Mijnheer de voorzitter, wat is de reden waarom dit document ons niet tijdig heeft bereikt ? Zal ter zake ook het reglement worden gevolgd ? Deze kaart is een duidelijk onderdeel van het decreet en niet zo maar een bijlage ter informatie. Het decreet

Denys

verwijst naar die bijlage als onderdeel van het voorstel van decreet.

Wij zullen van deze gelegenheid geen misbruik maken om een schorsing te vragen. Ik heb geapprecieerd dat de meerderheidspartijen ons voorstel van resolutie bij urgentie hebben aanvaard. Los daarvan wil ik evenwel vermijden dat dit voorval als precedent zou worden ingeroepen ; bij een volgende gelegenheid zou men er inderdaad kunnen van uitgaan dat vandaag van het reglement werd afgeweken om ook andere uitzonderingen te doen aanvaarden. Ik wil dit te allen prijze vermijden.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Mijnheer de voorzitter, het gaat om dezelfde kaart die wij in de commissie hebben ontvangen. Wat nu is gedrukt, is identiek dezelfde kaart meer uitgesplitst per gewestplan. Zij is afkomstig van de bodemkaart van België, waarop de maritieme duinen effectief voorkomen.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Looy, daar gaat het niet om. Het gaat erom dat het reglement bepaalt dat drie dagen voor de plenaire vergadering het verslag en alle daartoe behorende documenten moeten worden verzonden. In de plenaire vergadering wordt een onderdeel van het decreet rondgedeeld. Ik herhaal dat dit feit manifest indruist tegen het reglement.

Mijnheer de voorzitter, ik wil nu geen schorsing van de bespreking vragen. Wij zullen echter in de fractie beraadslagen over ons stemgedrag van woensdag aanstaande.

De voorzitter : Mijnheer Denys, men deelt mij mee dat het verslag drie dagen op voorhand in het bezit was van alle leden en dat de kaart inderdaad pas deze morgen werd verspreid omwille van het feit dat onze eigen drukkerij deze kaart elders heeft laten drukken, zodat zij pas later dan het verslag beschikbaar was.

Maar u heeft ongetwijfeld gelijk : de

kaart maakt integraal deel uit van het verslag.

Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua : Mijnheer de voorzitter, ik bevestig uitdrukkelijk dat wij bewuste kaart ontvingen tijdens de commissievergadering en dat wij bijgevolg op de hoogte zijn van de inhoud ervan.

Mijnheer Denys, ik zou het ten zeerste betreuren mocht van deze aangelegenheid gebruik worden gemaakt om obstructiepolitiek te voeren. U bevindt zich trouwens niet in de geschikte positie om zulks te doen, vermits wij veel soepelheid aan de dag leggen om uw voorstel van resolutie te steunen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, het is niet onze bedoeling obstructiepolitiek te voeren. Wij willen enkel vermijden dat precedenter worden gecreëerd.

Ik heb het in het verleden trouwens vaak genoeg meegemaakt dat bepaalde zaken werden toegelaten, maar dat zulks achteraf verwijten uitlokte.

Ik ben tegen precedenter en in die zin zullen wij dienaangaande beraadslagen.

Ik herhaal dat het niets te maken heeft met het voeren van obstructiepolitiek in verband met de behandeling van de voorstellen van decreet.

Verder sluit ik mij aan bij de woorden van mevrouw Dua, wanneer zij zei dat de meerderheid soepelheid aan de dag legde in verband met onze voorstellen van resolutie.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D. Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, ik wens er nog enkel aan toe te voegen dat de kaart hier ter beschikking ligt, maar dat er geen afdrucken ervan naar het persoonlijk adres van de leden werden verzonden.

Wat de VLD ook niet erg nobel

vindt, is dat ingevolge dit decreet bepaalde partijen — zowel burgers als andere rechtspersonen — zullen worden benadeeld vermits hierdoor de bestemming van bepaalde gronden als bouwgrond ongedaan zal worden gemaakt. Indien ik spreek over benadeeld, dan druk ik mij nog zachtjes uit : het zou beter zijn te spreken over de zoveelste hold-up op de rechtszekerheid van de burger. De bepalingen van artikel 54 paragraaf 2 komen immers neer op pure diefstal vanwege de gewestregering.

Volgens ons is het ondenkbaar en onaanvaardbaar dat de burger vijf jaar moet wachten vooraleer hij een dossier mag indienen. Het is nog niet erg genoeg dat men hem zijn bouwgrond ontnemt, maar bovendien moet hij gedurende vijf jaar braaf wachten vooraleer een vraag tot schadevergoeding kan worden ingediend ! De decreetgever bestaat de burger immers door hem het recht te ontzeggen onmiddellijk te worden vergoed. Het gaat toch niet op dat de burger tweemaal zou worden gestraft voor éénzelfde feit ? Men mag trouwens vooral niet vergeten dat de burger hierom niet heeft gevraagd. Hij wordt hier duidelijk voor de zoveelste keer sedert het aantreden van de huidige regering — in het ootje genomen. Of moet ik zeggen in zijn blootje gezet ?

Gezien de snelheid waarmee de administratie de eisen tot schadevergoeding zal behandelen — tot op heden bestaan dienaangaande voldoende voorbeelden — zou het wel eens kunnen dat de burger in de praktijk twintig jaar of langer zal moeten wachten op zijn geld. Tot overmaat van ramp zou de schadevergoeding worden beperkt tot 80 percent. In matrozentermen, eigen aan de kustsfeer, het is om tegen dek te vallen !

Volgens de VLD hebben degenen die schade ondervinden, recht op een volledige vergoeding. Over diefstal gesproken ! Ter zake wordt dus duidelijk een loopje genomen met de rechtszekerheid van de burger waarop de heer Verwilghen daarnet trouwens dieper inging.

Bovendien rijzen er ook heel wat vra-

Ramoudt

gen nopens de berekeningswijze van de schadevergoeding.

Is het de schuld van de burger dat het bouwbeleid in de maritieme duinen uit de hand liep ? En is het de schuld van de burger dat hij bijgevolg niet meer mag bouwen in het duinengebied ? Heeft de burger er ten slotte schuld aan dat de gewestregering geen geld heeft om hem schadeloos te stellen ?

Collega's, op deze drie vragen moet ontkennend worden geantwoord. Dit alles is immers niet de schuld van de burger. Welnu, gun hem dan het recht billijk te worden vergoed en schrap artikel 54 paragraaf 2 van het decreet.

De VLD zal het voorstel van decreet, zoals het thans voorligt, aanstaande woensdag niet goedkeuren omwille van de redenen die ik daarnet aanhaalde.

Ik herhaal dat de doelstelling van het voorstel van decreet goed is, maar dat de uitvoering ervan niet zal deugen.

Marc Verwilghen en ikzelf zullen, zoals reeds aangekondigd, een voorstel van resolutie betreffende de bescherming van de kustduinen indienen, omdat wij van oordeel zijn dat ter zake geen decreet nodig is, maar wel een wijziging van de gewestplannen. Dat is volgens ons de meest voor de hand liggende wettelijke wijze om te voldoen aan de noodzakelijke bescherming van de maritieme duinen. Inmiddels zou een algeheel bouwverbod moeten worden afgekondigd en moet worden voorzien in een billijke schadeloosstelling ten opzichte van de eigenaars.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, tot besluit nog dit : mocht dit voorstel van decreet worden goedgekeurd, dan zal toch één categorie burgers er wel bij varen, met name de advocaten.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

minister, geachte collega's, om de essentie van dit duinendecreet goed te begrijpen, moet men de geschiedenis ervan kennen. Dat is een verhaal op zich. Het is een prachtig staaltje van de manier waarop een vrij unaniem uitgangspunt, de bescherming van de duinstreek, werd gekneet en gewijzigd tot een voor alle belangengroepen aanvaardbaar compromis waarbij niemand groot gezichtsverlies lijdt. Het uitgangspunt was dat de bouwwoede aan de kust moest worden gestopt en dat de natuurwaarden moesten worden beschermd. Ook de traditionele partijen, die in de voorbije jaren nochtans via hun gemeentelijke mandatarissen volop hand- en spandiensten hebben verleend aan de bouwpromotoren, waren daarvan overtuigd. Nu beseft men blijkbaar dat een ommekeer noodzakelijk is, al was het maar uit zelfbehoud. Het volbouwen van de kust keert zich geleidelijk aan tegen het toerisme. Onze kust wordt zo lelijk dat meer en meer mensen naar andere, minder vernielde oorden trekken om er hun vrije tijd door te brengen. Er bestonden dus geen problemen rond het uitgangspunt en iedereen was het er roerend over eens. De uitwerking hiervan verliep echter zeer eigenaardig. Het eerste voorstel kwam van de Volksunie en was vrij bescheiden. De problemen moesten worden geïnventariseerd en voor de rest liet men het initiatief over aan de gemeentebesturen. Toen kwam het voorstel van de socialisten om een tijdelijke algemene bouwstop in te voeren voor het hele duinengebied op basis van de wet op monumenten en landschappen. Ik noem dit het eerste voorstel-Vande Lanotte. Dit voorstel was zeer eenvoudig en duidelijk. Wij waren geneigd om dit hierin te steunen, hoewel wij er ons goed van bewust waren dat de problematiek toch iets complexer was. Wij hebben toen een voorstel van resolutie ingediend waarin wij de onmiddellijke herziening eisten van de plannen van aanleg die strijdig waren met de tijdelijke bouwstop. Zo kon men de tijdelijke bouwstop een definitief karakter geven via de wet op de ruimtelijke ordening. Er werden toen een aantal deskundigen uitgenodigd in de commissie en ik had heel sterk de indruk dat voor een aantal commissieleden

toen pas de omvang van het voorstel echt duidelijk werd. Blijkbaar hadden een aantal collega's zich niet gerealiseerd dat het begrip duinen vanuit ecologisch en bodemkundig standpunt toch iets meer inhoudt dan de plekken zand die men hier en daar aantreft tussen de appartementsgebouwen aan de kust. In die zin was dit voor bepaalde collega's een openbaring. Het inzicht dat het duinengebied naast de reeds bestaande natuurgebieden meer dan 1.000 hectaren grond omvatte die op de gewestplannen een natuurvreemde bestemming hadden, betekende meteen de start van de terugtrekkende beweging na de grote sprong voorwaarts. Diverse belangengroepen begonnen zich te roeren, niet in het minst de landbouwsector die momenteel nog ongeveer 675 hectaren in de binnenduinstrand in gebruik heeft. Van toen af liep het fout. Het tweede voorstel Vande Lanotte, of de discussienota, voorzag in een definitieve bouwstop voor vooraf geselecteerde gebieden.

Uiteindelijk belandden wij bij voorstel drie. Dit houdt in dat een bouwstop mogelijk wordt, maar dat de Executieve zelf wel zal bepalen waar en voor welke percelen dit nuttig wordt geacht. Wij krijgen hier met andere woorden een zuiver kaderdecreet voorgeschoteld.

Het was duidelijk dat wij als groenen deze piste niet langer konden volgen. Vandaar dat wij een eigen voorstel van decreet hebben ingediend, dat later werd omgezet in amendementen op onderhavig voorstel.

Voor alle duidelijkheid zal ik de grote krachtlijnen van ons voorstel toelichten, al is het maar om de andere partijen aan te tonen dat een andere en meer drastische bescherming juridisch mogelijk is.

Ons uitgangspunt is dat het voor onze kust niet vijf voor twaalf, maar vijf over twaalf is, dat er reeds zeer veel onherroepelijk is verloren gegaan en dat aan de bouwwoede een definitieve halt moet worden toegeroepen. Voor ons moet wat overblijft aan open ruimte maximaal worden beschermd, niet alleen omwille van de huidige natuurwaarde die in vele ge-

Dua

vallen ofwel vernietigd of wel sterk werd aangetast, maar ook omwille van de potentiële waarde en de mogelijkheid van natuurontwikkeling.

Het basisprincipe van ons voorstel is dat voor elke niet bebouwde oppervlakte van meer dan 0,5 hectare binnen het duinengebied afgebakend op de bodemkaart een absolute en definitieve bouwstop wordt ingevoerd waarbij deze zones automatisch het statuut krijgen van natuurkerngebied of natuurontwikkelingsgebied. Dus geen selectie, geen discussie over het al dan niet aanwezig zijn van natuurwaarde, geen gesjoemel achteraf. Wat er nog rest aan duingebied, wordt bewaard op basis van een objectieve oppervlakenorm.

Voor de niet-bebouwde oppervlakten kleiner dan 0,5 hectare stellen wij een tijdelijke bouwstop voor waarbij pas achteraf, na inventarisatie, moet worden bepaald of het al dan niet in een definitieve moet worden omgezet. De zones van aaneengesloten bebouwing — het gaat hier op de eerste plaats om dorpskernen en afgewerkte verkavelingen — kunnen gemakkelijk en automatisch vóór het einde van 1993 via een besluit van de Executieve als uitzondering op deze tijdelijke bouwstop worden geklasseerd.

Bovendien wordt er in een automatische inherzieningstelling van alle gewestplannen en BPA's die strijdig zijn met deze bouwstop, voorzien zodanig dat de bescherming een verankering krijgt in het ruimtelijk beleid. Ik veronderstel dat de heer Verwilghen ons voorstel zal steunen, vermits wij daarmee tegemoetkomen aan een van zijn grote kritieken.

In ons voorstel pleiten wij ook voor de opmaak van een perceelsgewijze inventaris waarin echter ecologische factoren worden opgenomen met het oog op mogelijke beheersrichtlijnen, alsook een inventaris van de op termijn noodzakelijk af te breken gebouwen om de natuurwaarde te herstellen. Er werden in dit verband concrete voorstellen geformuleerd onder andere het kinderopvangcentrum George Theunis in Koksijde.

Wij hebben in ons voorstel naast de vrijwillige beheerovereenkomsten ook de verplichting voor de eigenaars ingeschreven om een beheersplan op te maken zodanig dat er garanties zijn voor de verdere evolutie van deze ecologisch belangrijke zones. Merkwaardig genoeg verschilden wij blijkbaar grondig van mening met de andere commissieleden die een dergelijke bepaling niet wenselijk achtten. Ik wijs er nogmaals op dat het systeem van de verplichte beheersplannen ook in het bosdecreet voor de private bossen werd ingevoerd. Blijkbaar vond men het daar geen probleem. Het gaat hier dus over een bestaand systeem dat in de praktijk werkbaar is, mits de nodige voorlichtingscampagnes. Wij betreuren het dan ook ten zeerste dat de andere commissarissen ons daarin niet zijn gevolgd.

Ten slotte behouden wij ook het voorstel van de heer Vande Lanotte om gemeentelijke bouwvoorwaarden verplicht te maken voor alle betrokken gemeenten, wat wij een zeer nuttig en positief gegeven vonden. Na verloop van tijd echter bleken wij de enigen te zijn die deze idee verder steunden.

Dit waren de krachtlijnen van ons voorstel dat in ieder geval veel radicaler is dan de tekst die uiteindelijk in commissie werd goedgekeurd en waarover nu moet worden gestemd, en dat zeker meer garanties biedt inzake het behoud van de open ruimte en natuurwaarden. Trouwens, mijnheer Landuyt, ik beklemtoon dat ons voorstel niet enkel technische meningsverschillen inhoudt, maar ook ideologische. Het is een kwestie van radicaliteit.

Het is in ieder geval gebleken dat onze visies op het duinendecreet in de voorbije maanden langzaam maar zeker uit mekaar zijn gegroeid. Dit kan het best worden geïllustreerd door de aan de landbouwsector, die zoals gewoonlijk voortreffelijk door de heer Van Looy werd vertegenwoordigd, gedane concessies.

Eerst en vooral is er het dubbelzinnige CVP-amendement dat op de valreep door de commissie werd aangenomen en waardoor er een zeer merk-

waardig onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds de beschermde duingebieden en anderzijds de voor het duingebied belangrijke landbouwgronden. Dat lijkt zeer onschuldig, maar ik wil de leden van de Raad er toch op wijzen dat het eigenlijk de landbouw de garantie biedt dat er voor deze zones nooit een bestemmingswijziging in natuurgebied zal worden doorgevoerd: het zullen landbouwzones blijven. Inzake deze voor de duinen belangrijke landbouwgronden werd tevens bekomen dat er geen bouwstop geldt indien het over bebouwing voor **landbouwdoel**einden gaat. In de praktijk betekent dit dat een en ander zal afhangen van de interpretatie door de overheid die de vergunning moet verlenen. Uit ondervinding weten wij dat de vindbaarheid op dit vlak hier in Vlaanderen niet mag worden onderschat. Het zou niet de eerste keer zijn, dat landbouwbedrijven plots **manèges** blijken te zijn.

Er zitten nog meer addertjes onder het gras. De CVP vond het ook nodig de criteria te wijzigen die de Executieve zal moeten hanteren bij de aanduiding van de zones waarvoor een bouwstop zal gelden. Naast het element bedreiging en het element natuurbehoudswaarde werd er op de laatste vergadering van de commissie plots een op het eerste zicht vrij onschuldig criterium binnengesmokkeld. Er moet namelijk ook rekening worden gehouden met, ik citeer: . . . de reeds op het gebied rustende bescherming, einde citaat. De motivatie hiervoor luidt dat het niet goed is dat iets wordt overbeschermd. Dat is reeds een zeer dubbelzinnige stelling, nietwaar. Ik denk dat het in Vlaanderen wel nodig is iets te **overbeschermen**, als wij zien wat er hier allemaal kan. Dit lijkt een onschuldige en zelfs overbodige toevoeging, maar al vlug zijn de ware bedoelingen gebleken. Collega Van Looy vindt eigenlijk dat het gebruik als landbouwgebied en de bestemming landbouwzone op het gewestplan een meer dan voldoende bescherming inhouden. In de praktijk zal dit betekenen ik kan het mij levendig voorstellen — dat men verwoede pogingen zal ondernemen om de gronden die in de binnenduinstrand door de landbouw worden gebruikt,

Dua

uit de lijst van de te beschermen gebieden te houden. Ik ben werkelijk benieuwd hoeveel hectaren landbouwgrond uiteindelijk zullen worden opgenomen in de zones die onder de bouwstop zullen vallen. Ik wil daarover met de heer Van Looy gerust een weddenschap aangaan. Ik ben in elk geval ten zeerste benieuwd.

Uiteindelijk heeft de landbouwlobby genoegdoening gekregen op drie terreinen.

Ten eerste, zal over de in het **duingebied** gelegen landbouwgronden de strijd nu achter de schermen kunnen worden gevoerd — ik wens u daarbij veel succes, mijnheer de minister — met als argument dat de bestaande bestemming voldoende bescherming biedt.

Ten tweede geldt de bouwstop hoe dan ook niet voor landbouwdoeleinden, met alle interpretatiemoeilijkheden vandien.

Ten derde krijgt men de garantie dat er nooit bestemmingswijzigingen zullen gebeuren naar natuurgebied, wat nochtans logisch zou zijn vermits deze gronden al niet een actuele, dan toch minstens een hoge potentiële waarde hebben op ecologisch vlak.

De landbouwlobby heeft haar slag volledig thuisgehaald, op dezelfde manier trouwens, als bij de bespreking van het bosdecreet tijdens de vorige regeerperiode. Ook toen diende men op de laatste commissievergadering in extremis een aantal schijnbaar onschuldige amendementen in die, bij nader toezicht, de deur niet enkel op een kier zetten voor de landbouwsector, maar de poort daarvoor wagenwijd open lieten.

Wij moeten uiteindelijk goed beseffen dat de strijd aan de kuststreek zich de volgende jaren niet zozeer aan de zeestreek zelf zal afspelen : daar valt niet meer te verknoeien en wat rest is te belangrijk voor het kusttoerisme. De strijd zal in eerste instantie worden gevoerd in de binnenduinstrand, in de overgangszones naar de polders toe. Daar is nog plaats,

daar zijn de gronden nog min of meer betaalbaar, daar zijn thans een aantal uitbollende boerenbedrijven die hopen na verloop van tijd hun gronden te kunnen verkopen. Daar zullen de nieuwe projecten komen.

Niet alleen de landbouwlobby is actief weerwerk aan het bieden. Ook vanuit de bouwsector wordt het **duinendecreet** met argusogen bekeken en ook voorbereid. Tussen het verschijnen van de eerste persberichten over het duinendecreet en vandaag blijkt volgens de duinenwerkgroep dat er reeds op vierentachtig percelen met bouwwerken werd gestart. Dat bewijst nog maar eens dat men er beter mee wacht een en ander in de pers te brengen tot een dossier rijp en afgerond is. Ook vanuit die hoek zal men tevreden zijn dat het voorlopig allemaal niet zo'n vaart zal lopen, dat de definitieve beslissing niet deze week zal vallen bij de goedkeuring van dit voorstel door de Vlaamse Raad, maar dat de uiteindelijke keuzes zullen worden gemaakt achter de schermen van gesloten vergaderingen van de Executieve. Daar zal per vierkante meter worden bepaald waar wel en waar niet mag worden gebouwd.

Ook hier zal het lobbywerk goed in actie kunnen schieten om te proberen een aantal stukken vrij te houden voor bebouwing. Ik maak wij weinig illusies ter zake.

Het grote argument van de meerderheid is dat de Vlaamse Raad het laatste woord zal hebben. Inderdaad, wij moeten het definitieve fiat geven aan de lijst en aan de kaarten die zullen voorgelegd worden door de Executieve. Het is echter voor iedereen duidelijk dat dit maar theorie is. Als parlementsleden kunnen wij toch moeilijk het hele duingebied gaan afspeuren om te zien welke percelen open ruimte, al dan niet toevallig, niet werden opgenomen in de lijst waarvoor een bouwstop geldt. Mijnheer de minister, maar u mag ons toch ook niet onderschatten. Desnoods ga ik zelf ter plaatse controleren om te zien waar er gefoefeld werd. Ik hoop in elk geval dat wij niet op maandag de lijst van beschermde zones zullen ontvangen,

om daarover dan op woensdag te stemmen. U zou de kaarten en documenten minstens een aantal weken voor de stemming te onzer beschikking moeten stellen zodat wij ons kunnen voorbereiden.

Dan nog een woordje over het optreden van de VLD in dit dossier. De VLD heeft zich hier ontpopt als de verdediger van de grondeigenaars. Een punt voor de VLD is een billijke vergoeding bij de oplegging van een bouwstop. Uit de discussie is gebleken dat de VLD wil dat speculatie beloond wordt, dat niet de geïndeexeerde aankoopprijs van de gronden de referentie voor schadevergoeding zou zijn, maar wel de waarde die de grond zou hebben indien de bestemming gerealiseerd zou zijn.

De voorzitter : De heer Verwilghen heeft het woord.

De heer M. Verwilghen : Mevrouw Dua, zoals u wellicht weet, hebben wij ter zake ook een voorstel ingediend, maar ik heb de indruk dat u dat niet goed hebt gelezen of misschien opzettelijk niet goed wilt begrijpen. Het eerste dat wij in die tekst stellen, is een onmiddellijke bouwstop en wij gaan daarin zelfs zeer ver. Het is nogal duidelijk dat er een nieuw principe moet komen.

Mevrouw Dua, het is niet zo dat wij de grondspeculanten willen beschermen. Door een onmiddellijke oplegging van het bouwverbod, zoals wij voorstellen, zijn zij gezien.

Mevrouw V. Dua : Toch heb ik de indruk dat de houding van de VLD in de commissie nogal duidelijk was. De andere commissieleden kunnen mij tegenspreken als ik mij vergis.

De heer A. Denys : U heb vooroordelen, mevrouw Dua.

Mevrouw V. Dua : Gelukkig is men niet ingegaan op de suggestie van de VLD die overigens onbetaalbaar is.

Kortom, de VLD heeft zich naar aloude PW-gewoonte ontpopt als de verdediger van de bezittende klasse en wil bovendien de gemeenschap of noem het de burgers, laten opdraaien voor de speculatie.

De heer A. Denys : Eigendomsrecht telt volgens u niet.

Mevrouw V. Dua : Dat is wat anders. Het voorstel van uw fractie wil de speculatie belonen.

Voor mij was het alleszins vrij duidelijk. (*Onderlinge gesprekken*) De VLD heeft daar nogmaals haar ware gedaante getoond.

De heer A. Denys : Wat stelt Agalev voor ?

Mevrouw V. Dua : Wij zijn voor het gedogen van een waardevermindering van 50 percent vermits de meeste aankopen op louter speculatieve basis hebben plaatsgevonden.

Mijnheer de minister, hoewel Agalev zeer veel bedenkingen heeft bij dit voorstel, zullen wij ons bij de stemming onthouden. Het moet in elk geval duidelijk zijn dat wij de Executieve in deze zaak geen carte blanche zullen geven en dat wij de verdere invulling van dit kaderdecreet van zeer nabij zullen volgen.

De voorzitter : De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik zal proberen de bedoeling van het decreet toe te lichten en de beweringen van de heer Denys tegen te spreken, wat ik echter pas op het einde van mijn betoog zal doen.

Het voorstel van decreet dat door de heer Capoen werd ingediend en dat wij samen hebben geamendeerd, komt tegemoet aan een belangrijke nood, met name de bedreiging van het areaal van de duinen. De negatieve invloed op het toerisme is hierbij van secundair belang. Het belang van het natuurbehoud is doorslaggevend bij het bepalen van de gebieden die moeten worden beschermd.

Het decreet voorziet in een decretale bescherming. Naast gewestplannen en beschermingsmaatregelen moet een stap worden genomen op decretale basis, waardoor het onmogelijk wordt om allerlei afwijkingsmanoeuvres toe te passen op gemeentelijk, provinciaal of nationaal niveau. Bo-

vendien bevindt een decreet zich op een hogere trap in de hiërarchie van de rechtsnormen dan gewestplannen en verordenende bepalingen.

Vooreerst had ik voorgesteld om een voorlopige bouwstop in de duinen af te kondigen. Het voorlopig karakter zou de speculatie echter nog meer in de hand werken.

Vervolgens rees de vraag hoe het begrip duinen moest worden gedefinieerd. Ik heb inderdaad een tussentijdse discussienota opgesteld. Mevrouw Dua heeft hier trouwens naar verwezen.

Het was mijn bedoeling een **denk**spite te ontwikkelen die zou toelaten om in het decreet de verschillende percelen op te nemen. De minister oordeelde echter dat dit een weinig **legis**tieke benadering was van het probleem. Daarom hebben wij geopteerd voor een systeem waarbij de Executieve de te beschermen gebieden moet aanduiden.

De hoofdreden van deze beslissing is van technische aard.

De definitie van het maritiem **duingebied** die wordt voorgesteld door Agalev, luidt, ik citeer : bodemkundige streek in de kustgemeente met in hoofdzaak zandig sediment en met zoet grondwater zoals afgebakend op de bodemkaart van België, einde citaat, en bepaalt vervolgens dat op ieder aaneengesloten geheel van een dergelijk gebied een bouwverbod geldt. Een dergelijke definitie is niet bruikbaar en zal ongetwijfeld heel wat ongewenste gevolgen hebben.

Onze definitie houdt inderdaad enerzijds een zeker risico in omdat zij bepaalt dat de Executieve de te beschermen gebieden moet aanduiden. Anderzijds biedt een dergelijke definitie ook een beveiliging omdat de Raad in fine zal moeten beslissen. Er is geen enkele reden waarom deze beslissing binnen de twee dagen moet worden genomen, het bouwverbod gaat immers onmiddellijk in en moet binnen een termijn van zes maanden worden bekrachtigd.

Ik ben het eens met de kritiek dat het op het ogenblik niet echt duidelijk is wat er in de toekomst zal ge-

SP-Raadslid Johan Vande Lanotte, indiener van een voorstel van decreet betreffende de duinen

Van de Lanotte

beuren. Het is trouwens logisch dat u de regering meer wantrouwt dan dat wij dat doen.

Het is echter niet juist dat het volgens u om een totaal andere benadering gaat. Ik beweer dat er met het voorstel van Agalev meer uitzonderingen zullen zijn dan met het onze.

We zijn de discussie gestart met de hoop een goede definitie te vinden voor de duinen. Geen van de drie voorgestelde definities is sluitend. In de loop van de werkzaamheden ben ik er rotsvast van overtuigd geworden dat de beste oplossing is ze op een kaart aan te duiden.

Ik heb er geen bezwaar tegen toe te geven dat ik uit de discussies en hoorzittingen heb bijgeleerd. Als men niets mag leren uit discussies en hoorzittingen en als men alles vooraf moet weten, hebben commissievergaderingen geen zin. Ik beschouw die opmerking dus niet als kritiek, integendeel.

Belangrijk is dat de beslissing snel wordt genomen. Ik heb met veel plezier vastgesteld dat de Executieve door het indienen van een amendement de beslissing heeft genomen. We dringen er bij de verantwoordelijke ministers op aan deze beslissing zo snel mogelijk uitvoering te geven want de druk op de duinen is groot. Ik wijs er echter op dat die druk tijdens de vorige jaren ook groot was en ik durf zelfs te betwijfelen of de druk nu groter is dan vroeger gelet op het feit dat het in de bouwsector nu niet zo schitterend gaat. Dit is echter een discussie over cijfers, die ik onvoldoende ken.

Er zijn heel wat problemen geweest inzake de verzoenbaarheid met de landbouw. Ik beschouw het niet als negatief om in dit geval tot een vergelijk te komen met de landbouwsector. Ik ben namelijk van oordeel dat de spanning tussen het beschermen van duinen en van voor het duinengebied belangrijke gronden en de landbouwsector veel minder groot is dan in andere sectoren waar het evenwicht tussen natuurbehoud en land-

bouw moeilijker is. Hier zijn beide belangen perfect verzoenbaar.

Wij hebben niet geprobeerd om een vaag compromis te sluiten of om een en ander persé te redden. Wij hebben geprobeerd de doelstellingen van het decreet zo duidelijk mogelijk te stellen. Het is niet de bedoeling dat de landbouw als een fossiel in het gebied wordt behouden maar economisch-landbouwkundige aspecten mogen geen alibi zijn om alles toe te laten.

We hebben duidelijk geopteerd voor een absoluut bouwverbod in onbebouwde gedeelten van het landbouwgebied. We weten wel dat de vorige decennia de druk op de landbouwsector om over te gaan tot recreatie groot was. Het opleggen van bouwverbod op weidegronden is dan ook niet in strijd met landbouwgebruik.

Moeilijker is het als men verbouwings- of aanpassingswerken wil doen aan een bestaande boerderij. Naar mijn oordeel zullen bijkomende activiteiten de duinen niet dienen.

Men beweert dat landbouwgrond nooit beschermd zal worden. Ik vind deze uitspraak wel merkwaardig aangezien we een amendement hebben ingediend dat tot doel heeft dergelijke bedrijven leefbaar te houden en dat dus in afwijkingen voorziet. Enerzijds een amendement indienen en anderzijds ervoor ijveren dat het niet wordt toegepast, is niet aan elkaar te rijmen. Het goedkeuren van de afwijking is een bewijs dat ook de landbouwgronden onder de beschermingsmaatregelen vallen.

U kan het verslag erop nalezen en u zal merken dat daarin een overzicht is gegeven van de verschillende beschermingsmaatregelen en de gradaties. Wat het bouwverbod betreft, is klassering bijvoorbeeld mogelijk volgens het decreet op monumenten en landschappen.

Ik meen dat het een klaar en duidelijk decreet is dat nog door andere maatregelen moet worden gevolgd. Ik geef toe dat het weinig subtiel is, maar ik beschouw dit gebrek aan subtiliteit niet noodzakelijk als een groot verwijt, integendeel. Wij hebben,

wat de schadevergoeding betreft, inderdaad een nogal zware ingreep gedaan. Ik wil hier toch met klem ontkennen dat er geen billijke schade-loosstelling is en dat alleen in het voorstel van de VLD in een normale schadevergoeding is voorzien. Ik kan toch ook de tekst van het voorstel van resolutie lezen. Ik heb nog het eerste voorstel, want nadien is dit enigszins gewijzigd. Er was eerst in een belasting voorzien, maar dat mocht volgens de liberale logica niet worden behouden. Iedereen heeft zijn eigen dogma's. Ik constateer alleen maar dat de amendementen zijn geëvolueerd in de tijd, mijnheer Daems. Men had eerst een belastingverhoging voorgesteld, dat nadien werd ingetrokken. Ik trek daaruit geen fundamentele conclusies, het is alleen leuk om te zien dat men ook in de VLD evolueert met de tijd en dat men ook een belastingverhoging ziet zitten,

Volgens u is de waardevermindering die moet worden vergoed het verschil tussen de gemiddelde grondwaarde van de in de onmiddellijke omgeving gelegen bouwgrond, die in de laatste vijf jaar vooafgaand aan dit decreet werd verkocht. Men neemt hier dus de gemiddelde verkoopwaarde uit de omgeving. In de duinen kan ik daaraan geen betere omschrijving geven dan speculatieve vergoedingen.

De heer M. Verwilghen : In uw voorstel wordt er toch ook niets concreets gezegd over de wijze waarop de schadevergoeding zal worden uitgekeerd en wat ze juist zal omvatten. Er wordt alleen als principe bepaald dat de periode vijf tot maximum acht jaar zal zijn. Men heeft zich dus niet verder geëngageerd. Dat is ook een onduidelijkheid. Ik vrees dat dit op termijn even speculatief zal uitvallen.

De heer J. Vande Lanotte : Wij hebben dat opzettelijk niet gedaan omdat het al bestaat. Wij hebben het gegeven van de planschade in de ruimtelijke ordening gewoon overgenomen. Er is trouwens een klein technisch foutje begaan. De heer Van Looy zal dat straks uitleggen.

Mijnheer Verwilghen, bij de planschadevergoeding is er een groot ver-

Van de Lanotte

schil. Hier neemt u, en dat is wel bepaald in ons decreet, de waarde na de bescherming en u vergelijkt dat met de verkoop van de omliggende goederen. Wij nemen de waarde na de bescherming en vergelijken dat met de aankoopprijs van dat goed. Ik geef u nogmaals het voorbeeld van de Zwinbosjes, die overigens door Napoleon werden ontvreemd en ten voordele van Lippens werd geschonken. Als men de overdracht van die goederen nu doet, zegt men nog altijd dat de eigendom onbekend is. Wat is nu de waarde van dat goed voor de planschade? Dat is namelijk de waarde die in de successierechten werden opgegeven wanneer hij ze kreeg. Die waarde is opzettelijk zo laag mogelijk gehouden. Deze waarde wordt nu vergeleken met de waarde van de bescherming. Bij de gronden van Lippens is het niet de waarde die hij aan de fiscus bekend heeft, overgemaakt voor zijn successierechten, maar de waarde van de verkoop die telt. Op dit ogenblik maakt dat op 1 miljard frank ongeveer 800 miljoen frank verschil uit.

Dat is het verschil in de tekst. Wij nemen wat hij heeft betaald en niet de speculatieve bouwwaarde.

De heer M. Verwilghen : Het bewuste amendement trokken wij later terug.

Ik zei dat de schadevergoeding billijk moet zijn en vooraf moest worden bepaald. In de rechtspraak vinden wij voorbeelden waar de rechtbanken niet zijn ingegaan op waardevermeerderingen die om louter speculatieve redenen werden toegekend of ingeroepen en dit enkel omdat dit niet strookte met het billijkheidsprincipe. Dit mes kan in twee richtingen snijden. Ik weet zeker dat de rechtbanken dit ook zouden hebben beseft als wij de klassieke procedure hadden gevoerd.

De heer J. Vande Lanotte : U distantieert zich dus van het amendement dat u zelf indiende?

De heer M. Verwilghen : Wij trokken het toch in, nietwaar?

De heer J. Vande Lanotte : Inderdaad, maar u 'diende het wel in de commissie in! Onze schadevergoeding is dezelfde als die voor de wetgeving op de ruimtelijke ordening, ze is billijk maar niet voorafgaand. Dit is trouwens niet nodig. Wij stelden enkel een termijn vast van vijf jaar, wat in de praktijk ook dikwijls gebeurt.

U verwees naar artikel 1 van het protocol van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens met betrekking tot die schadevergoeding. Ik liet u de nota al zien in de commissie en ik zal hem aan het verslag toevoegen. Zowel de Raad van State als het Hof van Cassatie en de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens hebben dit systeem van planschadevergoeding tot nu toe altijd verenigbaar geacht met het artikel 1 van het eerste protocol, onder meer omdat men er van uitgaat dat het hier niet om onteigening, maar om erfdiensbaarheid gaat. In dit geval is het zelfs niet noodzakelijk een schadevergoeding te voorzien, want de planschadevergoeding bestaat in de wet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening. Volgens het Europees Verdrag hoefde u die niet eens te plannen, in andere landen bestaat een dergelijke vergoeding immers evenmin. Dit wordt bevestigd en ik zal de nota overmaken zodat die aan het verslag kan worden toegevoegd. Dit is rechtspraak van de Europese Commissie voor de Rechten van de Mens, wat toch al een behoorlijk niveau is. In 1982 en 1983 deed de Raad van State vier uitspraken — Deweer, Parmentier, Puttemans en Zwitsers — waarin het systeem van planschadevergoeding conform de Grondwet werd bepaald.

Ten slotte benadruk ik dat wij in dit geheel een zeer belangrijk en controlebaar element hebben ingebouwd. De bescherming van bepaalde gebieden zal enkel gebeuren op voorstel van het Instituut voor Natuurbehoud: de Vlaamse Executieve kan daar van afwijken, maar het blijft een essentiële factor voor de politieke controle van wat wel of niet wordt aangenomen. De mensen van het instituut zijn het best geschikt om der-

gelijke voorstellen te formuleren, zij zijn in elk geval beter geplaatst dan de leden van de Raad zelf. Op deze manier blijft een controle door het instituut dan altijd mogelijk.

Met betrekking tot de VLD-resolutie wil ik nog even iets opmerken: ik heb de indruk dat wij daaruit kunnen afleiden dat het hen aan durf ontbreekt. Men zegt immers dat de executieve de nodige maatregelen moet treffen om die gebieden te beschermen maar terzelfdertijd stelt men dat in afwachting van deze wijziging een algemeen bouwverbod moet worden afgekondigd in deze gebieden — die gebieden die de executieve aanduidt, veronderstel ik. Zonder één juridische basis wilt u dat de executieve een algemeen bouwverbod oplegt. Hoe kan de executieve, binnen de huidige wetgeving op stedenbouw en ruimtelijke ordening, verbieden dat er wordt gebouwd op een woongebied? Dit kan niet, tenzij zij decretaal die bevoegdheid krijgt. Dat is wat wij doen, en wij willen het bovendien nog bevestigen.

U vraagt namelijk datgene wat in het decreet staat. De executieve kan aan de provincies en aan de gemeenten een richtlijn geven in verband met het opleggen van een bouwverbod. Het is u echter bekend hoe onzorgvuldig er met dergelijke richtlijnen kan worden omgesprongen.

De heer M. Verwilghen : Wij hebben daarmee geen moeite. Het was onze bedoeling, dit als een moratorium te omschrijven. Het is ons bekend dat de Vlaamse Executieve momenteel deze macht niet heeft. Wanneer wij echter een wijziging van de bestemming tot stand willen brengen en daarvoor de geëigende middelen gebruiken, zal dit ongeveer een termijn van negen maanden in beslag nemen. In deze tussenperiode is er dus een overbrugging nodig die alleen bij wijze van richtlijn zal kunnen worden verschaft aangezien dit momenteel nog niet wettelijk is vastgelegd.

Er moet worden onderzocht op welke manier de Vlaamse executieve deze macht in de toekomst wel zal kunnen uitoefenen. Deze regeling kan worden beschouwd als een moratorium,

Verwilghen

gestoeld op een richtlijn van de Vlaamse Executieve. Op een andere manier is deze regeling technisch en juridisch niet realiseerbaar.

De heer J. Vande Lanotte : Hiervoor is er reeds een precedent geweest. De Executieve heeft als richtlijn ook reeds een moratorium voor de varkens uitgevaardigd. De eerste beslissing om op basis van deze richtlijn een varkensstal te wijzigen werd onmiddellijk vernietigd door de Raad van State. Er moet een bouwverbod worden opgelegd, want aan de kust werd een richtlijn tot nu toe nog nooit opgevolgd.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, de regering moet zich over dit voorstel van decreet niet uitspreken. Toch wil ik stellen dat wij het wel eens zijn met de doelstellingen die in dit decreet zijn vermeld.

In de commissie heb ik vastgesteld dat de meningen in de loop van de discussies zijn bijgestuurd. Wij meenden dat dit voorstel van decreet kon uitgaan van de Vlaamse Raad en niet van de Vlaamse regering. Ik heb dus het initiatiefrecht aan het parlement gelaten.

In de huidige stand van zaken is er tijdens de eerstkomende maanden nog een belangrijke taak weggelegd voor de Vlaamse regering en voor de administratie. Ook is er een kritische opmerkzaamheid van wege de Vlaamse Raad vereist. Wij zullen ons best doen een evenwichtig besluit uit te werken dat rekening houdt met de geest van deze besprekingen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Ca-

poen houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen, evenals de tekst van het voorstel van resolutie dat wij gelijktijdig hebben behandeld.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

– Aangenomen.

Artikel 2

Aan de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud wordt een nieuw hoofdstuk IX met nieuwe artikelen 51 tot en met 57 toegevoegd, luidend als volgt :

„HOOFDSTUK IX

Specifieke bepalingen voor de maritieme duinstreek

Artikel 51

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de maritieme duinstreek, zoals in bijlage in kaart gebracht.

Artikel 52

§ 1. In afwijking van de bepalingen van de voorgaande hoofdstukken kan de Vlaamse Executieve op voordracht van het Instituut voor Natuurbehoud, met het oog op de bescherming, de ontwikkeling en het beheer van de maritieme duinstreek, delen van de maritieme duinstreek als beschermd duingebied aanduiden. Landbouwgronden, die gelegen zijn in de agrarische gebieden van de gewestplannen en van de plannen van aanleg, vastgesteld overeenkomstig de wetgeving houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en in de maritieme duinstreek, kunnen enkel worden beschermd als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied. Hun landbouwkundige bestemming blijft onverminderd voortbestaan.

De aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt vanaf de publikatie van het besluit een volledig bouwverbod in, ongeacht de stemming van het goed volgens de in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw vastgestelde en goedgekeurde bestemmingsplannen of verleende verkavelingsvergunningen . Dit bouwverbod geldt niet voor zover het gaat om verbouwing, herbouw en uitbreiding van bestaande landbouwbedrijven en voor zover deze werken geen wijziging van de landbouwbestemming tot gevolg hebben.

§ 2. Bij de aanduiding als beschermd duingebied of als voor het duingebied belangrijk landbouwgebied houdt de Vlaamse Executieve rekening met :

– de mogelijke dreiging die op het gebied rust, in het bijzonder in het woongebied en in het gebied voor recreatie, en die het behoud ervan als duingebied onmogelijk zou maken of sterk verminderen ;

– het belang van het gebied voor het natuurbehoud in het algemeen en voor het behoud van het globaal duinenareaal in het bijzonder ;

– de reeds op het gebied rustende bescherming.

§ 3. De Vlaamse Executieve legt binnen drie maanden de besluiten die in uitvoering van dit artikel genomen zijn, ter bekrachtiging aan de Vlaamse Raad voor. De besluiten vervallen van rechtswege indien ze niet binnen zes maanden na de voorlegging bekrachtigd worden. Indien binnen zes maanden na het nemen van het besluit de Vlaamse Raad ontbonden wordt, wordt de termijn voor bekrachtiging met zes maanden verlengd.

Artikel 53

§ 1. Uiterlijk op 31 december 1994 moet voor de Vlaamse kustgemeenten, voor het gedeelte van hun grondgebied gelegen binnen de maritieme duinstreek, een perceelsgewijze inventaris worden opgemaakt van de

Voorzitter

gebieden waar, met het oog op een maximaal behoud en optimaal beheer van de maritieme duinstreek, bestemmingswijzigingen of beperkende maatregelen wenselijk zijn. Voor deze percelen bevat de inventaris minstens de volgende gegevens :

- a) de bestemmingszones volgens de heersende plannen van aanleg ;
- b) de eigendomsstructuur voor zover een bestemmingswijziging wordt voorgesteld ;
- c) de gemotiveerde voorstellen tot wijziging, eventueel met specifieke beperkingen ;
- d) voor wat de bouwzones betreft, opgave en beschrijving van de kadastrale percelen waarvan de **niet-bouwing** wenselijk wordt geacht.

Deze inventaris wordt opgemaakt door de Vlaamse Executieve, in samspraak met de betrokken gemeenten. De gemeenten stellen de nodige informatie ter beschikking.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure van openbaar onderzoek bij het opmaken van deze inventaris.

Artikel 54

§ 1. Schadevergoeding is ingevolge het in artikel 52 bedoelde bouwverbod verschuldigd wanneer het bouwverbod een einde maakt aan de bestemming als woongebied en voor zover overeenkomstig de geldende voorschriften en beleidsregels op basis van deze bestemming effectief een bouwvergunning kon worden afgeleverd.

§ 2. Het recht op schadevergoeding ontstaat bij overdracht van het goed, bij weigering van een bouwvergunning of bij het afleveren van een stede-bouwkundig attest, met dien verstande dat de vordering tot schadevergoeding ten vroegste vijf jaar en ten laatste acht jaar na de inwerking-treding van dit decreet kan worden ingesteld.

§ 3. De waardevermindering die voor de schadeloosstelling in aanmerking

genomen wordt, dient te worden geraamd als het verschil tussen enerzijds de waarde van het goed op het ogenblik van de verwerving, geactualiseerd op basis van de index van de consumptieprijs tot op de dag van het ontstaan van het recht op schadevergoeding, en anderdeels de waarde van het goed op het ogenblik van het ontstaan van het recht op schadevergoeding .

§ 4. Enkel de waardevermindering rechtstreeks voortvloeiend uit het in artikel 52 bedoelde bouwverbod komt in aanmerking voor schadevergoeding. De waardevermindering ten belope van twintig procent moet zonder vergoeding worden gedoogd. Voor de berekening van de schadevergoeding wordt geen rekening gehouden met de overdracht van goederen die na 1 januari 1993 doorgang vond.

§ 5. Er is geen vergoeding verschuldigd in de gevallen bedoeld in artikel 37, tiende lid van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-bouw.

§ 6. De Vlaamse Executieve bepaalt de uitvoeringsmodaliteiten van dit artikel, inzonderheid wat betreft de vaststelling van de waarde van het goed en de actualisering ervan. Wat de actualisering betreft, kan de Vlaamse Executieve forfaitaire **aanpassingscoëfficiënten** vaststellen.

Artikel 55

De Vlaamse Executieve kan in overeenkomst met de eigenaars en de gebruikers van de betrokken gronden beheersovereenkomsten sluiten met het oog op een voor het natuurbehoud verantwoord beheer van de maritieme duinstreek.

Artikel 56

Onverminderd de bepalingen van artikelen 45, 46 en 47 van deze wet, worden met een geldboete van tweehonderd tot vijftigduizend frank gestraft, diegenen die handelen in strijd met de bepalingen van dit hoofdstuk. Onverminderd deze straf beveelt de

rechtbank zo nodig de plaats in zijn vroegere staat te herstellen.

Artikel 57

De Vlaamse Executieve duidt de ambtenaren aan die belast zijn met het toezicht op de naleving van dit decreet. Deze ambtenaren en de burgemeester van de betrokken gemeente kunnen mondeling ter plaatse de staking van het werk of van de handelingen gelasten, wanneer zij vaststellen dat deze in strijd zijn met het bouwverbod bedoeld in artikel 52.

Het proces-verbaal van vaststelling wordt, bij ter post aangetekende brief met bericht van ontvangst, ter kennis gebracht van de opdrachtgever van het werk of de handelingen en van de persoon of de aannemer die het werk of de handelingen uitvoert. Een afschrift van deze stukken wordt tegelijk naar de betrokken gemeente gezonden.

De betrokkene kan in kort geding de opheffing van de maatregel vorderen tegen het Vlaamse Gewest of de betrokken gemeente, naargelang de beslissing uitgaat van de ambtenaren bedoeld in het eerste lid of van de burgemeester van de betrokken gemeente.

De in dit artikel bedoelde ambtenaren of de burgemeester van de betrokken gemeente zijn gerechtigd tot het treffen van alle maatregelen, verzegeling inbegrepen, om te voorzien in de onmiddellijke toepassing van het bevel tot staking, van de **bekrachtigingsbeslissing** of, in voorkomend geval, van de beschikking van de rechter.“.

Bij artikel 2 werd een amendement ingediend door de heer Van Looy.

Artikel 2

A. In de voorgestelde tekst van hoofdstuk IX van de wet van 12 juli 1993 op het natuurbehoud in artikel 54, § 1 op de derde regel de woorden „als woongebied” weglaten.

B. In voornoemd artikel in § 6 de laatste zin weglaten.

Voorzitter

De stemming over het amendement en de tekst van artikel 2 worden aangehouden.

Een tweede amendement werd ingediend door de heer Maertens en mevrouw Dua. De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte : Mijnheer Van Looy, gaat dit amendement over de bouwzone of over de forfaitaire aanduiding ? U heeft er immers twee ingediend.

De voorzitter : De heer Van Looy heeft het woord.

De heer J. Van Looy : Het eerste amendement betreft paragraaf 1 van artikel 54. Ik zou daar de woorden als woongebied willen schrappen omdat de tekst nu de indruk geeft dat schadevergoeding enkel mogelijk is in woongebieden. In de commissie waren wij het er toch over eens dat ook voor recreatiegebieden — dat zou kunnen worden omgezet in natuurgebied — een schadevergoeding mogelijk moest zijn. Volgens mij moet de schadevergoeding wat ruimer worden geïnterpreteerd.

Het tweede amendement heeft betrekking op paragraaf 6 waar ik de laatste regel zou willen schrappen omdat dit artikel is overgenomen uit de wet op de stedenbouw. Maar in paragraaf 3 is aan de actualisering nu toegevoegd : op basis van de index van de consumptieprijzen.

In de wet op de stedenbouw was dit opgenomen in een uitvoeringsbesluit . Een uitvoeringsbesluit dat mogelijk was op basis van de laatste zin van paragraaf 6, die zegt dat de executieve de wijze van actualisering bepaalt. Door nu op basis van de index die consumptieprijzen hier direct in het decreet op te nemen, is de laatste zin van paragraaf 6 overbodig en eigenlijk tegenstrijdig geworden.

De voorzitter : De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte : Wat het

eerste amendement betreft, is het een technisch foutje om het als woongebied in te schrijven. In de discussie is dat waarschijnlijk onvoldoende duidelijk gebleken. Ik zal dat tegen woensdag eens goed bekijken. Men heeft het artikel 37 van de stedenbouwwet enkel foutief overgeschreven.

Wat het tweede amendement betreft, ben ik het niet met u eens. In het uitvoeringsbesluit hebben wij geprobeerd de index van de consumptieprijzen in het decreet op te nemen omdat dit meer rechtszekerheid biedt en duidelijk is. Behoudens dit kan de Executieve een aantal regels tot berekening bepalen : men bepaalt de index voor een bepaald jaar. Men kan echter niet afwijken van de regel van de indexering. De forfaitaire toepassingen die men maakt, zijn eigenlijk de concrete herrekeningen naar een aantal gegevens toe. Iedere drie jaar wordt het gemiddelde van die indexen gepubliceerd en dat wordt dan toegepast. Het is een uitvoering van wat in het decreet staat en dus absoluut geen vorm van afwijking. Dit geldt onder andere voor de vaste indexen die men voor het gehele jaar hanteert.

Wat de overgangen bij onder andere successies betreft, zijn ook een aantal bepalingen over wederindienstneming die geregeld zijn door het besluit en die eigenlijk alleen maar een praktische toepassing zijn van berekeningen op basis van onder meer kadastragegevens. Volgens mij heeft het nog altijd zijn nut om dit expliciet te bepalen. Vroeger was dit niet bepaald in het planschade-besluit, artikel 37. Men heeft in de rechtsleer vaak betreurt dat dit niet expliciet was bepaald.

Inzake het eerste amendement is het een probleem van louter technische aard. Op het vlak van het tweede amendement stelt zich eigenlijk geen probleem om dit te bepalen. In tegendeel, het laat een makkelijkere werkwijze toe.

De heer J. Van Looy : Ik zal het ook nog eens nakijken.

De voorzitter : De stemming over artikel 2 wordt aangehouden.

Er werd eveneens een voorstel ingediend door de heer Maertens en mevrouw Dua ertoe strekkende een artikel 2(bis) in te voeren.

Artikel 2

Dit artikel vervangen door de volgende bepaling :

„Artikel 2

Aan de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud wordt een nieuw hoofdstuk IX met nieuwe artikelen 51 tot en met 54 toegevoegd, dat luidt als volgt :

„HOOFDSTUK IX

Specifieke bepalingen voor de bescherming en het beheer van het maritieme duinengebied

Artikel 51

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder

1° maritiem duinengebied : de bodemkundige streek in de kustgemeenten met een in hoofdzaak zandig sediment en met zoet grondwater, zoals deze is afgebakend op de Bodemkaart van België ;

2° aaneengesloten woongebieden : de delen van de gemeenten met als bestemming woongebied, gekenmerkt door :

— ofwel een aaneengesloten bebouwing ;

— ofwel een volledig bebouwd bouwblok ;

— ofwel een volledig afgewerkte verkaveling van meer dan drie hectare ;

3° natuurkerngebied : gebied waar de natuurfunctie maximaal moet worden veilig gesteld ;

4° natuurontwikkelingsgebied : gebied waar door specifieke maatregelen de aanwezige natuurwaarden ten volle worden benut om het gebied tot natuurgebied te ontwikkelen.

Voorzitter

Artikel 52

De maatregelen tot bescherming hebben als doel

1° een maximaal behoud en bescherming van de nog niet bebouwde gedeelten van het maritieme duinengebied als natuurkern- of natuurontwikkelingsgebied en het voorzien in een doelmatig beheer, herstel en/of ontwikkeling van de specifieke natuurwaarden van het duinengebied ;

2° het afbakenen van andere gedeelten van het maritieme duinengebied als natuurkern- en natuurontwikkelingsgebieden, onder meer omwille van hun exemplarisch karakter of om te komen tot aaneengesloten duinencomplexen.

Artikel 53

§ 1. Er geldt vanaf 1 juni 1993 een volledig bouwverbod en een absolute bescherming vanuit het oogpunt van het natuurbehoud op elk aaneengesloten geheel van meer dan een halve hectare van het maritieme duinengebied waarop per 31 mei 1993 geen met vergunning opgetrokken gebouw, geen vaste inrichting of infrastructuur aanwezig was, of dat op die datum niet als tuin was aangelegd. Deze gebieden worden op basis van de in artikel 54, § 1 bedoelde inventaris als natuurkern- of natuurontwikkelingsgebied aangeduid.

§ 2. Voor het deel van het maritieme duinengebied waarop § 1 niet van toepassing is, geldt volgende regeling :

Er is een tijdelijk bouwverbod tussen 1 juni 1993 en 31 mei 1996. Dit tijdelijk bouwverbod wordt opgeheven voor de aaneengesloten woongebieden van de betrokken gemeenten van zodra de Vlaamse Executieve de grenzen ervan heeft vastgelegd. De vastlegging van deze gebieden gebeurt uiterlijk op 31 december 1993. Het hierbij tijdelijk uitgevaardigde bouwverbod kan geen aanleiding geven tot enige vorm van schadeloosstelling.

§ 3. Voor 31 mei 1996 kan de Vlaam-

se Executieve het tijdelijk bouwverbod na onderzoek van de natuurwaarde en de mogelijkheden voor hernieuwde natuurontwikkeling van de betrokken percelen op basis van de in artikel 54, § 1 bedoelde inventaris ofwel omzetten in een volledig bouwverbod ofwel opheffen. De percelen met een volledig bouwverbod worden daarbij toegevoegd aan het natuurkern- of natuurontwikkelingsgebied zoals bepaald in § 1.

§ 4. Het volledig of tijdelijk bouwverbod houdt in dat er enkel instandhoudings- en onderhoudswerken aan de bestaande gebouwen kunnen worden uitgevoerd, die het huidige of vergunde gebruik van het gebouw naar de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen, zonder dat van enige transformatie of toevoeging sprake kan zijn. Niet vervalven bouwvergunningen, afgegeven voor de inwerkingtreding van het bouwverbod, blijven binnen de wettelijke bepalingen onverkort geldig.

§ 5. De geldende voorschriften van de plannen van aanleg opgesteld overeenkomstig de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, waarvan door het volledig bouwverbod en de voorziene aanduiding als natuurkern- of natuurontwikkelingsgebied wordt afgeweken, houden op te gelden. De plannen van aanleg worden wat betreft die voorschriften, in herziening gesteld met de bedoeling ze aan te vullen overeenkomstig de bepalingen van dit artikel.

§ 6. In afwijking van artikelen 37 en 38 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

1° kan voor de berekening van de schadevergoeding geen rekening worden gehouden met de overdracht van goederen die na 1 januari 1993 doorgang vonden ;

2° moet voor het onbebouwde gedeelte van het goed de waardevermindering zonder vergoeding worden gedoogd ten bedrage van de helft van die waarde ;

3° kan de vordering tot schadevergoeding ten vroegste worden ingesteld drie jaar na de inherzieningstelling van het plan van aanleg ; de vorderingen vervallen definitief acht jaar na de inherzieningstelling.

§ 7. Overtredingen ten aanzien van dit artikel of van de in uitvoering ervan genomen besluiten worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van Titel IV, Hoofdstuk III — Strafbepalingen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

Artikel 54

§ 1. Met het oog op de afbakening van de natuurkern- en natuurontwikkelingsgebieden in het maritieme duinengebied wordt voor het gedeelte van het grondgebied van de gemeenten waar overeenkomstig artikel 53, § 1 een volledig bouwverbod geldt en overeenkomstig artikel 53, § 2 een tijdelijk bouwverbod blijft gelden na 31 december 1993, een percelsgewijze inventaris opgemaakt voor 31 december 1994. Deze inventaris omvat minstens volgende gegevens :

a) de ecologische basisgegevens, zoals onder meer de gegevens van de Bodemkaart van België, de geomorfologische classificatie, het duintype, de wijze en tijd van ontstaan, de aanwezige vegetatie, gegevens betreffende de fauna ;

b) de bedreigingen ten aanzien van de natuurlijke ontwikkeling en de natuurwaarde van het duinengebied ;

c) de bestemmingszones volgens de van kracht zijnde plannen van aanleg ;

d) de eigendomsstructuur voor zover een bestemmingswijziging wordt voorgesteld ;

e) de gemotiveerde voorstellen tot wijziging, eventueel met specifieke beperkingen ;

f) voor wat de bouwzones betreft valend onder artikel 53, § 2, de opgave en beschrijving van de kadastrale percelen waarvan de niet-bebouwing wenselijk wordt geacht ;

Voorzitter

g) de opgave en beschrijving van de gebouwen waarvan op termijn de afbraak in het kader van de natuurontwikkeling wenselijk is.

Deze inventaris wordt voor de Vlaamse Executieve opgemaakt door het Instituut voor Natuurbehoud. De gemeentebesturen stellen daartoe de nodige informatie ter beschikking. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure van het openbaar onderzoek en de wijze waarop de gemeenteraden advies kunnen geven bij de opmaak van deze inventaris.

§ 2. Voor alle gedeelten van het maritieme duinengebied die als natuurkern- of natuurontwikkelingsgebied zijn aangeduid, worden beheersplannen opgesteld. Deze beheersplannen hebben als doel de natuurfunctie in deze gebieden maximaal te ontwikkelen.

Per aaneengesloten gebied van het maritiem duinengebied waarop artikel 53, § 1 van toepassing is, wordt tegen 31 december 1994 een gemeenschappelijk beheersplan opgemaakt door de betrokken eigenaars. Voor de gebieden die overeenkomstig artikel 53, § 3 worden toegevoegd aan het natuurkern- of natuurontwikke-

lingsgebied wordt binnen het jaar na de toevoeging het beheersplan uitgebreid en aangepast aan de nieuwe situatie.

§ 3. De Vlaamse Executieve legt de voorwaarden vast waaraan de beheersplannen moeten voldoen, en bepaalt de procedure tot goedkeuring ervan. De dienst Natuurbehoud van de administratie van Milieu, Natuur en Landinrichting kan in de plaats treden van eigenaars wanneer deze na het verstrijken van de opgelegde termijnen en na een ingebrekestelling binnen de zes maanden geen beheersplan hebben ingediend. De dienst kan hiervoor beroep doen op derden. De kosten voor het opmaken van het beheersplan worden verhaald op de eigenaars van de betrokken percelen.

§ 4. De Vlaamse Executieve bepaalt nadere regels waarbinnen beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten met de eigenaars van de betrokken gronden teneinde de beheersplannen uit te voeren.““.

De stemming wordt aangehouden.

Artikel 3

De Vlaamse Executieve bepaalt de

modaliteiten voor de uitvoering van dit decreet.

Geen opmerkingen ?

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen woensdag 7 juli om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur en 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt om 17.40 uur gesloten.

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Vergadering van 22 juni 1993

Vaste verslaggever : de heer E. De Groot, secretaris van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden over de bedreiging van het Zwin zowel door de bouw van het vakantiedorp te Cadzand als van het congrescentrum in de Zwinbosjes te Knokke

1. Uiteenzetting van de heer M. Maertens

Over de bijzonder grote waarde van het Natuurreservaat Het Zwin en de bijzondere beschermingsmaatregelen hoef ik niet uit te weiden. Dit is voldoende bekend. Op 3 maart 1992 ondervroeg ik de minister over de onteigeningsprocedure van de Zwinbosjes in verband met de mogelijke bouw van een congrescentrum op de plaats van de zogenaamde "Swimming-pool" en op 20 april laatstleden over de bedreiging van het Zwin door de bouw van een vakantiedorp in Cadzand-bad op Nederlands grondgebied. Over de bedreiging van het Zwin door de verzanding wil ik het hier nu niet hebben, ook al is het een feit dat de verzanding de laatste jaren in versneld tempo doorgaat. De gemengde Zwin-commissie wijst al jaren op dit probleem, omdat het slikken- en schorregebied dreigt te veranderen in een groot duinengebied. De oorzaken daarvan zijn gekend : naast de natuurlijke verzanding, die reeds eeuwen doorgaat, is er de zeer snelle verzanding door het bouwen van de oostelijke strekdam van de Zeebrugse haven, de baggerwerken met slibstortingen, en de daarmee gepaard gaande stroom- en geulwijzigingen in de zeebodem voor de Oostkust. Wanneer niet dringend een grondige studie wordt gemaakt van dit fenomeen, en daaruit de nodige conclusies worden getrokken, zal Het Zwin binnen enkele decennia zijn waarde verloren hebben. Hier zullen ingrijpende beheersmaatregelen nodig zijn.

Maar ik meen dat de minister van dit probleem voldoende op de hoogte is, en daar in de eerstvolgende jaren de nodige aandacht zal aan schenken. Veel dringender zijn de problemen rond de Zwinbosjes en rond Cadzand. Die moeten in de eerste weken een oplossing krijgen. Wat de Zwinbosjes betreft, wil ik er eerst en vooral op wijzen dat Europees Commissaris Van Miert op 9 juli 1992 namens de Europese Commissie verklaarde, dat de Commissie de nodige maatregelen zou treffen om te garanderen dat de Communautaire milieuwetgeving er correct zou worden toegepast, terwijl de heer Paleokrassas op 16 april laatstleden nog verklaarde dat de Belgische instanties nog niet hadden geantwoord op het verzoek van de Commissie van juli 1992 om uitvoerige informatie nopens de overtreding inzake het behoud van de vogelstand en de Conventie van Ramsar. Bijna een volledig jaar zwijgen is verdacht.

Graag had ik geweten wat de oorzaak is van het lange uitblijven van het antwoord over het Zwin aan de Commissie, en ik weet dat dit ondertussen op 12 mei is gegeven — en dat het standpunt van de Vlaamse Regering is, dat er met de argumenten van de Europese Commissie zal rekening gehouden worden bij een eventuele bouw aanvraag of de vaststelling van een BPA. Daarbij verwees de Executieve ook terecht naar de problemen aan de Nederlandse zijde van het Zwin, en daarom wil ik op beide punten dieper ingaan, en wat meer uitleg krijgen. U weet wellicht dat de Compagnie Het Zoute onlangs, bij monde van de voormalige schepen van ruimtelijke ordening van Knokke-Heist een nieuw voorstel heeft gelanceerd, dat neerkomt op een zeer aanlokkelijk ruilverstel. De compagnie vraagt de bouw van een Congrescentrum op de geënclaveerde Swimming-pool toe te laten in ruil voor de overdracht tegen een symbolische frank van een 38 ha groot gedeelte van de Zwinbosjes aan de Vlaamse Gemeenschap. De overige 166 ha van de Zwinbosjes zouden eigendom blijven van de Cie, die voor het beheer zou blijven instaan, maar ook worden ingelijfd bij het particulier natuurreservaat. Daaraan wordt toegevoegd, dat het nieuwe congrescentrum kleinschaliger zou worden opgevat dan oorspronkelijk gepland. Tot daar het voorstel. Ik wil daarbij toch het volgende opmerken :

a) 166 ha + 38 ha = 204 ha, en niet 220 ha. Waar is de laatste 16 ha naartoe ?

b) die Cie beheert eigenlijk niets van de Zwinbosjes :

- het wordt overwoekerd en platgelopen ;
- de weiden worden overbemest en de poeltjes zijn gedempt ;
- de boomkijkers zijn nagenoeg verdwenen door het uitzetten van karpers en nachtreigers ;

c) het kleinschaliger zijn van het nieuwe congrescentrum zal hoe dan ook de druk op het natuurgebied verhogen.

Het is dan ook noodzakelijk dat de bestemming van het Swimming-Pool-terrein dient gewijzigd te worden van "gebied voor dagrecreatie" naar "natuurgebied met wetenschappelijke waarden", zoals trouwens op het ontwerp-gewestplan is aangeduid, en dat de enclave door uw collega Sauwens dient beschermd te worden en toegevoegd aan het rangschikkingsbesluit van

1983. Daarnaast moeten de ruïnes van de Swimming-Pool worden gesloopt en het terrein in zijn oorspronkelijke duinentoestand worden hersteld. Dit is de enige ernstige oplossing, en niet de verleidelijke ruil.

Graag had ik dan ook vernomen of u en uw collega bij hun vroegere standpunt blijven, dat de afbraak van de bestaande gebouwen met het herstel als duinengebied en de bestemmingswijziging naar natuurgebied, zoals voorzien op het ontwerp-gewestplan, de enige wetenschappelijke en politiek aanvaardbare oplossing is, en wanneer de gewestplan-wijziging ter zake zal gerealiseerd zijn in deze zin. Hebt u het standpunt van collega Kelchtermans, en bent u bereid aan collega Sauwens de uitbreiding van het rangschikkingsbesluit te vragen ?

Tenslotte het probleem van Cadzand. Op mijn vraag van 20 april wil ik niet terugkeren, maar ik weet dat er tot nu toe alleen een unaniem Vlaams-Nederlands advies is uitgebracht van de werkgroep van de Benelux Economische Unie aan het College van Gedeputeerde Staten van Zeeland. Het zal dus noodzakelijk zijn via de Benelux bestuurlijk overleg organiseren, en dit door gebruik te maken van de formele Benelux-beschikking inzake het overleg in verband met de streekplannen, wat uiteindelijk tot de bevoegdheid van uw collega Kelchtermans behoort. Cadzand zal moeten akkoord gaan met de Artikel 19-procedure, die door de Benelux wordt gevraagd. Daarbij wil ik toch ook verwijzen naar de plannen voor de Verse Polder en het Withof, die in het streekplan moeten worden herzien ; maar daarop verder doorgaan zou ons te ver leiden, ook al zijn deze beide punten hoogst belangrijk.

Graag had ik vernomen of er nopens Cadzand reeds bestuurlijk contact werd opgenomen met de Provinciale Staten van Zeeland, wat de eisen waren van de Vlaamse Regering en wat het antwoord is van de Provinciale Staten ?

2. Antwoord van de minister

De vraag van het geachte lid heeft zowel betrekking op het aspect leefmilieu en natuurbehoud als op de ruimtelijke ordening. Ik kan hierbij melden dat het antwoord mede namens minister Kelchtermans, bevoegd voor de ruimtelijke ordening gegeven wordt.

1. Slechts bij brief van 27 januari 1993 hebben de diensten van de Commissie van de EG aan België de informatie gevraagd in verband met de eventuele inplanting van een congrescentrum te Knokke-Heist aan de rand van het Zwin, hoewel de bevoegde EG-commissaris reeds op 9 juli 1992 deze vraag had aangekondigd.

De vraag werd doorgestuurd naar de bevoegde diensten voor onderzoek en advies. Op 31.03 heb ik de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening, mijn standpunt meegedeeld, met name dat het initiatief de toepassing van de richtlijn 79/409/EEG (behoud van de vogelstand) in het gedrang zou brengen.

Dit centrum ligt evenwel buiten de bijzondere beschermingszone voor vogels aangewezen op grond van artikel 4 van de richtlijn, maar de omvang van de impacten ervan wordt ingeschat als erg nadelig ten aanzien van de beschermingszone zelf.

Mijn diensten hebben de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening gewezen op de nadelige effecten van de inplanting op de bijzondere beschermingszone.

Ik heb gevraagd dat, gezien de vraag tot het bevoegdheidsdomein van de ruimtelijke ordening behoort, de ter zake bevoegde minister het schrijven van de Commissie zou beantwoorden.

Op 8 april heb ik de Permanente Vertegenwoordiger bij de EG meegedeeld dat ik aan de Vlaamse minister van Ruimtelijke Ordening gevraagd heb het antwoord te verstrekken.

Minister Kelchtermans laat weten op 12 mei dit antwoord verstrekt te hebben, waarin gesteld wordt dat bij de besluitvorming over een eventuele bouwaanvraag of de vaststelling van een bijzonder plan van aanleg met de aangehaalde elementen zal rekening worden gehouden. Tevens wijst minister Kelchtermans in zijn schrijven op de gevaren van de geplande inplanting van een recreatieoord aan Nederlandse zijde van het Zwin.

2. De inplanting van een vakantiedorp met kuurhotel te Cadzand-Bad werd reeds meermaals besproken in de Beneluxwerkgroep "Harmonisatie plannen WEST" van de Bijzondere Commissie voor de Ruimtelijke Ordening van de Benelux Economische Unie.

De Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen heeft mij eveneens medegedeeld dat op 3 december 1992 een overleg heeft plaats gehad met de gedeputeerde voor toerisme van de provincie Zeeland over het bouwproject.

Ondanks het feit dat een MER in de Nederlandse wetgeving niet verplicht is voor de voorliggende bouwaanvraag, heeft de Westvlaamse delegatie aangedrongen opdat toch een MER zou opgesteld worden en dat rekening zou worden gehouden met de grensoverschrijdende effecten van het project.

Ingevolge het Benelux-overleg, heeft de Secretaris-generaal van de Benelux Economische Unie het College van de Gedeputeerde Staten van de provincie Zeeland op 1 februari 1993 gewezen op de negatieve effecten van het plan "Cadzand-Bad".

Minister Kelchtermans deelt mij mee dat hij de problematiek te berde zal brengen in het overleg met minister Alders, die bevoegd is voor de ruimtelijke ordening in Nederland.

3. Mijn standpunt en het standpunt van mijn collega Kelchtermans met betrekking tot de inplanting van het congrescentrum te Knokke-Heist is ongewijzigd, namelijk dat dergelijk initiatief een onaanvaardbare schending van het natuurlijk milieu en van de landschappelijke omgeving zou betekenen en dit er bijgevolg niet thuishoort.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

Vergadering van 22 juni 1993

Vaste verslaggever : de heer E. De Groot, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vicepresident van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de omzetting van de Europese richtlijnen

1. Uiteenzetting van de heer L. Barbé

Ons land heeft niet zo'n goede reputatie inzake de naleving van het Europees gemeenschapsrecht. Ook inzake leefmilieu waren en zijn er problemen. Uit het antwoord van de heer Urbain, federale minister voor Buitenlandse Handel en Europese Zaken op een schriftelijke vraag (vraag nr. 58 van 22 februari 1993) blijkt dat Vlaanderen (mede-) verantwoordelijk is voor verschillende inbreukprocedures tegen ons land wegens niet of niet volledig omzetten of uitvoeren van verschillende richtlijnen inzake leefmilieu. Daarnaast zijn er nog veroordelingen door het Hof van Justitie in deze materie (recent nog inzake luchtvervuiling).

Kan de minister voor deze richtlijnen meedelen waarom de Europese Commissie of het Hof van Justitie van mening is dat het Vlaams Gewest in overtreding is met de omzetting of uitvoering ervan ? Welke maatregelen heeft de minister genomen om alsnog die richtlijnen volledig om te zetten of uit te voeren ? Overweegt de minister de verslagen die volgens sommige richtlijnen regelmatig aan de Europese Commissie moeten bezorgd worden ook aan de leden van de Commissie voor Leefmilieu te bezorgen ?

2. Antwoord van de minister

1. Vooreerst wil ik het geachte lid verwijzen naar de bijlage bij mijn beleidsbrief van oktober 1992, waarin een volledig overzicht gegeven wordt van de door de Europese Commissie ingestelde inbreukprocedures tegen het Koninkrijk België, waarbij het Vlaamse Gewest betrokken partij is, met een beknopte opgave van de reden waarom de Commissie van mening is dat de betrokken milieurichtlijnen niet volledig zijn omgezet of uitgevoerd in het Vlaamse Gewest.

Sinds oktober 1992 zijn er voor een aantal richtlijnen op deze lijst nieuwe ontwikkelingen :

– Op 27 november 1992 heeft de Commissie afstand van geding gedaan in de zaak die zij tegen België had aangespannen wegens onvolledige omzetting in het Vlaamse Gewest van richtlijn 86/662/EEG betreffende de geluidsemmissies van bepaalde bouwmachines. De Commissie heeft inderdaad geoordeeld dat deze richtlijn volledig is omgezet door het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 juli 1992.

– Op 10 maart 1993 heeft het Hof van Justitie haar arrest geveld in de zaak betreffende de onvolledige omzetting van richtlijn 85/203/EEG inzake de luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxyden. Het Hof heeft geoordeeld dat artikel 11 van deze richtlijn, betreffende het verplichte overleg tussen lidstaten bij de vaststelling van luchtkwaliteitsnormen in grensgebieden, ten onrechte niet was omgezet in het KB van 1 juli 1986 tot vaststelling van luchtkwaliteitsnormen voor stikstofdioxyden. Ik zal aan de Vlaamse regering een ontwerp van besluit tot wijziging van dit KB voorleggen, om tegemoet te komen aan dit arrest.

– Op 5 mei 1993 heeft het Hof van Justitie uitspraak gedaan in de procedure betreffende de omzetting van richtlijn 80/68/EEG betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging. Het Hof heeft akte genomen van het feit dat de Europese Commissie op 15 december 1992 afstand van geding gedaan heeft voor alle grieven die zij oorspronkelijk had aangevoerd tegen het Vlaamse Gewest. Het Hof heeft België uiteindelijk alleen veroordeeld wegens de gebrekkige omzetting van de richtlijn in het Waalse Gewest.

– Sinds de inwerkingtreding van Vlarem II op 1 januari 1993 zijn de bepalingen van de richtlijnen 78/176/EEG en 89/428/EEG betreffende de titaandioxyde-industrie, 84/360/EEG betreffende luchtverontreiniging door industriële installaties, en 86/278/EEG betreffende het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw volledig omgezet in het Vlaamse recht. De relevante bepalingen van Vlarem II werden officieel ter kennis gebracht van de Europese Commissie.

– Op 28 april 1993 heeft de Commissie het Koninkrijk België voor het Hof van Justitie gedagvaard wegens niet-omzetting van richtlijn 86/278/EEG betreffende het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw. De Commissie beweert dat zij niet op de hoogte is gesteld van enige uitvoeringsbepaling, terwijl de desbetreffende bepalingen van Vlarem II haar op 30 december 1992 door de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de EG officieel werden meegedeeld. De Commissie zal hoe dan ook voor het Hof van Justitie niets anders kunnen doen dan haar klacht intrekken voor zover zij betrekking heeft op het Vlaamse Gewest.

— Ook voor de richtlijnen 88/347/EEG betreffende de lozing van bepaalde gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu, 88/609/EEG betreffende luchtverontreiniging door grote stookinstallaties, en 89/369/EEG en 89/402/EEG betreffende luchtverontreiniging door huisvuilverbrandingsinstallaties bevat Vlarem II omzettingbepalingen. Daar deze bepalingen op sommige punten onvolledig zijn, heb ik aan mijn administratie opdracht gegeven om in het kader van de globale evaluatie en bijsturing van Vlarem II de nodige wijzigingsbepalingen voor te bereiden.

— Ik zal morgen aan de Vlaamse regering een ontwerp van besluit houdende omzetting van richtlijn 90/667/EEG betreffende de verwijdering en verwerking van dierlijk afval ter goedkeuring voorleggen.

2. Voorts wens ik het geachte lid erop te wijzen dat ik mij, wat de correcte omzetting van de Europese richtlijnen betreft, niet wens te beperken tot die richtlijnen waarvoor de Commissie inbreukprocedures heeft ingesteld. Daarom heb ik vorig jaar door het Seminarie voor Milieurecht van de Universiteit Gent een gedetailleerde studie laten uitvoeren over de stand van implementatie van de milieurichtlijnen in het Vlaamse Gewest. Deze studie, waarvan ik in februari de resultaten ontving, heeft aangetoond dat er nog 47 richtlijnen zijn die onvolledig zijn geïmplementeerd. De gebreken in de tenuitvoerlegging zijn van uiteenlopende aard. Soms gaat het slecht om één of twee minder belangrijke bepalingen van een richtlijn die formeel niet volledig correct in het interne recht zijn omgezet. Soms gaat het om meer fundamentele bepalingen die niet of onvolledig zijn omgezet. Niet in alle gevallen behoort de tenuitvoerlegging van deze richtlijnen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Ik heb op 22 maart aan mijn administratie opdracht gegeven om de nodige voorstellen te doen om de vastgestelde gebreken in de omzetting recht te zetten voor die aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Gewest behoren.

3. Wat de verslagen betreft die in uitvoering van sommige richtlijnen door het Vlaamse Gewest aan de Europese Commissie worden bezorgd, heb ik er geen bezwaar tegen deze in de toekomst mee te delen aan de leden van de Commissie voor Leefmilieu van de Vlaamse Raad, wanneer zij dit vragen. Deze verslagen zijn trouwens te beschouwen als milieuinformatie die krachtens artikel 33 van Vlarem 1 publiek toegankelijk is.